

การเปรียบเทียบจุดอ่อนต่อการโจมตีในเซิร์ฟเวอร์โดยใช้ซีวีอี

นายไกรสิทธิ์ อัญชนานนท์

สถาบันวิทยบริการ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์ ภาควิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์

คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2548

ISBN 974-53-2466-3

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

COMPARISON ON VULNERABILITIES TO ATTACK AGAINST SERVERS BY USING CVE

Mr. Kraisie Anchananon

สถาบันวิทยบริการ

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Science Program in Computer Science

Department of Computer Engineering

Faculty of Engineering

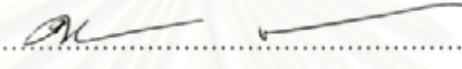
Chulalongkorn University

Academic Year 2005

ISBN 974-53-2466-3

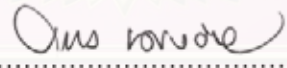
หัวข้อวิทยานิพนธ์ การเปรียบเทียบจุดอ่อนต่อการใช้เทคโนโลยีในเวิร์กโฟลว์โดยผู้ใช้วีซีอี
โดย นายไกรสิทธิ์ อัญชานานนท์
สาขาวิชา วิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ ดร. ยรรยง เต็งอำนวยการ

คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้ให้นักศึกษานี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

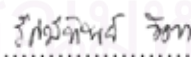

..... คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์
(ศาสตราจารย์ ดร. ทิเรก ลาวณย์ศิริ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ธงชัย โรจนกั้งสตาล)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(อาจารย์ ดร. ยรรยง เต็งอำนวยการ)

..... กรรมการ
(นาย ชยา ลิมจิตติ)

..... กรรมการ
(นางสาว รัศมีทิพย์ วิดา)

ไกรสิทธิ์ อัญชนานนท์ : การเปรียบเทียบจุดอ่อนต่อการโจมตีในเซิร์ฟเวอร์โดยใช้ซีวีอี

(COMPARISON ON VULNERABILITIES TO ATTACK AGAINST SERVERS BY USING CVE)

อ. ที่ปรึกษา : อ. ดร. ยรรยง เต็งอำนวย, 105 หน้า. ISBN 974-53-2466-3.

จุดอ่อนที่เกิดขึ้นในระบบคอมพิวเตอร์มักถูกนำมาใช้เป็นช่องทางสำคัญในการโจมตีของผู้ที่ไม่หวังดีเพื่อสร้างความเสียหายต่อระบบ ทำให้ระบบคอมพิวเตอร์ไม่สามารถให้บริการต่อไปได้ หรือเพื่อมุ่งหวังข้อมูลสำคัญที่มีอยู่ในระบบ ความเสียหายดังกล่าวนอกจากจะส่งผลกระทบต่อการทำงานของผู้ใช้งานแล้ว ยังอาจส่งผลกระทบต่อธุรกิจที่มีมูลค่ามหาศาลได้

จากปัญหาดังกล่าวทำให้เกิดแนวความคิดในการเปรียบเทียบจุดอ่อนที่เกิดขึ้นบนเซิร์ฟเวอร์ประเภทต่างๆ ว่ามีความเปราะบางหรือมีความเสี่ยงต่อการถูกโจมตีมากน้อยเพียงใด ซึ่งจะเป็นประโยชน์โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับผู้ดูแลระบบ สามารถใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นเพื่อช่วยในการตัดสินใจเลือกนำเซิร์ฟเวอร์มาใช้ในองค์กรและสามารถนำมาเปรียบเทียบสำหรับเซิร์ฟเวอร์ที่มีใช้งานอยู่แล้ว ว่าควรเพิ่มมาตรการป้องกันหรือแก้ไขจุดอ่อนใดบ้าง เพื่อให้เซิร์ฟเวอร์มีความแข็งแกร่งมากขึ้น และลดอัตราเสี่ยงต่อความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากการถูกโจมตีได้

ผลของงานวิจัยที่ได้จากการจัดกลุ่มจุดอ่อนที่มีการรวบรวมไว้ในรายการซีวีอี ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1999 ถึง ค.ศ.2004 และวิเคราะห์ความเปราะบางที่เกิดขึ้น สรุปผลได้ว่า เซิร์ฟเวอร์ที่มีจุดอ่อนและความเสี่ยงต่อการถูกโจมตีสูงได้แก่เซิร์ฟเวอร์ที่ให้บริการบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่มีการเข้าถึงจากกลุ่มผู้ใช้งานเป็นจำนวนมาก เช่น เว็บแอปพลิเคชันเซิร์ฟเวอร์, เว็บเซิร์ฟเวอร์, เมล์เซิร์ฟเวอร์ เป็นต้น และระบบปฏิบัติการที่ได้รับผลกระทบจากจุดอ่อนเป็นจำนวนมากที่สุด ได้แก่ ระบบปฏิบัติการบนแพลตฟอร์มวินโดวส์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาควิชา...วิศวกรรมคอมพิวเตอร์..... ลายมือชื่อนิสิต.....
สาขาวิชา...วิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์..... ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....
ปีการศึกษา. 2548.....

4671403621 : MAJOR COMPUTER SCIENCE

KEY WORD: CVE / TAXONOMY / VULNERABILITY / SERVER

KRAISIE ANCHANANON: COMPARISON ON VULNERABILITIES TO ATTACK AGAINST SERVERS BY USING CVE. THESIS ADVISOR: YUNYONG TENG-AMNUAY, Ph.D., 105 pp. ISBN 974-53-2466-3.

Vulnerabilities in computer systems are normally used as a means to destroy the systems by ill wishers; attempting either to break down services available or to get access to restricted important areas in the systems. Those destructive effects place damages not only to the work of users, but also to that of high valued businesses.

The above problems lead to the thought of creating comparisons on vulnerabilities generated by various kinds of servers, as to how much they are susceptible to and risky of attacks. This will, in particular, benefit system administrators as a primary source in decision making to select optimal servers for use in their organizations. Also, it will enable them to balance pros and cons of the servers currently in house, whether they would need more protection or any vulnerability correction. With these being carried out, the servers in question would be strongly and securely guarded. Additionally, risky rates to damages from the attacks would be decreased.

Evidently, the research's output in which vulnerabilities are grouped and listed in the 1999-2004 CVE descriptions, including analyses of vulnerabilities occurred, it can be concluded that servers which are most prone to vulnerabilities and vastly risky to attacks are those offering services on the Internet; for example, web application servers, web servers and mail servers that can be accessed by a large number of end-users. Besides, Operating System which are mostly affected by vulnerabilities are the ones on Windows Platforms

Department.... Computer Engineering..... Student's signature.....
Field of study.. Computer Science..... Advisor's signature.....
Academic year.. 2005.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีโดยได้รับความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจาก อาจารย์ ดร. ยรรยง เต็งอำนวย อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้กรุณาสละเวลาให้คำปรึกษาแนะนำตลอดระยะเวลาในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จึงใคร่ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์เป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ขอขอบคุณ คุณชนะ ปรีชามานิตกุล คุณพรทิพย์ มาลีลัย และคุณเสาวลักษณ์ รัตนธรรมสกุล เพื่อนๆร่วมรุ่น CT14 สำหรับความช่วยเหลือในทุกๆเรื่อง รวมถึงคำปรึกษาและกำลังใจที่มีให้กันเสมอ

ขอขอบพระคุณ คุณแม่ และครอบครัว ที่คอยให้กำลังใจ ส่งเสริมในเรื่อง การศึกษา ให้การสนับสนุนในทุกๆเรื่องตลอดมา และอยู่เคียงข้างในยามที่ผิดหวังและท้อแท้ ตั้งแต่ เด็กจนถึงปัจจุบันและตลอดไป

ขอขอบคุณทุกๆกำลังใจที่ทำให้ผู้เขียนสามารถฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆจนทำงาน วิจัยสำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยดี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ฌ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่	
1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	2
1.4 ขั้นตอนการวิจัย	3
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
1.6 โครงสร้างวิทยานิพนธ์	4
2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
2.1 Common Vulnerabilities and Exposures (CVE)	5
2.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดกลุ่มของจุดอ่อน	7
2.2.1 งานวิจัย “ A Taxonomy of Computer Program Security Flaws ”	8
2.2.2 งานวิจัย “ การประเมินและเปรียบเทียบการป้องกันจุดอ่อนของระบบลินุกซ์ โดยการเพิ่มความแข็งแกร่งกับการใช้แอลเอสเอ็ม ”	10
2.3 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลจุดอ่อน.....	10
2.3.1 งานวิจัย " การประเมินความเสี่ยงเว็บเซิร์ฟเวอร์โดยการจำแนกระดับ ผลกระทบของความเสียหาย "	10
2.3.2 งานวิจัย “Maintaining Software with a Security Perspective”	11
2.3.3 งานวิจัย “Assessing computer security vulnerability”	11
3 การคัดเลือกและการจัดเก็บข้อมูลจุดอ่อน	13
3.1 การคัดเลือกข้อมูลจุดอ่อนที่เกิดขึ้นบนเซิร์ฟเวอร์จากรายการซีวีอี	13
3.2 การจัดกลุ่มจุดอ่อน	19
3.3 โครงสร้างตารางจัดเก็บข้อมูล	21

บทที่	หน้า
3.4 ตัวอย่างตารางการจัดเก็บข้อมูล	27
4 การนับจำนวนและคำนวณคะแนนความแปรปรวนจากข้อมูลจุดอ่อน	31
4.1 การนับจำนวนจุดอ่อน	31
4.2 การคำนวณคะแนนความแปรปรวนจากจุดอ่อน	32
4.3 ตัวอย่างการคำนวณคะแนนความแปรปรวนจากข้อมูลจุดอ่อน	39
5 ผลการวิจัย	45
5.1 ตารางแจกแจงผลลัพธ์ที่ได้	47
5.2 ประเมินและเปรียบเทียบจุดอ่อนและความแปรปรวนต่อการโจมตีบนเซิร์ฟเวอร์ ...	54
5.2.1 ประเมินและเปรียบเทียบจุดอ่อนที่เกิดขึ้นกับเซิร์ฟเวอร์ประเภทต่างๆ	55
5.2.2 ประเมินและเปรียบเทียบความแปรปรวนต่อการโจมตีของเซิร์ฟเวอร์ ประเภทต่างๆ	61
5.2.3 ประเมินและเปรียบเทียบจุดอ่อนที่เกิดขึ้นบนเซิร์ฟเวอร์ของระบบปฏิบัติการ ประเภทต่างๆ	71
5.2.4 ประเมินและเปรียบเทียบความแปรปรวนต่อการโจมตีบนเซิร์ฟเวอร์ของระบบ ปฏิบัติการประเภทต่างๆ	83
6 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	100
6.1 สรุปผลการวิจัย	100
6.2 ข้อเสนอแนะ	102
6.3 งานวิจัยในอนาคต	103
รายการอ้างอิง	104
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	105

สารบัญญัตินำ

ตารางที่	หน้า
2.1 แสดงการอ้างอิงจุดอ่อนที่เกิดขึ้นกับโปรแกรมซีไอเอของสมุดโทรศัพท์ไอเอเอฟของ หน่วยงานต่างๆ	5
3.1 แสดงตัวอย่างข้อมูลจุดอ่อนในรายการซีวีอี ซึ่งประกอบไปด้วยหมายเลขซีวีอี คำอธิบาย และแหล่งข้อมูลอ้างอิง	14
3.2 แสดงรายชื่อแหล่งข้อมูลจุดอ่อนต่างๆ	15
3.3 แสดงตัวอย่างรายละเอียดของแหล่งข้อมูลจุดอ่อนต่างๆ	15
3.4 รูปแบบตารางการเก็บข้อมูลของระบบปฏิบัติการ.....	23
3.5 แสดงตัวอย่างตารางการจัดเก็บข้อมูลจุดอ่อนที่เกิดขึ้นบน Database Server	29
4.1 ตารางการให้คะแนนจุดอ่อน	34
5.1 สรุปจำนวนจุดอ่อนที่เกิดขึ้นโดยแบ่งแยกตามการจัดกลุ่มจุดอ่อน, ระบบปฏิบัติการที่ได้รับ ผลกระทบ และปีที่เกิดจุดอ่อนนั้นๆ	48
5.2 ตัวอย่างตารางแจกแจงจุดอ่อนของเซิร์ฟเวอร์ตามระบบปฏิบัติการเทียบกับประเภทของ จุดอ่อนที่เกิดขึ้นในปี 1999	49
5.3 ตัวอย่างตารางแจกแจงจุดอ่อนของเซิร์ฟเวอร์ตามระบบปฏิบัติการเทียบกับจุดที่เกิด จุดอ่อนและระดับความรุนแรงที่เกิดขึ้นในปี 1999	50
5.4 ตัวอย่างตารางแจกแจงคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์ตามประเภทของจุดอ่อนที่ เกิดขึ้นในปี 1999	51
5.5 ตัวอย่างตารางแจกแจงคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์ตามจุดที่เกิดจุดอ่อนที่ เกิดขึ้นในปี 1999	51
5.6 ตัวอย่างตารางแจกแจงคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์ตามระบบปฏิบัติการที่ ได้รับผลกระทบที่เกิดขึ้นในปี 1999	52
5.7 แสดงรายชื่อเซิร์ฟเวอร์ที่มีจุดอ่อนและคะแนนความเปราะบางมากที่สุด 5 อันดับแรก	61
5.8 ตารางคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์เมื่อเทียบประเภทของจุดอ่อนและลักษณะ ความเสียหายที่เกิดขึ้น	67
5.9 ตารางคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์เมื่อเทียบจุดที่เกิดจุดอ่อนและลักษณะ ความเสียหายที่เกิดขึ้น	70
5.10 ตารางคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์เมื่อเทียบระบบปฏิบัติการและลักษณะ ความเสียหายที่เกิดขึ้น	92

สารบัญภาพ

รูปที่	หน้า
2.1 แสดงแนวความคิดของการใช้ซีวีอีเพื่ออ้างอิงรายการจุดอ่อนที่เกิดขึ้น	6
2.2 แสดงตัวอย่างข้อมูลจุดอ่อนที่ปรากฏในรายการซีวีอี	7
2.3 การแบ่งกลุ่มข้อบกพร่องของ Lanwehr โดยแบ่งออกตามลักษณะการเกิดของข้อบกพร่อง....	8
2.4 การแบ่งกลุ่มข้อบกพร่องของ Lanwehr โดยแบ่งออกตามเวลาที่เกิดของข้อบกพร่อง	9
2.5 การแบ่งกลุ่มข้อบกพร่องของ Lanwehr โดยแบ่งออกตามสถานที่ที่เกิดของข้อบกพร่อง	9
3.1 แสดงรายละเอียดของแหล่งข้อมูลจุดอ่อน XF	16
3.2 เว็บไซต์ของ X-Force Vulnerability Database	16
3.3 แสดงผลตัวอย่างการหาข้อมูลของรหัสอ้างอิง sun-libnsl	17
3.4 ตัวอย่างรายละเอียดข้อมูลที่ได้จากการค้นหารหัสอ้างอิง sum-libnsl	17
3.5 ภาพขยายของรูปที่ 3.4 ตัวอย่างรายละเอียดข้อมูลที่ได้จากการค้นหารหัสอ้างอิง sum-libnsl	18
3.6 ตัวอย่างรายละเอียดข้อมูลจุดอ่อนของ CVE-2000-0004 ที่ค้นหาได้จากแหล่งข้อมูล XF	19
3.7 แสดงแม่แบบตารางการจัดเก็บข้อมูลจุดอ่อน#1	25
3.8 แสดงแม่แบบตารางการจัดเก็บข้อมูลจุดอ่อน#2	25
3.9 แสดงแม่แบบตารางการจัดเก็บข้อมูลจุดอ่อน#3	26
3.10 แสดงแม่แบบตารางการจัดเก็บข้อมูลจุดอ่อน#4	26
3.11 แสดงแม่แบบตารางการจัดเก็บข้อมูลจุดอ่อน#5	27
4.1 กระบวนการคัดเลือกข้อมูลจุดอ่อนและเตรียมข้อมูลเพื่อนำไปใช้ในการคำนวณผลต่างๆ	35
4.2 ตัวอย่างข้อมูลจุดอ่อนที่จัดเก็บในตารางบนฐานข้อมูลของตัวอย่างตารางที่ 3.5#1	37
4.3 ตัวอย่างข้อมูลจุดอ่อนที่จัดเก็บในตารางบนฐานข้อมูลของตัวอย่างตารางที่ 3.5#2	37
4.4 ตัวอย่างข้อมูลจุดอ่อนที่จัดเก็บในตารางบนฐานข้อมูลของตัวอย่างตารางที่ 3.5#3	38
4.5 ตัวอย่างข้อมูลจุดอ่อนที่จัดเก็บในตารางบนฐานข้อมูลของตัวอย่างตารางที่ 3.5#4	38
4.6 ตัวอย่างการแปลงโครงสร้างรูปแบบหัวตารางจากตารางในแฟ้มข้อมูลเอ็กซ์เซลเป็นตาราง ในฐานข้อมูล	39
5.1 แสดงเว็บเพจสำหรับใช้สืบค้นข้อมูลจำนวนจุดอ่อนและคะแนนความเปราะบางของ เซิร์ฟเวอร์	46
5.2 กราฟเปรียบเทียบจำนวนจุดอ่อนที่เกิดขึ้นบนเซิร์ฟเวอร์กับจำนวนจุดอ่อนในรายการซีวีอี ...	53
5.3 กราฟแสดงอัตราส่วนเป็นร้อยละของจำนวนจุดอ่อนบนเซิร์ฟเวอร์เมื่อเทียบกับจำนวน จุดอ่อนในรายการซีวีอี	54

5.4 กราฟแสดงจำนวนรายการจุดอ่อนบนเซิร์ฟเวอร์แต่ละประเภทเรียงตามชื่อของเซิร์ฟเวอร์	56
5.5 กราฟแสดงจำนวนรายการจุดอ่อนบนเซิร์ฟเวอร์แต่ละประเภทเรียงตามจำนวนจุดอ่อน	57
5.6 กราฟแสดงจำนวนจุดอ่อนบนเซิร์ฟเวอร์แยกตามประเภทจุดอ่อนและปีที่เกิดจุดอ่อน	58
5.7 กราฟแสดงจำนวนจุดอ่อนบนเซิร์ฟเวอร์แยกตามประเภทจุดอ่อน	58
5.8 กราฟแสดงจำนวนจุดอ่อนบนเซิร์ฟเวอร์แยกตามจุดที่เกิดจุดอ่อนและปีที่เกิดจุดอ่อน	59
5.9 กราฟแสดงจำนวนจุดอ่อนบนเซิร์ฟเวอร์แยกตามจุดที่เกิดจุดอ่อน	59
5.10 กราฟแสดงจำนวนจุดอ่อนบนเซิร์ฟเวอร์แยกตามลักษณะความเสียหายและปีที่เกิดจุดอ่อน	60
5.11 กราฟแสดงจำนวนจุดอ่อนบนเซิร์ฟเวอร์แยกตามลักษณะความเสียหาย	60
5.12 กราฟแสดงคะแนนความเปราะบางต่อการโจมตีบนเซิร์ฟเวอร์เรียงตามชื่อของเซิร์ฟเวอร์ ...	63
5.13 กราฟแสดงคะแนนความเปราะบางต่อการโจมตีบนเซิร์ฟเวอร์เรียงตามคะแนน	64
5.14 กราฟแสดงคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์แยกตามประเภทของจุดอ่อนและปีที่เกิดจุดอ่อน	65
5.15 กราฟแสดงคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์แยกตามประเภทของจุดอ่อน.....	66
5.16 กราฟแสดงคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์แยกตามจุดที่เกิดจุดอ่อนและปีที่เกิดจุดอ่อน	68
5.17 กราฟแสดงคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์แยกตามจุดที่เกิดจุดอ่อน.....	69
5.18 กราฟแสดงอัตราส่วนร้อยละของความเปราะบางบนเซิร์ฟเวอร์ตามจุดที่เกิดจุดอ่อน	69
5.19 กราฟเปรียบเทียบจำนวนจุดอ่อนของเซิร์ฟเวอร์บนระบบปฏิบัติการต่างๆ#1	73
5.20 กราฟเปรียบเทียบจำนวนจุดอ่อนของเซิร์ฟเวอร์บนระบบปฏิบัติการต่างๆ#2	74
5.21 กราฟเปรียบเทียบจำนวนจุดอ่อนของเซิร์ฟเวอร์บนระบบปฏิบัติการต่างๆ#3	75
5.22 กราฟเปรียบเทียบจำนวนจุดอ่อนของเซิร์ฟเวอร์บนระบบปฏิบัติการต่างๆ#4	76
5.23 กราฟแสดงจำนวนจุดอ่อนบนเซิร์ฟเวอร์ของระบบปฏิบัติการต่างๆ	77
5.24 กราฟแสดงอัตราส่วนร้อยละของจำนวนจุดอ่อนบนเซิร์ฟเวอร์ของระบบปฏิบัติการต่างๆ ...	77
5.25 กราฟแสดงจำนวนจุดอ่อนบนเซิร์ฟเวอร์ของระบบปฏิบัติการยูนิกซ์	78
5.26 กราฟแสดงจำนวนจุดอ่อนบนเซิร์ฟเวอร์ของระบบปฏิบัติการลินุกซ์	78
5.27 กราฟแสดงจำนวนจุดอ่อนบนเซิร์ฟเวอร์ของระบบปฏิบัติการวินโดวส์	79
5.28 กราฟแสดงจำนวนจุดอ่อนบนเซิร์ฟเวอร์ของระบบปฏิบัติการอื่นๆและที่ไม่มีการระบุไว้ในรายการอ้างอิง	79

5.29 กราฟแสดงจำนวนจุดอ่อนบนเซิร์ฟเวอร์แยกตามประเภทของระบบปฏิบัติการยูนิกซ์ และปีที่เกิดจุดอ่อน	80
5.30 กราฟแสดงจำนวนจุดอ่อนบนเซิร์ฟเวอร์แยกตามประเภทของระบบปฏิบัติการลินุกซ์ และปีที่เกิดจุดอ่อน	81
5.31 กราฟแสดงจำนวนจุดอ่อนบนเซิร์ฟเวอร์แยกตามประเภทของระบบปฏิบัติการวินโดวส์ และปีที่เกิดจุดอ่อน	82
5.32 กราฟแสดงจำนวนจุดอ่อนบนเซิร์ฟเวอร์แยกตามประเภทของระบบปฏิบัติการอื่นๆ และปีที่เกิดจุดอ่อน	83
5.33 กราฟเปรียบเทียบคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์บนระบบปฏิบัติการต่างๆ#1	86
5.34 กราฟเปรียบเทียบคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์บนระบบปฏิบัติการต่างๆ#2	87
5.35 กราฟเปรียบเทียบคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์บนระบบปฏิบัติการต่างๆ#3	88
5.36 กราฟเปรียบเทียบคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์บนระบบปฏิบัติการต่างๆ#4	89
5.37 กราฟแสดงคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์บนระบบปฏิบัติการประเภทต่างๆ	90
5.38 กราฟแสดงอัตราส่วนร้อยละของความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์บนระบบปฏิบัติการ ประเภทต่างๆ	91
5.39 กราฟแสดงคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์บนระบบปฏิบัติการยูนิกซ์	93
5.40 กราฟแสดงคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์บนระบบปฏิบัติการลินุกซ์	93
5.41 กราฟแสดงคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์บนระบบปฏิบัติการวินโดวส์	94
5.42 กราฟแสดงคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์บนระบบปฏิบัติการอื่นๆและที่ไม่มีการ ระบุไว้ในรายการอ้างอิง	94
5.43 กราฟแสดงคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์บนระบบปฏิบัติการยูนิกซ์แยกตามปี ที่เกิดจุดอ่อน	95
5.44 กราฟแสดงคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์บนระบบปฏิบัติการลินุกซ์แยกตามปี ที่เกิดจุดอ่อน	96
5.45 กราฟแสดงคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์บนระบบปฏิบัติการวินโดวส์แยกตามปี ที่เกิดจุดอ่อน	97
5.46 กราฟแสดงคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์บนระบบปฏิบัติการอื่นๆแยกตามปี ที่เกิดจุดอ่อน	98

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันในปัจจุบันคอมพิวเตอร์ได้เข้ามามีบทบาทต่อการทำงานเป็นอย่างมากสำหรับหน่วยงานต่างๆทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน แต่ละองค์กรจึงจำเป็นต้องมีเซิร์ฟเวอร์ (Server) ประเภทต่างๆเพื่อให้บริการผู้ใช้งานจากภายในและภายนอกองค์กร การพิจารณาเลือกเซิร์ฟเวอร์เพื่อนำมาใช้งานในองค์กร นอกเหนือจากการพิจารณาถึงเรื่องฮาร์ดแวร์(Hardware) ของเครื่องแล้ว แพลตฟอร์มและระบบปฏิบัติการรวมทั้งโปรแกรมประยุกต์ต่างๆที่ทำงานบนเครื่องเซิร์ฟเวอร์นั้นก็เป็นที่ที่ไม่ควรถูกมองข้ามเช่นกัน เพราะสิ่งต่างๆเหล่านี้อาจมีผลต่อการรักษาความปลอดภัยของระบบคอมพิวเตอร์ในองค์กรได้ ควรจะเลือกเซิร์ฟเวอร์อย่างไรจึงจะเหมาะสมและปลอดภัยจากการถูกโจมตีจากผู้ไม่หวังดีต่อระบบทั้งหลายซึ่งอาจจะมียู่ทั้งภายในและภายนอกองค์กรได้

จุดอ่อนที่มีปรากฏอยู่ในระบบคอมพิวเตอร์นับเป็นสิ่งที่ผู้ไม่หวังดีต่อระบบมักใช้เป็นช่องทางในการโจมตีและสร้างความเสียหายแก่ระบบ เช่น การบุกรุกล่วงละเมิดเข้าสู่ระบบ, การขโมยข้อมูลอันเป็นความลับ, การทำให้ระบบอยู่ในสภาพไม่พร้อมให้บริการ เป็นต้น มีงานวิจัยหลายชิ้นที่ได้พยายามทำการจัดกลุ่มให้แก่จุดอ่อนที่เกิดขึ้นในระบบคอมพิวเตอร์เหล่านี้ เช่น [1],[2] งานวิจัย [3] เป็นอีกหนึ่งงานวิจัยที่ได้มีการจัดกลุ่มของจุดอ่อนเพื่อทำการประเมินและเปรียบเทียบการป้องกันจุดอ่อนของระบบลินุกซ์ จากงานวิจัยดังกล่าวทำให้เกิดข้อสงสัยเกี่ยวกับการเกิดจุดอ่อนบนระบบปฏิบัติการต่างๆ ว่าจุดอ่อนที่เกิดขึ้นบนแต่ละระบบปฏิบัตินั้นมีปริมาณมากน้อยต่างกันเพียงใด จุดอ่อนที่เกิดขึ้นดังกล่าวแม้เกิดขึ้นแต่เพียงเล็กน้อยก็อาจส่งผลกระทบต่อระบบคอมพิวเตอร์ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการโจมตียังเซิร์ฟเวอร์ที่ให้บริการต่างๆ ซึ่งปริมาณจุดอ่อนที่เกิดขึ้นย่อมแสดงให้เห็นถึงอัตราเสี่ยงและความเปราะบางต่อการโจมตีที่เกิดขึ้นได้

งานวิจัยนี้จึงมีแนวความคิดที่จะวิเคราะห์และเปรียบเทียบให้เห็นถึงความเปราะบางต่อการโจมตีของเซิร์ฟเวอร์ประเภทต่างๆ โดยพิจารณาจากข้อมูลจุดอ่อนที่ได้มีการรวบรวมไว้ในรายการซีวีอี[4] ซึ่งจะนำมาแบ่งประเภทตามกลุ่มของจุดอ่อนและระบบปฏิบัติการที่ได้รับผลกระทบต่อจุดอ่อนนั้น ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อการพิจารณาเลือกเซิร์ฟเวอร์ประเภทนั้นๆ ให้สามารถนำมาใช้ในองค์กรได้อย่างเหมาะสม รวมถึงเป็นข้อมูลพื้นฐานเพื่อนำไปใช้ในการหาแนวทางการป้องกันสำหรับเซิร์ฟเวอร์ที่มีใช้อยู่แล้วในองค์กร เพื่อเป็นการช่วยลดความเสี่ยงต่อการถูกโจมตีและป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นได้

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อวิเคราะห์และเปรียบเทียบจุดอ่อนของเซิร์ฟเวอร์บนแพลตฟอร์มของระบบปฏิบัติการที่แตกต่างกัน

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

1. ใช้ซีวีอีเวอร์ชัน 20040901 ซึ่งมีรายการอยู่ทั้งหมด 3,053 รายการ โดยเลือกเฉพาะรายการจุดอ่อนที่เกิดขึ้นบนซอฟต์แวร์เซิร์ฟเวอร์ ซึ่งได้แก่จุดอ่อนที่เกิดขึ้นกับซอฟต์แวร์และโปรแกรมประยุกต์ต่างๆที่ทำงานบนซอฟต์แวร์เซิร์ฟเวอร์ โดยซอฟต์แวร์เซิร์ฟเวอร์ในที่นี้หมายถึงโปรแกรมประยุกต์ซึ่งทำหน้าที่ให้บริการบนแพลตฟอร์มของระบบปฏิบัติการบนเครื่องคอมพิวเตอร์
2. เซิร์ฟเวอร์ที่พิจารณาในงานวิจัยนี้ประกอบไปด้วย เซิร์ฟเวอร์ทั้งหมด 29 ชนิด ได้แก่

- 2.1 Access Control Server (ACS)
- 2.2 Application Server
- 2.3 Cache Server
- 2.4 Chat Server
- 2.5 Cluster Server
- 2.6 Database Server
- 2.7 DHCP(Dynamic Host Configuration Protocol) Server
- 2.8 DNS(Domain Name System) Server
- 2.9 Finger Server
- 2.10 FTP(File Transfer Protocol) Server
- 2.11 Game Server
- 2.12 Gopher Server
- 2.13 INN(InterNetNews) Server
- 2.14 Kerberos Server
- 2.15 LDAP(Lightweight Directory Access Protocol) Server
- 2.16 Mail Server
- 2.17 Multimedia Server
- 2.18 NFS(Network File System) Server
- 2.19 NIS(Network Information Service) Server
- 2.20 PKI(Public Key Infrastructure) Server
- 2.21 Proxy Server

- 2.22 Radius Server
- 2.23 SNMP(Simple Network Management Protocol) Server
- 2.24 Telnet Server
- 2.25 Terminal Server
- 2.26 Time Server
- 2.27 Web Server
- 2.28 Web Application Server
- 2.29 WINS(Windows Internet Naming Service) Server

1.4 ขั้นตอนการวิจัย

1. ศึกษาโครงสร้างและข้อมูลซีวีอี
2. คัดเลือกรายการจุดอ่อนจากรายการซีวีอีโดยเลือกเฉพาะรายการจุดอ่อนที่เกิดขึ้นบนเซิร์ฟเวอร์
3. สร้างตารางแจกแจงข้อมูลรายละเอียดของจุดอ่อน โดยแบ่งออกเป็นหัวข้อหลักๆ ดังนี้
 - 3.1 รายการจุดอ่อน
 - 3.2 กลุ่มของจุดอ่อน
 - 3.3 ประเภทของเซิร์ฟเวอร์
 - 3.4 ประเภทของระบบปฏิบัติการที่ได้รับผลกระทบจากจุดอ่อน
4. แจกแจงรายการจุดอ่อนแต่ละรายการออกตามกลุ่มของจุดอ่อน, ประเภทของเซิร์ฟเวอร์ เช่น Web Server, FTP Server, Mail Server, Proxy Server เป็นต้น และประเภทของระบบปฏิบัติการที่ได้รับผลกระทบจากจุดอ่อน จากข้อมูลที่ค้นหาได้จากเว็บไซต์ต่างๆตามรายการอ้างอิงที่มีระบุไว้ในซีวีอีและเว็บไซต์(Web Site)อื่นๆ เช่น [5], [6], [7], [8], [9]
5. ทำการให้คะแนนแก่จุดอ่อนแต่ละรายการ
6. สรุปคะแนนที่ได้ของเซิร์ฟเวอร์แต่ละประเภท โดยแยกตามกลุ่มของจุดอ่อนและระบบปฏิบัติการที่ได้รับผลกระทบจากจุดอ่อน
7. ทำการประเมินและเปรียบเทียบ ความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์ของระบบปฏิบัติการประเภทต่างๆ
8. สรุปผลการดำเนินงานวิจัยและจัดทำรายงานวิทยานิพนธ์

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. รายการจุดอ่อนทั้งหมดของเซิร์ฟเวอร์แต่ละประเภท สามารถนำข้อมูลรายการจุดอ่อนต่างๆเหล่านั้นเป็นข้อมูลพื้นฐานเพื่อใช้ในการหาวิธีการป้องกันเซิร์ฟเวอร์จากการโจมตีของผู้ไม่หวังดีต่อระบบได้
2. สามารถนำข้อมูลจากงานวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลช่วยสนับสนุนในการตัดสินใจเลือกใช้เซิร์ฟเวอร์แต่ละ ประเภทสำหรับองค์กร โดยสามารถเปรียบเทียบความปลอดภัยจากการโจมตีจุดอ่อนของเซิร์ฟเวอร์บนระบบปฏิบัติการแพลตฟอร์มต่างๆ

1.6 โครงสร้างวิทยานิพนธ์

ในบทที่ 2 จะกล่าวถึงทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง บทที่ 3 จะกล่าวถึงการคัดเลือกและการจัดเก็บข้อมูลจุดอ่อน รวมถึงโครงสร้างตารางจัดเก็บข้อมูล บทที่ 4 จะกล่าวถึงการคำนวณคะแนนความเปราะบางจากจุดอ่อน พร้อมทั้งยกตัวอย่างการคำนวณคะแนนดังกล่าว บทที่ 5 จะเป็นผลงานวิจัย ซึ่งเป็นผลที่ได้จากการเปรียบเทียบและการประเมินจุดอ่อนที่เกิดขึ้นและความเปราะบางบนเซิร์ฟเวอร์ประเภทต่างๆ และทำการสรุปผลที่ได้รวมถึงข้อเสนอแนะต่างๆไว้ในบทที่ 6

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่จำเป็นต้องศึกษาเพื่อใช้เป็นความรู้พื้นฐานในการทำงานวิจัยนี้ แบ่งออกได้เป็น 3 ส่วนด้วยกัน อันประกอบไปด้วย จุดอ่อนที่เกิดขึ้นในระบบคอมพิวเตอร์ โดยศึกษาจากข้อมูลรายการจุดอ่อนที่มีปรากฏอยู่ในรายการซีวีอี, การจัดกลุ่มของจุดอ่อน และการประเมินผลจุดอ่อน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

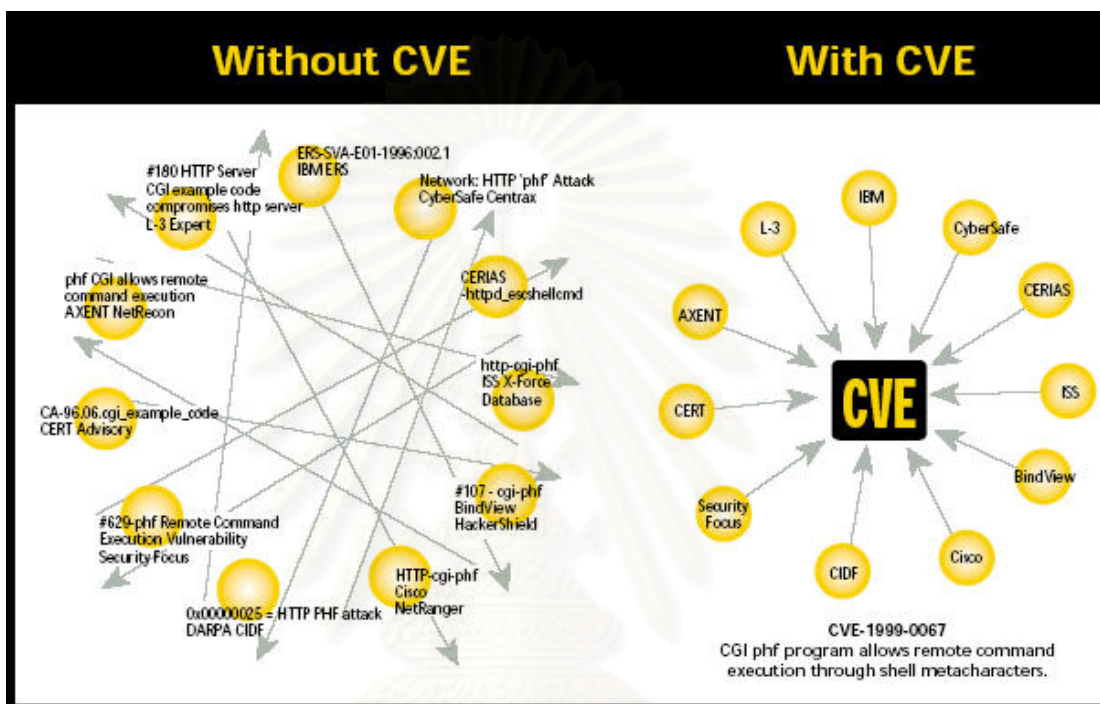
2.1 Common Vulnerabilities and Exposures (CVE)

ซีวีอี (Common Vulnerability and Exposure (CVE)) [10] เป็นการกำหนดชื่อที่เป็นมาตรฐานของรายการจุดอ่อนที่เกิดขึ้นในระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งแต่เดิมจุดอ่อนที่เกิดขึ้นในระบบคอมพิวเตอร์มักจะถูกกำหนดชื่อเรียกแตกต่างกันออกไป ตามองค์กรหรือหน่วยงานที่แตกต่างกัน เช่น การอ้างอิงจุดอ่อนที่เกิดขึ้นกับโปรแกรมซีจีไอของสมุดโทรศัพท์พีเอชเอฟ ในปี 1998 ดังรายละเอียดในตารางที่ 2.1

Organization	Name referring to vulnerability
AXENT(now Symantec)	phf CGI allows remote command execution
BindView	#107—cgi-phf
Bugtraq	PHF Attacks—fun and games for the whole family
CERIAS	http_escshellcmd
CERT	CA-96.06.cgi_example_code
Cisco Systems	HTTP—cgi-phf
CyberSafe	Network: HTTP 'phf' attack
DARPA	0x00000025 = HTTP PHF attack
IBM ERS	ERS-SVA-E01-1996:002.1
ISS	http—cgi-phf
Symantec	#180 HTTP server CGI example code compromises http server
SecurityFocus	#629—phf Remote Command Execution Vulnerability

ตารางที่ 2.1 แสดงการอ้างอิงจุดอ่อนที่เกิดขึ้นกับโปรแกรมซีจีไอของสมุดโทรศัพท์พีเอชเอฟของหน่วยงานต่างๆ

จากสาเหตุนี้เองจึงทำให้การทำความเข้าใจต่อจุดอ่อนที่เกิดขึ้น การเลือกใช้เครื่องมือป้องกัน จุดอ่อนที่เหมาะสม และการอ้างอิงถึงจุดอ่อนรายการเดียวกันจากหน่วยงานที่แตกต่างกันเป็นไป ด้วยความยากลำบาก ซีวีอีจึงถูกกำหนดขึ้นสำหรับแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นนี้ เพื่อลดความขัดแย้งในการ อ้างอิงถึงจุดอ่อนที่เกิดขึ้นทางด้านความปลอดภัยและสร้างความเป็นมาตรฐานให้กับจุดอ่อนต่างๆ ที่เกิดขึ้นในระบบคอมพิวเตอร์

รูปที่ 2.1 แสดงแนวความคิดของการใช้ซีวีอีเพื่ออ้างอิงรายการจุดอ่อนที่เกิดขึ้น

จากรูปที่ 2.1 การอ้างอิงถึงรายการจุดอ่อนระหว่างหน่วยงานต่างๆแต่เดิมทำได้ยาก เนื่องจากแต่ละหน่วยงานมักจะมีการอ้างอิงรายการจุดอ่อนโดยใช้ชื่อที่แต่ละหน่วยงานนั้นๆเป็นผู้ กำหนดขึ้น ทำให้การติดต่อสื่อสารกับหน่วยงานอื่นเมื่อต้องการอ้างอิงถึงจุดอ่อนรายการเดียวกันเป็น เรื่องที่ยุ่งยากซับซ้อนโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อต้องการติดต่อกับหน่วยงานอื่นมากกว่า 2 หน่วยงานขึ้นไป การนำซีวีอีมาใช้ทำให้มีการอ้างรายการจุดอ่อนผ่านชื่อที่มีความเป็นมาตรฐาน ทำให้การ อ้างอิงถึงรายการจุดอ่อนเดียวกันของแต่ละหน่วยงานทำได้ง่ายมากยิ่งขึ้น

ข้อมูลจุดอ่อนที่ปรากฏอยู่ในรายการซีวีอี มีองค์ประกอบอยู่ 3 ส่วนด้วยกัน ได้แก่

1. ชื่อรายการจุดอ่อน (Name) เป็นการตั้งชื่อเพื่อให้เป็นมาตรฐานในการอ้างอิงถึง ข้อมูลจุดอ่อน โดยมีรูปแบบดังนี้ CAN-YYYY-NNNN โดย CAN บอกให้รู้ว่าเป็น หมายเลขแคนดิเดต(Candidate) YYYY เป็นปีที่ออกหมายเลขแคนดิเดต และ NNNN คือ ลำดับที่ของแคนดิเดตที่ออกในปีนั้น ซึ่งหากแคนดิเดตนั้นได้รับการ

ยอมรับและผ่านการพิจารณาจาก Editorial Board ก็จะถูกเพิ่มรายการลงในรายการซีวีอี พร้อมทั้งเปลี่ยนชื่อจาก CAN-YYYY-NNNN เป็น CVE-NNNN-YYYY เช่น CAN-2000-1001 เป็น CVE-2000-1001

2. คำอธิบาย (Description) จะเป็นคำอธิบายสั้นๆถึงจุดอ่อนที่เกิดขึ้นนั้นว่าเป็นจุดอ่อนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องใด
3. แหล่งข้อมูลอ้างอิง (References) จะบอกถึงแหล่งข้อมูลอื่นๆที่สามารถนำไปใช้ในการค้นหาข้อมูลรายละเอียดของจุดอ่อนนั้นๆเพิ่มเติมได้

CVE Name	Description	Reference
CVE-2000-1001	add_2_basket.asp in Element InstantShop allows remote attackers to modify price information via the "price" hidden form variable.	BUGTRAQ:20001024 Price modification in Element InstantShop,XF:instantshop-modify-price,OSVDB:6487

รูปที่ 2.2 แสดงตัวอย่างข้อมูลจุดอ่อนที่ปรากฏในรายการซีวีอี

จากรูปที่ 2.2 จะแสดงตัวอย่างของข้อมูลจุดอ่อนในรายการซีวีอี พร้อมทั้งรูปแบบการตั้งชื่อ คำอธิบายและการอ้างอิงถึงแหล่งข้อมูลอ้างอิงต่างๆ

2.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดกลุ่มของจุดอ่อน

เนื่องจกงานวิจัยนี้ต้องการเปรียบเทียบจุดอ่อนต่อการโจมตีในเซิร์ฟเวอร์ โดยจุดอ่อนที่เกิดขึ้นนั้นย่อมมีลักษณะที่แตกต่างกันออกไปไม่เหมือนกัน เช่น จุดอ่อนนั้นเกิดขึ้นได้อย่างไร เกิดขึ้น ณ ที่ใด และจุดอ่อนนั้นก่อให้เกิดความเสียหายอย่างไรแก่ระบบได้บ้าง เป็นต้น ดังนั้นจึงจำเป็นต้องศึกษาทฤษฎีหรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจุดอ่อนว่า จุดอ่อนที่เกิดขึ้นในระบบคอมพิวเตอร์นั้นมีลักษณะเป็นอย่างไรบ้าง สามารถที่จะจัดกลุ่มหรือแบ่งหมวดหมู่ของจุดอ่อนที่เกิดขึ้นเหล่านั้นได้หรือไม่ โดยจากการศึกษาพบว่ามิงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่น่าสนใจอยู่ 2 งานวิจัย ที่กล่าวถึงการจัดกลุ่มของจุดอ่อนหรือข้อบกพร่องที่เกิดขึ้น ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.2.1 งานวิจัย “ A Taxonomy of Computer Program Security Flaws ”

Lanwehr และคณะ [1] ได้จัดกลุ่มของข้อบกพร่องในด้านความปลอดภัยของโปรแกรมคอมพิวเตอร์ตามลักษณะความคล้ายคลึงกันของข้อบกพร่องที่เกิดขึ้น โดยแบ่งข้อบกพร่องออกเป็น 3 กลุ่มตาม ลักษณะการเกิดของข้อบกพร่อง, เวลาที่เกิดข้อบกพร่องและสถานที่ที่เกิดข้อบกพร่อง

Genesis	Intentional	Malicious	Trojan Horse	Non-Replicating	
				Replicating (virus)	
			Trapdoor		
		Logic/Time Bomb			
		Nonmalicious	Covert Channel	Storage	
				Timing	
	Other				
	Inadvertent	Validation Error (Incomplete/Inconsistent)			
		Domain Error (Including Object Re-use, Residuals, and Exposed Representation Errors)			
		Serialization/aliasing (Including TOCTTOU Errors)			
		Identification/Authentication Inadequate			
		Boundary Condition Violation (Including Resource Exhaustion and Violable Constraint Errors)			
		Other Exploitable Logic Error			

รูปที่ 2.3 การแบ่งกลุ่มข้อบกพร่องของ Lanwehr โดยแบ่งออกตามลักษณะการเกิดของข้อบกพร่อง

Time of Introduction	During Development	Requirement/ Specification/ Design
		Source Code
		Object Code
	During Maintenance	
	During Operation	

รูปที่ 2.4 การแบ่งกลุ่มข้อบกพร่องของ Lanwehr โดยแบ่งออกตามเวลาที่เกิดข้อบกพร่อง

Location	Software	Operating System	System Initialization
			Memory Management
			Process Management/ Scheduling
			Device Management (including I/O, networking)
			File Management
			Identification/Authentication
			Other/Unknown
	Support	Privileged Utilities	
		Unprivileged Utilities	
	Application		
Hardware			

รูปที่ 2.5 การแบ่งกลุ่มข้อบกพร่องของ Lanwehr โดยแบ่งออกตามสถานที่ที่เกิดข้อบกพร่อง

จากรูปที่ 2.3 – 2.5 แสดงโครงสร้างการแบ่งกลุ่มข้อบกพร่องของ Lanwehr ออกตามปัจจัยต่างๆในการเกิดข้อบกพร่องนั้น โดยในรูปที่ 2.3 เป็นการแบ่งกลุ่มข้อบกพร่องออกตามลักษณะการเกิดของข้อบกพร่อง ซึ่งแบ่งออกได้กว้างๆคือ เป็นข้อบกพร่องอันเกิดจากเจตนามุ่งร้าย

ต่อระบบ เช่น ม้าโทรจัน และเป็นข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นโดยไม่ได้ตั้งใจ เช่น ข้อบกพร่องต่อการตรวจสอบข้อมูลนำเข้าเป็นต้น ในรูปที่ 2.4 เป็นการแบ่งกลุ่มข้อบกพร่องออกตามเวลาที่เกิด ข้อบกพร่อง ซึ่งจะแบ่งออกได้เป็น 3 ช่วงเวลา คือ ในช่วงระหว่างการพัฒนา ระหว่างการบำรุงรักษาและระหว่างการใช้งานปฏิบัติการ ในรูปที่ 2.5 เป็นการแบ่งกลุ่มข้อบกพร่องออกตามสถานที่ที่เกิดข้อบกพร่อง โดยแยกออกเป็นข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นบนส่วนของซอฟต์แวร์ (ซึ่งได้แก่ ระบบปฏิบัติการ โปรแกรมสนับสนุนการทำงานของระบบปฏิบัติการ และแอปพลิเคชัน) และ ฮาร์ดแวร์

2.2.2 งานวิจัย “ การประเมินและเปรียบเทียบการป้องกันจุดอ่อนของระบบลินุกซ์โดยการเพิ่มความแข็งแกร่งกับการใช้แอลเอสเอ็ม ”

งานวิจัยของรัศมีทิพย์ วิศา [3] เป็นการวิเคราะห์ความสามารถในการป้องกันการโจมตีบนระบบลินุกซ์หลังจากเสริมความปลอดภัยให้กับระบบลินุกซ์โดยการเพิ่มความแข็งแกร่งให้กับระบบและการใช้แอลเอสเอ็ม ในงานวิจัยนี้มีการจัดกลุ่มของจุดอ่อนที่เกิดขึ้น โดยเป็นการเสริมการจัดกลุ่มของจุดอ่อนของ Lanwehr [1] งานวิจัยนี้ได้แบ่งจุดอ่อนออกเป็น 4 รูปแบบ คือ ประเภทของจุดอ่อน, จุดที่เกิดจุดอ่อน, ลักษณะความเสียหาย และระดับความรุนแรง เพื่อทำการประเมินผลและเปรียบเทียบความสามารถในการป้องกันจุดอ่อนโดยใช้ค่าดัชนีความเปราะบางที่มีพื้นฐานการให้คะแนนจากจุดอ่อนที่เกิดขึ้นและการจัดประเภทของจุดอ่อน

2.3 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลจุดอ่อน

เมื่อได้ศึกษางานวิจัยในการจัดกลุ่มของจุดอ่อนแล้ว เพื่อให้สามารถใช้ข้อมูลทั้งหมดที่รวบรวมได้ นำมาวิเคราะห์และประเมินผลจุดอ่อนที่เกิดขึ้นรวมถึงความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์จึงจำเป็นต้องศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเพื่อหาแนวทางในการประเมินผลข้อมูลที่ได้รวมทั้งรูปแบบในการประเมินผล ซึ่งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.3.1 งานวิจัย " การประเมินความเสี่ยงเว็บเซิร์ฟเวอร์โดยการจำแนกระดับผลกระทบของความเสียหาย "

งานวิจัยของเกียรติ ภิรมย์โสภา [11] งานวิจัยนี้ได้เสนอแนวทางในการประเมินความเสี่ยงของเว็บเซิร์ฟเวอร์โดยการพิจารณาจากข้อมูลจุดอ่อนตามรายการซีวีอี และมีการวัดระดับผลกระทบของจุดบกพร่องที่สามารถคำนวณได้โดยใช้ผลรวมคะแนนของระดับความเสียหาย แต่ละประเภทที่เกิดขึ้น ได้แก่ การรักษาความลับ(Confidentiality), การบูรณาภาพ(Integrity) และสภาพพร้อมใช้งาน(Availability) จากสมการ

$$W_i = Wc_i + Wl_i + WA_i$$

โดยที่ W_i	คือ ระดับผลกระทบของจุดบกพร่องใดๆ
Wc_i	คือ ระดับผลกระทบของจุดบกพร่องใดๆ ที่ส่งผลต่อการรักษาความลับ
Wl_i	คือ ระดับผลกระทบของจุดบกพร่องใดๆ ที่ส่งผลต่อการบูรณาภาพ
WA_i	คือ ระดับผลกระทบของจุดบกพร่องใดๆ ที่ส่งผลต่อสภาพพร้อมใช้งาน
i	คือ ลำดับของซีวีอี

โดยให้ค่าของผลกระทบที่ส่งผลต่อการรักษาความลับ(C) ผลกระทบที่ส่งผลต่อการรักษาบูรณาภาพ(I) และผลกระทบที่ส่งผลต่อสภาพพร้อมใช้งาน(A) แต่ละประเภทมีค่าเป็น 1 และระดับของผลกระทบที่ได้แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ส่งผลกระทบสูง มีคะแนนเท่ากับ 3 ส่งผลกระทบปานกลาง มีคะแนนเท่ากับ 2 และส่งผลกระทบต่ำ มีคะแนนเท่ากับ 1 แล้วจึงคำนวณโดยใช้สมการ

$$\sum_{i=1}^n W_i \text{ เพื่อคำนวณคะแนนผลกระทบโดยรวมของจุดบกพร่องออกมา}$$

2.3.2 งานวิจัย “Maintaining Software with a Security Perspective”

Jiwnani และคณะ [2] ได้เสนอกลวิธีในการทดสอบซอฟต์แวร์โดยมีพื้นฐานจากจุดอ่อนที่เกิดขึ้นเพื่อนำมาพัฒนาระบบที่มีความปลอดภัยและเสถียรภาพมากขึ้น โดยงานวิจัยนี้จะอาศัยหลักการจัดกลุ่มของจุดอ่อนตาม [1] สำหรับข้อบกพร่องทางด้านความปลอดภัย และได้ทำการประเมินโดยใช้ข้อมูลของจุดอ่อนที่เกิดขึ้นกับระบบปฏิบัติการรวมทั้งสิ้น 1360 รายการ จากจุดอ่อนที่เกิดบนวินโดวส์เอ็นที 1200 รายการ และจุดอ่อนที่เกิดบนลินุกซ์เรดแฮท 160 รายการ

2.3.3 งานวิจัย “Assessing computer security vulnerability”

Alves-Foss และคณะ [12] ได้เสนอเกณฑ์ในการวัดความเปราะบางสำหรับความปลอดภัยทางด้านคอมพิวเตอร์ ที่เรียกว่า เอสวีไอ (System Vulnerability Index(SVI)) โดยพิจารณาจากปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความปลอดภัย เพื่อกำหนดเป็นเกณฑ์มาตรฐานสำหรับชี้ให้เห็นถึงระดับของความเปราะบางที่เกิดขึ้นในระบบคอมพิวเตอร์ ค่าของเอสวีไอจะมีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1 โดยเอสวีไอที่มีค่ามากแสดงว่าระดับของความเปราะบางของระบบมีสูงกว่าเอสวีไอที่มีค่าน้อย

จากทฤษฎีและงานวิจัยที่ได้กล่าวมาในบทที่ 2 นี้ เป็นแนวทางในการจัดกลุ่มของจุดอ่อนและข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในระบบคอมพิวเตอร์ แนวทางในการคิดคำนวณคะแนนความเปราะบาง รวมถึงแนวทางในการวิเคราะห์และประเมินผลจุดอ่อนและความเปราะบางที่เกิดขึ้น

ซึ่งก่อนทำการจัดกลุ่มของจุดอ่อนจะต้องผ่านขั้นตอนในการคัดเลือกจุดอ่อนที่มีลักษณะตรงกับ
วัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้ก่อน ได้แก่จุดอ่อนที่เกิดขึ้นบนเซิร์ฟเวอร์ประเภทต่างๆ ซึ่งในบทที่ 3 จะ
ได้กล่าวถึงรายละเอียดของวิธีการคัดเลือกข้อมูลจุดอ่อนและการจัดเก็บข้อมูลที่ได้จากการ
คัดเลือกต่อไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

การคัดเลือกและการจัดเก็บข้อมูลจุดอ่อน

ในบทนี้จะกล่าวถึงวิธีการคัดเลือกจุดอ่อนจากข้อมูลจุดอ่อนที่ปรากฏในรายการซีวีอี อธิบายรายละเอียดโครงสร้างตารางจัดเก็บข้อมูลว่ามีส่วนประกอบอย่างไรบ้าง รวมถึงแสดง ตัวอย่างตารางจัดเก็บข้อมูลจุดอ่อนที่ได้ ซึ่งมีรายละเอียดในส่วนต่างๆดังต่อไปนี้

3.1 การคัดเลือกข้อมูลจุดอ่อนที่เกิดขึ้นบนเซิร์ฟเวอร์จากรายการซีวีอี

การคัดเลือกจุดอ่อนจากข้อมูลจุดอ่อนในรายการซีวีอีเพื่อใช้ในงานวิจัยนี้ มีอยู่ 2 ขั้นตอน คือ

3.1.1 คัดเลือกจุดอ่อนที่เกิดขึ้นบนเซิร์ฟเวอร์ จะทำการคัดเลือกจุดอ่อนจากรายการจุดอ่อนใน ซีวีอีทั้งหมด โดยเลือกเฉพาะจุดอ่อนที่เกิดขึ้นบนเซิร์ฟเวอร์เท่านั้น และตัดเอาจุดอ่อนส่วนอื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องออกไป เช่น จุดอ่อนที่เกิดขึ้นกับซอฟต์แวร์ของเครื่องลูกข่าย(Client), จุดอ่อนที่เกิดขึ้นกับระบบปฏิบัติการ, จุดอ่อนที่เกิดขึ้นกับอุปกรณ์(Hardware) เป็นต้น พร้อมทั้งระบุอย่างคร่าวๆ ในเบื้องต้นว่าจุดอ่อนนั้นเกิดขึ้นบนเซิร์ฟเวอร์ประเภทใด โดยจะพิจารณาจากเนื้อหาในส่วนที่เป็น คำอธิบาย (Description) ที่ระบุไว้ในรายการซีวีอีซึ่งก็พอที่จะทำให้ทราบได้อย่างคร่าวๆว่าจุดอ่อน นั้นๆเกิดขึ้นกับซอฟต์แวร์หรือโปรแกรมประยุกต์ที่ทำงานบนเซิร์ฟเวอร์หรือไม่ แต่ส่วนใหญ่จะพบว่า เนื้อหาในส่วนคำอธิบายของซีวีอีมีน้อยเกินไปและอธิบายไม่ละเอียดมากนักทำให้ไม่สามารถตัดสินใจได้ว่าจุดอ่อนในรายการนั้นเป็นจุดอ่อนที่เกิดขึ้นบนเซิร์ฟเวอร์หรือไม่ จึงจำเป็นต้องเข้าไปดูรายละเอียดเพิ่มเติมจากที่ระบุไว้ในส่วนแหล่งข้อมูลอ้างอิงของรายการซีวีอีเพิ่มเติม ซึ่งอาจจะเป็นลิงค์ของเว็บไซต์ที่สามารถเข้าดูได้เลย หรืออาจเป็นเพียงข้อมูลอ้างอิงรายการจุดอ่อนที่กำหนด โดยองค์กรต่างๆแต่ละองค์กร ซึ่งบางครั้งอาจต้องค้นหาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลอื่นๆเพิ่มเติมด้วย ได้แก่ [7],[8],[9] จากตัวอย่างข้อมูลจุดอ่อนในรายการซีวีอีในตารางที่ 3.1 CVE-1999-0006 สามารถดูรายละเอียดจากคำอธิบายและสรุปได้ว่าจุดอ่อนที่เกิดขึ้นน่าจะเป็นจุดอ่อนที่เกิดขึ้นบน เมล์เซิร์ฟเวอร์ ในขณะที่ CVE-1999-0055 ดูจากคำอธิบายแล้วยังไม่สามารถสรุปได้ชัดเจนว่าเป็น จุดอ่อนที่เกิดขึ้นบนเซิร์ฟเวอร์หรือไม่ จึงจำเป็นต้องค้นหาข้อมูลรายละเอียดเพิ่มเติมจากข้อมูล อ้างอิงขององค์กรต่างๆตามที่ระบุไว้ในซีวีอี ซึ่งประกอบไปด้วย SUN:00172, AIXAPAR:IX80543,RSI:RSI.0005.05-14-98.SUN.LIBNSL และ XF:sun-libnsi ซึ่งโครงสร้างของ ข้อมูลอ้างอิง ประกอบด้วย แหล่งข้อมูล และรหัสอ้างอิง การค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูล อ้างอิงในรายการซีวีอีจะต้องนำรหัสอ้างอิงที่ระบุไว้ในรายการซีวีอีนั้นไปค้นหาจากแหล่งข้อมูล

ต่างๆตาม[5] ซึ่งมีรายชื่อดังแสดงในตารางที่ 3.2 และในตารางที่ 3.3 จะแสดงตัวอย่างรายละเอียดของแหล่งข้อมูลจุดอ่อนในตารางที่ 3.2 ซึ่งในรายละเอียดดังกล่าวจะระบุถึงเว็บไซต์ของแหล่งข้อมูลนั้นๆที่สามารถเข้าไปทำการค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมได้

Name	Description	References
CVE-1999-0006	Buffer overflow in POP servers based on BSD/Qualcomm's qpopper allows remote attackers to gain root access using a long PASS command.	CERT:CA-98.08.qpopper_vul,SGI:19980801-01-I,AUSCERT:AA-98.01,XF:qpopper-pass-overflow,BID:133
CVE-1999-0055	Buffer overflows in Sun libnsl allow root access.	SUN:00172,AIXAPAR:IX80543,RSI:RSI.0005.05-14-98.SUN.LIBNSL,XF:sun-libnsl

ตารางที่ 3.1 แสดงตัวอย่างข้อมูลจุดอ่อนในรายการซีวีอี ซึ่งประกอบไปด้วยหมายเลขซีวีอี คำอธิบาย และแหล่งข้อมูลอ้างอิง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

SOURCE LIST				
AIXAPAR	ALLAIRE	APPLE	ASCEND	ATSTAKE
AUSCERT	BID	BINDVIEW	BUGTRAQ	CALDERA
CERT	CERT-VN	CHECKPOINT	CIAC	CISCO
COMPAQ	CONECTIVA	CONFIRM	DEBIAN	EEYE
EL8	ENGARDE	ERS	FEDORA	FREEBSD
FRSIRT	FULLDISC	FarmerVenema	FreeBSD	GENTOO
HERT	HP	IBM	IDEFENSE	IMMUNIX
INFOWAR	ISS	KSRT	LOPHT	MANDRAKE
MANDRIVA	MISC	MLIST	MS	MSKB
NAI	NETBSD	NETECT	NTBUGTRAQ	NetBSD
OPENBSD	OPENPKG	OSVDB	OVAL	REDHAT
RSI	SCO	SECTRACK	SECUNIA	SEKURE
SF-INCIDENTS	SGI	SLACKWARE	SNI	SUN
SUNALERT	SUNBUG	SUSE	TRUSTIX	TURBO
UBUNTU	URL	VULN-DEV	VULNWATCH	WIN2KSEC
XF				

ตารางที่ 3.2 แสดงรายชื่อแหล่งข้อมูลจุดอ่อนต่างๆ

SOURCE DETAILS
<p>ALLAIRE: Allaire Security Bulletin</p> <ul style="list-style-type: none"> ● CVE reference map for Source ALLAIRE ● Source URL: http://www.macromedia.com/v1/developer/securityzone/ ● Notes: Allaire was acquired by Macromedia. ALLAIRE references might be converted into MACROMEDIA references in the future.
<p>APPLE: Apple Security Update</p> <ul style="list-style-type: none"> ● CVE reference map for Source APPLE ● Source URL: http://lists.apple.com/archives/security-announce

ตารางที่ 3.3 แสดงตัวอย่างรายละเอียดของแหล่งข้อมูลจุดอ่อนต่างๆ

วิธีการหารายละเอียดข้อมูลเพิ่มเติม จากตัวอย่างข้อมูลอ้างอิงของ CVE-1999-0055 เช่น XF:sun-libnsl XF คือ ชื่อของแหล่งข้อมูลจุดอ่อน และ sun-libnsl คือ รหัสอ้างอิง ในการค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมจะต้องดูว่าข้อมูลอ้างอิงนั้นเป็นของแหล่งข้อมูลใด ในที่นี้คือ XF จากนั้น จึงเข้ามาค้นหารายละเอียดของ XF ใน [5] ดังรูป 3.1

VULNWATCH: VulnWatch mailing list

- [CVE reference map for Source VULNWATCH](#)
- Source URL: <http://archives.neohapsis.com/archives/vulnwatch/>

WIN2KSEC: Win2KSecAdvice mailing list

- [CVE reference map for Source WIN2KSEC](#)
- Source URL: <http://www.secdadministrator.com/ListServ/win2ks-l.asp?s=win2ksec>

XF: X-Force Vulnerability Database

- [CVE reference map for Source XF](#)
- Source URL: <http://xforce.iss.net>

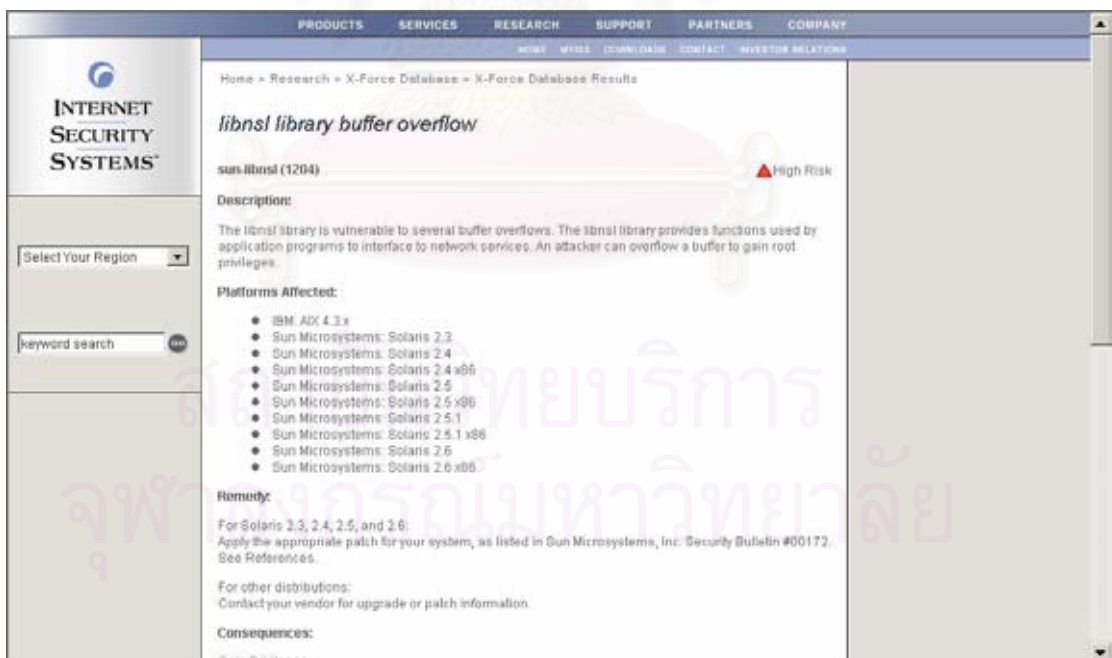
รูปที่ 3.1 แสดงรายละเอียดของแหล่งข้อมูลจุดอ่อน XF

จากนั้นจึงไปที่เว็บไซต์ของ XF (X-Force Vulnerability Database) เพื่อค้นหา รายละเอียดของจุดอ่อนจากรหัสอ้างอิง ซึ่งในที่นี้ คือ sun-libnsl ต่อไป ดังรูปที่ 3.2 – 3.5

รูปที่ 3.2 เว็บไซต์ของ X-Force Vulnerability Database

รูปที่ 3.3 แสดงผลตัวอย่างการหาข้อมูลของรหัสอ้างอิง sun-libnsi

รูปที่ 3.4 ตัวอย่างรายละเอียดข้อมูลจุดอ่อนที่ได้จากการค้นหารหัสอ้างอิง sun-libnsi

libnsl library buffer overflow

sun-libnsl (1204) ▲ High Risk

Description:

The libnsl library is vulnerable to several buffer overflows. The libnsl library provides functions used by application programs to interface to network services. An attacker can overflow a buffer to gain root privileges.

Platforms Affected:

- IBM: AIX 4.3.x
- Sun Microsystems: Solaris 2.3
- Sun Microsystems: Solaris 2.4
- Sun Microsystems: Solaris 2.4 x86
- Sun Microsystems: Solaris 2.5
- Sun Microsystems: Solaris 2.5 x86
- Sun Microsystems: Solaris 2.5.1
- Sun Microsystems: Solaris 2.5.1 x86
- Sun Microsystems: Solaris 2.6
- Sun Microsystems: Solaris 2.6 x86

รูปที่ 3.5 ภาพขยายของรูปที่ 3.4 ตัวอย่างรายละเอียดข้อมูลจุดอ่อนที่ได้จากการค้นหารหัสอ้างอิง sun-libnsl

จากรูปที่ 3.5 เมื่ออ่านจากรายละเอียดที่ได้ทำให้สามารถสรุปได้ว่า CVE-1999-0055 ไม่ถือว่าเป็นจุดอ่อนที่เกิดขึ้นบนเซิร์ฟเวอร์

3.1.2 คัดแยกข้อมูลจุดอ่อนที่ได้จาก 3.1.1 ออกตามประเภทของเซิร์ฟเวอร์ ในขั้นตอนนี้จะทำการคัดแยกรายการจุดอ่อนที่ได้ในขั้นตอนที่ 1 ออกตามชนิดของเซิร์ฟเวอร์ต่างๆซึ่งแบ่งออกได้ทั้งหมด 29 เซิร์ฟเวอร์ตามที่ระบุไว้ในบทที่ 1 ข้อที่ 1.3 การระบุว่าจุดอ่อนรายการนั้นเป็นจุดอ่อนที่เกิดขึ้นบนเซิร์ฟเวอร์ใดจะพิจารณาว่าจุดอ่อนจุดนั้นมีผลกระทบกับเซิร์ฟเวอร์อะไรบ้าง รวมถึงเก็บรายละเอียดต่างๆที่จำเป็นต้องใช้ในการจัดกลุ่มจุดอ่อน และข้อมูลของระบบปฏิบัติการที่ได้รับผลกระทบจากจุดอ่อนนั้นๆ โดยพิจารณาจากคำอธิบายที่ระบุในซีวีอี และรายละเอียดเพิ่มเติมที่ได้จากแหล่งข้อมูลอ้างอิง ซึ่งวิธีการหารายละเอียดเพิ่มเติมนั้นได้กล่าวไว้แล้วในข้อ 3.1.1 ในกรณีที่จุดอ่อนจุดนั้นเกิดขึ้นกับซอฟต์แวร์เซิร์ฟเวอร์ที่ทำหน้าที่ให้บริการมากกว่า 1 บริการ ก็จะเป็นจุดอ่อนรายการนั้นเป็นจุดอ่อนที่เกิดขึ้นบนเซิร์ฟเวอร์มากกว่า 1 ชนิดเช่นกัน เช่น CVE-2000-0004 ในตัวอย่างรูป 3.6

ZBServer Pro URL dot could allow attackers to read source code

zserver-url-dot (4319) Medium Risk

Description:

ZBServer Pro version 1.5 could be used by remote attackers to read source code for executable files on the server. ZBServer is a full-featured Internet server that includes HTTP, FTP, Gopher, and other services. A remote attacker could insert a . (dot) into the URL to retrieve the source for a specified executable.

Platforms Affected:

- ZBSoft Corporation: ZBServer 1.5

รูปที่ 3.6 ตัวอย่างรายละเอียดข้อมูลจุดอ่อนของ CVE-2000-0004 ที่ค้นหาได้จากแหล่งข้อมูล XF

จากคำอธิบายที่ปรากฏในรูป 3.8 ZBServer Pro ทำหน้าที่ให้บริการเกี่ยวกับเว็บ, เอฟทีพี และโกเฟอร์ ดังนั้นจึงถือว่า CVE-2000-0004 เป็นจุดอ่อนที่สามารถเกิดขึ้นได้กับเซิร์ฟเวอร์ทั้งหมด 3 เซิร์ฟเวอร์ ได้แก่ เว็บเซิร์ฟเวอร์, เอฟทีพีเซิร์ฟเวอร์ และโกเฟอร์เซิร์ฟเวอร์ นั่นเอง ซึ่งเซิร์ฟเวอร์บางประเภทอาจมีการแบ่งย่อยลงไปอีก เช่น ดาต้าเบสเซิร์ฟเวอร์ สามารถแบ่งออกได้เป็น Microsoft SQL , Oracle ฯลฯ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับข้อมูลรายละเอียดที่รวบรวมได้ในการค้นหาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่างๆ

3.2 การจัดกลุ่มจุดอ่อน

งานวิจัยนี้อาศัยหลักเกณฑ์การจัดกลุ่มจุดอ่อนตามงานวิจัยของรัศมีทิพย์ วิตา[3] ซึ่งเป็นงานที่เสริมวิธีการจัดกลุ่มของ Landwehr [1] โดยทำการแบ่งจุดอ่อนออกเป็น 4 รูปแบบด้วยกัน ได้แก่

1. ประเภทของจุดอ่อน
2. จุดที่เกิดจุดอ่อน
3. ลักษณะความเสียหาย
4. ระดับความรุนแรง

3.2.1 ประเภทของจุดอ่อน การจัดกลุ่มจุดอ่อนประเภทนี้ จะจัดกลุ่มออกตามลักษณะของความผิดพลาดที่เกิดขึ้นในระบบ ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 9 ประเภทด้วยกัน ได้แก่

1. ความผิดพลาดของการตรวจสอบข้อมูลนำเข้า (Input Validation Error)

2. ความผิดพลาดของขอบเขตข้อมูล (Boundary Overflow)
3. ความผิดพลาดในการตรวจสอบการเข้าถึง (Access Validation Error)
4. ความผิดพลาดของการเชื่อมต่อของการตรวจสอบสิทธิ์ (Serialization)
5. ความผิดพลาดของการปรับแต่งระบบ (Configuration Error)
6. ความผิดพลาดจากสภาพแวดล้อม (Environmental Error)
7. ความผิดพลาดจากการออกแบบระบบ (Design Error)
8. ความผิดพลาดจากชุดคำสั่งจัดการข้อยกเว้น (Exceptional Condition Handling Error)
9. อื่นๆ (Others)

3.2.2 จุดที่เกิดจุดอ่อน การจัดกลุ่มจุดอ่อนประเภทนี้ จะจัดกลุ่มตามตำแหน่งของจุดอ่อนหรือความผิดพลาดที่เกิดขึ้นในระบบ ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 8 ตำแหน่งด้วยกัน ได้แก่

1. ส่วนการเริ่มต้นระบบ (System Initiation)
2. ส่วนการจัดการหน่วยความจำ (Memory Management)
3. ส่วนการจัดการการประมวลผล (Process Management)
4. ส่วนการจัดการอุปกรณ์ (Device Management)
5. ส่วนการจัดการแฟ้มข้อมูล (File Management)
6. ส่วนการพิสูจน์ตัวตนจริง (Authentication)
7. ส่วนโปรแกรมที่สนับสนุนการทำงานของระบบปฏิบัติการ (Support)
8. ส่วนโปรแกรมประยุกต์ (Application)

3.2.3 ลักษณะความเสียหาย การจัดกลุ่มจุดอ่อนประเภทนี้ จะจัดกลุ่มตามลักษณะความเสียหายที่เกิดขึ้น อันจะนำไปสู่การเสียความเป็นความลับ การเสียบูรณะภาพ การเสียสภาพพร้อมใช้งาน และการลวงละเมิดระบบ ซึ่งความเสียหายต่างๆที่เกิดขึ้นมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ความเป็นส่วนตัว (Confidentiality)

2. ใส่มภาพบุรณภาพ (Integrity)

3. ใส่มภาพพร้อมใ้ใช้งาน (Availability)

4. ระบบถูกล่วงละเมิด (System Compromise) ใ้เป็นความเสียหายจากจุดอ่อน ซึ่งผลจากการโจมตีจะส่งผลใ้ผู้โจมตีใ้ได้รับเอกลสิทธิ์ใ้ในการใ้ใช้งานระบบ โดยการล่่วงละเมิดระบบแบ่งย่อยความเสียหายที่เกดขึ้นออกใ้เป็น 4 ลักษณะ ดังต่อไปนี้

- เรียกทำงานชุดคำสั่งใ้ใดๆ (Run Arbitrary Code)

- เพิ่มสิทธิ์การใ้ใช้งาน (Elevate Privilege)

- ใ้เข้าถึงบัญชีผู้ใ้ (Account Break-in)

- ใ้เข้าถึงระดับราก (Root Break-in)

3.2.4 ระดับความรุนแรง การจ้ดกลุ่มจุดอ่อนประเภทนี้ จะจ้ดกลุ่มตามความเสียหายที่เกดขึ้น เนื่องจาจุดอ่อนแต่ละรายการสามารถก่อให้เกิดความเสียหายมากน้อย ไม่เท่ากัน จึงจ้เป็นต้องแบ่งระดับความรุนแรงของความเสียหายที่เกดขึ้นนั้น โดยจะแบ่งระดับความรุนแรงที่เกดขึ้นออกใ้เป็น 3 ระดับใ้ด้วยกัน ใ้ได้แก่

1. ระดับสูง (High)

2. ระดับกลาง (Medium)

3. ระดับต่ำ (Low)

3.3 โครงสร้างตารางจ้ดเก็บข้อมูล

ตารางที่ใ้ใช้ในการจ้ดเก็บข้อมูลสำหรับงานวิจัยนี้ใ้ในเบื้องต้นจะจ้ดเก็บอยู่ในรูปแบบของแฟ้มข้อมูลเอ็กเซล (Excel) โดยแยกใ้แต่ละแฟ้มข้อมูลออกตามชนิดของเซิร์ฟเวอร์ ซึ่งจะใ้ทั้งหมด 29 แฟ้มข้อมูล ตารางดังกล่าวแบ่งออกใ้ได้ทั้งหมด 2 ส่วนใ้ด้วยกัน คือ ส่วนหัวใ้ข้อเรื่อง และส่วนรายละเอียด โดยส่วนหัวใ้ข้อเรื่องจะประกอบใ้ไปด้วย 6 ส่วนย่อยๆ ใ้ได้แก่

1. รายการซีวีอี ประกอบไปด้วย ชื่อซีวีอี(Name), คำอธิบาย(Description) และแหล่งข้อมูลอ้างอิง(References) (รูปที่ 3.7)

2. กลุ่มของจุดอ่อน ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 รูปแบบ ดังที่กล่าวไว้แล้วในหัวข้อ 3.2 (รูปที่ 3.7)

3. ขอบเขตการโจมตี แบ่งเป็น การโจมตีจากระยะใกล้ (Local) และโจมตีจากระยะไกล (Remote) (รูปที่ 3.7)

4. ซอร์ฟแวร์ที่เกิดจุดอ่อน ประกอบด้วย ชื่อซอร์ฟแวร์ และเวอร์ชันที่เกิดจุดอ่อน (รูปที่ 3.7)

5. ประเภทของเซิร์ฟเวอร์ ทั้งหมด 29 เซิร์ฟเวอร์ ซึ่งบางเซิร์ฟเวอร์อาจจะมีการแบ่งประเภทย่อยลงไปอีก ทั้งนี้หลักเกณฑ์การแบ่งประเภทย่อยของเซิร์ฟเวอร์ จะพิจารณาจากข้อมูลรายละเอียดจุดอ่อนที่รวบรวมได้ในขั้นตอนที่ 3.1.2 โดยการแบ่งประเภทย่อยของเซิร์ฟเวอร์ก็เพื่อต้องการเก็บรายละเอียดของเซิร์ฟเวอร์นั้นๆ ให้ได้มากที่สุด ซึ่งอาจเป็นประโยชน์ในการนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการวิเคราะห์ต่อไปในภายหลัง (รูปที่ 3.7 – 3.8)

6. ระบบปฏิบัติการที่ได้รับผลกระทบจากจุดอ่อน (รูปที่ 3.9 – 3.11) ประกอบไปด้วย ระบบปฏิบัติการยูนิกซ์, ลินุกซ์, วินโดวส์, โอเอสทู, เน็ตแวร์, ซิสโก้ไอโอเอส, แคชไอเอส และระบบปฏิบัติการที่ไม่ได้มีการระบุไว้ ซึ่งเป็นกลุ่มที่จัดไว้สำหรับจุดอ่อนที่ไม่ได้มีรายละเอียดบอกว่าจุดอ่อนนั้นมีผลกระทบกับระบบปฏิบัติการใดบ้างถึงแม้ว่าจะค้นหารายละเอียดจากแหล่งข้อมูลอ้างอิงแล้วก็ตาม ทั้งนี้หลักเกณฑ์การแบ่งประเภทของระบบปฏิบัติการ จะพิจารณาจากข้อมูลรายละเอียดจุดอ่อนที่รวบรวมได้ในขั้นตอนที่ 3.1.2 เช่นเดียวกัน ซึ่งจากการรวบรวมข้อมูลรายละเอียดจากแหล่งอ้างอิง พบว่าข้อมูลรายละเอียดของจุดอ่อนที่ระบุถึงระบบปฏิบัติการที่ได้รับผลกระทบจากจุดอ่อนนั้น แบ่งออกได้เป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

1. มีการระบุชื่อพร้อมทั้งเวอร์ชันของระบบปฏิบัติการที่ได้รับผลกระทบอย่างละเอียดชัดเจน

2. มีการระบุชื่อของระบบปฏิบัติการที่ได้รับผลกระทบแต่ไม่ระบุเวอร์ชันที่ได้รับผลกระทบไว้

3. ไม่มีการระบุรายละเอียดของระบบปฏิบัติการที่ได้รับผลกระทบเลย

ดังนั้นในการเก็บรายละเอียดของระบบปฏิบัติการที่ได้รับผลกระทบในงานวิจัยนี้จึงได้กำหนดรูปแบบการจัดเก็บข้อมูลของระบบปฏิบัติการแต่ละประเภท ดังตารางที่ 3.4

OS		
Specified	Not Specified	Version

ตารางที่ 3.4 รูปแบบตารางการเก็บข้อมูลของระบบปฏิบัติการ

จากตารางที่ 3.4 แสดงรูปแบบตารางเก็บข้อมูลของระบบปฏิบัติการที่ได้รับผลกระทบจากจุดอ่อน โดยประกอบด้วยส่วนต่างๆดังต่อไปนี้

1. OS คือ ชื่อระบบปฏิบัติการที่ได้รับผลกระทบ
2. Specified คือ เขตข้อมูลที่ใช้เพื่อระบุว่าข้อมูลรายละเอียดจากแหล่งอ้างอิงที่ได้มีการระบุเวอร์ชันของระบบปฏิบัติการที่ได้รับผลกระทบนี้หรือไม่ ถ้ามีจึงกำหนดเครื่องหมาย “/” ลงในเขตข้อมูลนี้ พร้อมทั้งทำการระบุเวอร์ชันที่ได้รับผลกระทบลงในเขตข้อมูลเวอร์ชัน
3. Not Specified ในกรณีที่ข้อมูลรายละเอียดจากแหล่งอ้างอิงที่ได้ ระบุแต่ชื่อของระบบปฏิบัติการ แต่ไม่ได้ระบุว่าผลกระทบกับระบบปฏิบัติการเวอร์ชันอะไร ให้ทำเครื่องหมาย “/” ลงในเขตข้อมูลนี้
4. Version คือ เขตข้อมูลที่ใช้เก็บชื่อเวอร์ชันของระบบปฏิบัติการที่ได้รับผลกระทบจากจุดอ่อน

ในกรณีที่ระบบปฏิบัติการเป็น วินโดวส์เอ็กซ์พี จะเก็บข้อมูลโดยแบ่งเป็น “Home” สำหรับ Windows XP(Home Edition) และ “Pro” สำหรับ Windows XP(Professional)

สำหรับระบบปฏิบัติการยูนิกซ์ ลินุกซ์และวินโดวส์ ในเขตข้อมูล Not Specified(Unix), Not Specified(Linux) และ Not Specified(Windows) จะทำเครื่องหมาย “/” ลงในเขตข้อมูลเหล่านี้เมื่อข้อมูลรายละเอียดเพิ่มเติมจากแหล่งอ้างอิงของข้อมูลจุดอ่อนนั้นๆ ระบุเพียงว่าจุดอ่อนจุดนั้นๆ มีผลกระทบกับระบบปฏิบัติการยูนิกซ์ ลินุกซ์ หรือวินโดวส์ โดยไม่ได้มีการระบุแพลตฟอร์มและเวอร์ชันที่ได้รับผลกระทบของแต่ละระบบปฏิบัติการ ส่วนเขตข้อมูล Not Specified ในช่อง

ท้ายสุดของตารางจัดเก็บข้อมูลจุดอ่อน จะกำหนดเครื่องหมาย “/” ลงในเขตข้อมูลนี้ เฉพาะในกรณี
ที่ข้อมูลรายละเอียดจากแหล่งอ้างอิงไม่มีการระบุไว้โดยว่าจุดอ่อนที่เกิดขึ้นนั้นส่งผลกระทบต่อ
ระบบปฏิบัติการใด

ในส่วนที่ 2 ของโครงสร้างตารางจัดเก็บข้อมูลเป็นส่วนของรายละเอียด จะเก็บ
รายละเอียดต่างๆตามที่ได้แบ่งไว้ในส่วนของหัวข้อเรื่องดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น โดยตัวอย่างการ
จัดเก็บข้อมูลลงในตารางจัดเก็บข้อมูลสามารถดูได้ในข้อ 3.4

ในรูปที่ 3.7 – 3.11 แสดงแม่แบบตารางที่ใช้ในการจัดเก็บข้อมูลสำหรับงานวิจัยนี้ โดย
ตารางที่เห็นทั้งหมดในรูปที่ 3.7 – 3.11 นี้ ความจริงแล้วไม่ได้แยกออกเป็น 5 ตาราง แต่เรียงต่อกัน
ยาวเป็นตารางเดียว

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

MINIS Server		Unix										Linux						
Specified	Not Specified	Solaris	SunOS	AIX	HP-UX	IRIX	CO Un	DG/UX	FreeBSD	OpenBSD	NetBSD	Redhat	Su.S.E. Linux	Linux Kernel	Debian Linux	Mandrake Linux	Caldera OpenLinux	Conectiva Linux
Version	Version																	
Specified	Not Specified	Solaris	SunOS	AIX	HP-UX	IRIX	CO Un	DG/UX	FreeBSD	OpenBSD	NetBSD	Redhat	Su.S.E. Linux	Linux Kernel	Debian Linux	Mandrake Linux	Caldera OpenLinux	Conectiva Linux
Version	Version																	
Specified	Not Specified	Solaris	SunOS	AIX	HP-UX	IRIX	CO Un	DG/UX	FreeBSD	OpenBSD	NetBSD	Redhat	Su.S.E. Linux	Linux Kernel	Debian Linux	Mandrake Linux	Caldera OpenLinux	Conectiva Linux
Version	Version																	

รูปที่ 3.9 แสดงแม่แบบตารางการจัดเก็บข้อมูลจุดอ่อน#3

Affected Platform and Version		Windows														
Not Specified	Version	Conectiva Linux	TurboLinux	Trustix Secure Linux	Slackware Linux	Win95	Win98	WinNT	WinNT (Server 4.0)	WinNT (WorkStation 4.0)	WinNT (Enterprise Server 4.0)	WinNT (Terminal Server 4.0)	Win2000	Win2000 (Professional)	Win2000 (Server)	Win2000 (Terminal Services)
Specified	Not Specified	Conectiva Linux	TurboLinux	Trustix Secure Linux	Slackware Linux	Win95	Win98	WinNT	WinNT (Server 4.0)	WinNT (WorkStation 4.0)	WinNT (Enterprise Server 4.0)	WinNT (Terminal Server 4.0)	Win2000	Win2000 (Professional)	Win2000 (Server)	Win2000 (Terminal Services)
Version	Version															
Specified	Not Specified	Conectiva Linux	TurboLinux	Trustix Secure Linux	Slackware Linux	Win95	Win98	WinNT	WinNT (Server 4.0)	WinNT (WorkStation 4.0)	WinNT (Enterprise Server 4.0)	WinNT (Terminal Server 4.0)	Win2000	Win2000 (Professional)	Win2000 (Server)	Win2000 (Terminal Services)
Version	Version															

รูปที่ 3.10 แสดงแม่แบบตารางการจัดเก็บข้อมูลจุดอ่อน#4

OS/2 Warp	Specified	Version
	Not Specified	
Novell Netware	Specified	Version
	Not Specified	
Mac OS (IOS)	Specified	Version
	Not Specified	
CacheOS	Specified	Version
	Not Specified	
Not Specified	Specified	Version
	Not Specified	
Windows (Windows)	Specified	Win2000 (Terminal Services)
	Not Specified	
	Specified	Win2000 (Advanced Server)
	Not Specified	
	Specified	Win2000 (Data Center Server)
	Not Specified	
	Specified	Win2003 (Server)
	Not Specified	
	Specified	WinXP
	Not Specified	

รูปที่ 3.11 แสดงแม่แบบตารางการจัดเก็บข้อมูลจุดอ่อน#5

จากแม่แบบตารางที่ได้ ในขั้นตอนการจัดเก็บข้อมูลเพื่อลดความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นได้ จึงได้แยกการจัดเก็บข้อมูลออกเป็นตารางย่อยเพื่อจัดเก็บเฉพาะข้อมูลจุดอ่อนที่เกิดขึ้นบนแต่ละเซิร์ฟเวอร์เท่านั้น

3.4 ตัวอย่างบางส่วนของตารางการจัดเก็บข้อมูล

หลังจากที่คัดแยกจุดอ่อนที่เกิดขึ้นออกตามประเภทของเซิร์ฟเวอร์และรวบรวมรายละเอียดต่างๆเกี่ยวกับจุดอ่อนแล้ว จึงนำข้อมูลที่ได้จัดเก็บลงในตารางจัดเก็บข้อมูลของแต่ละเซิร์ฟเวอร์นั้นๆ ดังเช่นตัวอย่างในตารางที่ 3.5 เป็นตัวอย่างบางส่วนของตารางแสดงการจัดเก็บข้อมูลจุดอ่อนที่เกิดขึ้นบน Database Server เนื่องจากตารางการจัดเก็บข้อมูลนี้มีขนาดยาวมาก ประกอบไปด้วยเขตข้อมูลสำหรับมุมมองทุกมิติของแต่ละรายการซีวีอี ตัวอย่างเหล่านี้จึงตัดเขต

ข้อมูลบางส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องออก ซึ่งได้แก่เขตข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประเภทของเซิร์ฟเวอร์ จะสังเกตได้ว่าเขตข้อมูลต่างๆเหล่านี้จะ Mutually Exclusive กันเป็นส่วนมาก เพราะเมื่อเป็นของเซิร์ฟเวอร์ประเภทหนึ่งไปแล้ว จะไม่เป็นเซิร์ฟเวอร์ประเภทที่เหลือ แต่ซีวีอีรายการหนึ่งอาจจะมีผลต่อหลายๆเซิร์ฟเวอร์หรือมีผลต่อมุมมองในหลายๆมิติได้เช่นกัน

จากหลักเกณฑ์การคัดเลือกข้อมูลจุดอ่อน การรวบรวมข้อมูลจุดอ่อนต่างๆ ทำการจัดกลุ่มของจุดอ่อน และจัดเก็บข้อมูลจุดอ่อนที่ได้ หลังจากเสร็จสิ้นกระบวนการต่างๆในขั้นตอนเหล่านี้แล้ว ในบทต่อไป จะเป็นการคำนวณปริมาณจุดอ่อนที่เกิดขึ้นบนเซิร์ฟเวอร์และการคำนวณคะแนนความเปราะบางต่อการโจมตีที่มีอยู่ของเซิร์ฟเวอร์ประเภทต่างๆ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

		Affected Platform and Version																																				
Platform	Version	Linux														Windows																						
		S.u.S.E. Linux	Linux Kernel	Debian Linux	Mandrake Linux	Caldera Open Linux	Conectiva Linux	Turbo Linux	Trustix Secure Linux	Slackware Linux	Not Specified(Linux)	Win95	Win98	WinNT	WinNT (Server 4.0)	WinNT (Work Station 4.0)	WinNT (Enterprise Server 4.0)	WinNT (Terminal Server 4.0)	Win2000	Win2000 (Professional)	Win2000 (Server)	Win2000 (Terminal Services)	Win2000 (Advanced Server)	Win2000 (Data Center Server)	Win2003 (Server)	Win XP	OS/2 Warp	Novell Netware	MacOS	CISCO OS (IOS)								
		Specified	Not Specified	Version	Specified	Not Specified	Version	Specified	Not Specified	Version	Specified	Not Specified	Version	Specified	Not Specified	Version	Specified	Not Specified	Version	Specified	Not Specified	Version	Specified	Not Specified	Version	Specified	Not Specified	Version	Specified	Not Specified	Version	Specified	Not Specified	Version				
	5.2.6 .2.7 / 0																																					
	6.4.7 .0.7 / 1																																					
	2.2 /																																					
	7.0, 7.1, 7.2																																					
														4.0,4.0S P1,4.0S P2,4.0S P3,4.0S P4,4.0S P5,4.0S P6,4.0S P6a																								

ตารางที่ 3.5 แสดงตัวอย่างบางส่วนของตารางการจัดเก็บข้อมูลจุดอ่อนที่เกิดขึ้นบน Database Server#2

บทที่ 4

การนับจำนวนและคำนวณคะแนนความเปราะบางจากข้อมูลจุดอ่อน

จากบทที่ 3 ที่ผ่านมา ทำให้ได้ข้อมูลจุดอ่อนที่เกิดขึ้นบนเซิร์ฟเวอร์แต่ละชนิดพร้อมทั้งรายละเอียดต่างๆที่จำเป็นในการวิเคราะห์จุดอ่อนนั้นๆ ในบทนี้จะนำข้อมูลจุดอ่อนที่ได้ทั้งหมดดังกล่าวมาทำการให้คะแนน เพื่อให้สามารถนำผลคะแนนที่ได้ไปใช้ในการวิเคราะห์ความเปราะบางที่มีอยู่บนเซิร์ฟเวอร์ต่างๆต่อไป

4.1 การนับจำนวนจุดอ่อน

การนับจำนวนจุดอ่อนจะนับโดยยึดตามชื่อซีวีอีเป็นหลัก โดย 1 รายการซีวีอี เท่ากับ 1 จุดอ่อน กรณีที่ซีวีอีรายการใดเกิดผลกระทบต่อเซิร์ฟเวอร์มากกว่า 1 เซิร์ฟเวอร์ หากนับจำนวนจุดอ่อนโดยแยกคิดจำนวนจุดอ่อนของแต่ละเซิร์ฟเวอร์จะถือว่า จุดอ่อนรายการนั้นเป็นรายการจุดอ่อนของแต่ละเซิร์ฟเวอร์ไม่เกี่ยวข้องกัน แต่หากทำการนับจำนวนจุดอ่อนของเซิร์ฟเวอร์ทั้งหมดโดยไม่มีการแยกประเภทของเซิร์ฟเวอร์จะถือว่ามียุทธการจุดอ่อนเพียง 1 จุดเท่านั้น เช่น CVE-2000-0004 ที่เป็นจุดอ่อนที่เกิดได้บนเซิร์ฟเวอร์ 3 ประเภทด้วยกันได้แก่ เว็บเซิร์ฟเวอร์, เอฟทีพีเซิร์ฟเวอร์ และโกเฟอร์เซิร์ฟเวอร์ มียุทธการจุดอ่อนคราวๆดังนี้

CVE Name : CVE-2000-0004

Description : ZBServer Pro allows remote attackers to read source code for executable files by inserting a . (dot) into the URL.

Severity : Low

Vulnerability Type : Input Validation Error

หากนับจำนวนจุดอ่อนตามระดับความรุนแรงและประเภทของจุดอ่อนโดยแยกประเภทของเซิร์ฟเวอร์ จะถือว่า เว็บเซิร์ฟเวอร์, เอฟทีพีเซิร์ฟเวอร์ และโกเฟอร์เซิร์ฟเวอร์ จะมีจำนวนจุดอ่อนโดยนับตามระดับความรุนแรงเท่ากัน คือ 1 และ จำนวนจุดอ่อนโดยนับตามประเภทของจุดอ่อน คือ 1 เช่นเดียวกัน แต่หากนับจำนวนจุดอ่อนของเซิร์ฟเวอร์ทั้งหมดโดยไม่แยกประเภทของเซิร์ฟเวอร์ ซึ่งจะนับจำนวนจุดอ่อนตามชื่อซีวีอีเป็นหลักแล้ว จะไม่ถือว่าจำนวนจุดอ่อนโดยนับตามระดับความรุนแรงและจำนวนจุดอ่อนโดยนับตามประเภทของจุดอ่อนมีจำนวนอย่างละ 3 จุดอ่อน แต่จะถือว่าเป็นจุดอ่อนที่เกิดจากซีวีอีรายการเดียวกัน ดังนั้น จำนวนจุดอ่อนโดยนับ

ตามระดับความรุนแรงและจำนวนจุดอ่อนโดยนับตามประเภทของจุดอ่อนของซีรฟ์เวอร์ทั้งหมด โดยไม่มีการแยกประเภท จะมีจำนวนอย่างละ 1 จุดอ่อน เท่านั้น

4.2 การคำนวณคะแนนความเปราะบางจากจุดอ่อน

การให้คะแนนแก่จุดอ่อนจะให้คะแนนตามลักษณะความเสียหายที่เกิดขึ้น ร่วมกับระดับความรุนแรงของจุดอ่อนนั้น แล้วคำนวณผลรวมความเสียหายแต่ละประเภทที่เกิดขึ้น โดยใช้สมการคำนวณตาม [2] โดยมีสมการดังนี้

$$W_i = W_{C_i} + W_{I_i} + W_{A_i}$$

โดยที่	W_i	คือ ระดับผลกระทบของจุดบกพร่องใดๆ
	W_{C_i}	คือ ระดับผลกระทบของจุดบกพร่องใดๆ ที่ส่งผลต่อการรักษาความลับ
	W_{I_i}	คือ ระดับผลกระทบของจุดบกพร่องใดๆ ที่ส่งผลต่อการบูรณาภาพ
	W_{A_i}	คือ ระดับผลกระทบของจุดบกพร่องใดๆ ที่ส่งผลต่อสภาพพร้อมใช้งาน
	i	คือ ลำดับของซีรฟ์อี

แต่เนื่องจากในงานวิจัยนี้มีการจัดกลุ่มความเสียหายในลักษณะที่ระบบถูกล่วงละเมิดด้วย ดังนั้นจึงจำเป็นต้องปรับแก้สมการเพื่อให้เหมาะสม โดยเพิ่มค่าระดับผลกระทบของจุดบกพร่องใดๆ ที่ส่งผลต่อการล่วงละเมิดระบบในสมการข้างต้น ซึ่งทำให้ได้สมการใหม่ ดังนี้

$$W_i = W_{C_i} + W_{I_i} + W_{A_i} + W_{S_i}$$

โดยที่ W_i คือ ความเปราะบางของจุดอ่อนใดๆ

W_{C_i} คือ ความเปราะบางของจุดอ่อนใดๆอันส่งผลต่อการรักษาความลับ โดย

$W_{C_i} = C_i * L_i$; C_i คือ ความเสียหายต่อการรักษาความลับ และ L_i คือ ระดับความรุนแรง

W_{I_i} คือ ความเปราะบางของจุดอ่อนใดๆอันส่งผลต่อการบูรณาภาพ โดย

W
 $I_i = I_i * L_i$; I_i คือ ความเสียหายต่อการรักษาคุณภาพ และ L_i คือ ระดับความรุนแรง

W
 A_i คือ ความเปราะบางของจุดอ่อนใดๆอันส่งผลต่อสภาพพร้อมใช้งาน โดย

W
 $A_i = A_i * L_i$; A_i คือ ความเสียหายต่อการรักษาสภาพพร้อมใช้งาน และ L_i คือ ระดับความรุนแรง

W
 S_i คือ ความเปราะบางของจุดอ่อนใดๆอันส่งผลต่อการล่งละเมิดระบบ โดย

W
 $S_i = S_i * L_i$; S_i คือ ความเสียหายต่อการล่งละเมิด และ L_i คือ ระดับความรุนแรง

$$S_i = \sum_{i=1}^n (S1_i + S2_i + S3_i + S4_i);$$

โดยที่ $S1_i$ คือ ความเสียหายจากการเรียกทำงานชุดคำสั่งใดๆ

$S2_i$ คือ ความเสียหายจากการเพิ่มสิทธิในการทำงาน

$S3_i$ คือ ความเสียหายจากเข้าถึงบัญชีผู้ใช้

$S4_i$ คือ ความเสียหายจากเข้าถึงระดับราก

i คือ ลำดับของซีวีอี

จากสมการดังกล่าว สามารถหาคะแนนความเปราะบางรวมทั้งหมดได้จาก

$$\text{คะแนนความเปราะบางรวมทั้งหมด} = \sum_{i=1}^n W_i$$

หรือ

$$\text{คะแนนความเปราะบางรวมทั้งหมด} = \sum_{i=1}^n (C_i + I_i + A_i + S_i) * L_i$$

การกำหนดคะแนนจะกำหนดให้ความเสียหายแต่ละประเภท (C_i , I_i , A_i และ S_i) มีคะแนนเท่ากัน คือ 1 คะแนน สำหรับความเสียหายในลักษณะของการล่งละเมิดระบบ ซึ่งประกอบไปด้วยลักษณะย่อย 4 ลักษณะ ได้แก่ การเรียกทำงานชุดคำสั่งใดๆ, การเพิ่มสิทธิในการทำงาน, การเข้าถึงบัญชีผู้ใช้ และการเข้าถึงระดับราก จะถือว่าลักษณะย่อยแต่ละลักษณะนั้นมี

คะแนนอย่างละ 0.25 คะแนน และเนื่องจากความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นมีปริมาณความรุนแรงที่แตกต่างกัน จึงได้กำหนดระดับความรุนแรง(L_i) โดยกำหนดให้ความรุนแรงระดับสูงมีค่าเป็น 3 เท่า และความรุนแรงระดับปานกลางมีค่าเป็น 2 เท่าของความรุนแรงในระดับต่ำ ตามลำดับ โดยพื้นฐานการให้คะแนนจะขึ้นอยู่กับการจัดกลุ่มของจุดอ่อนและระบบปฏิบัติการที่ได้รับผลกระทบจากจุดอ่อน ซึ่งหากระบบใดได้ผลคะแนนความเปราะบางรวมมีค่าสูง นั้นย่อมหมายความว่าระบบนั้นจะมีความเปราะบางและความเสี่ยงต่อการโจมตีซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายได้มากกว่าระบบที่มีได้ผลคะแนนความเปราะบางรวมที่มีค่าน้อย

ในตารางที่ 4.1 แสดงตารางการให้คะแนนแก่จุดอ่อน โดยแยกออกตามลักษณะความเสียหายที่เกิดขึ้น และระดับความรุนแรงของความเสียหายนั้น

Loss Type	Severity(L_i)		
	High	Medium	Low
Confidentiality(C_i)	3	2	1
Integrity(I_i)	3	2	1
Availability(A_i)	3	2	1
System Compromise (S_i)	3	2	1

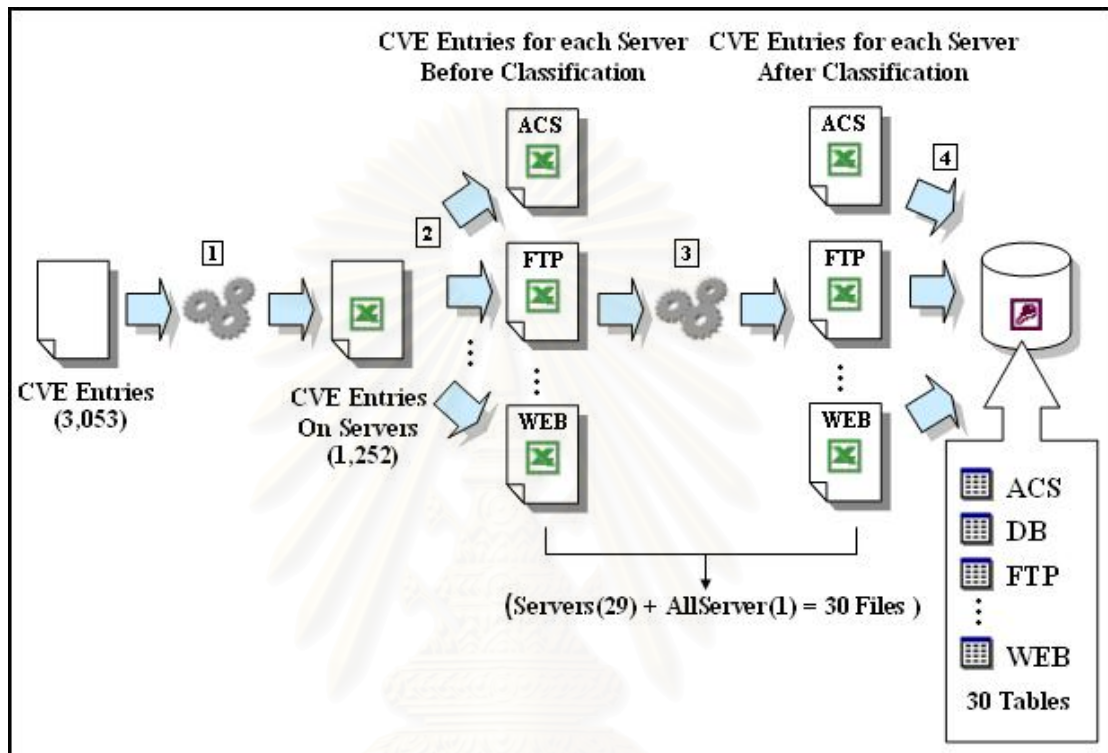
⇒

System Compromise	Severity		
	High	Medium	Low
Run Arbitrary Code	0.75	0.5	0.25
Elevate Privilege	0.75	0.5	0.25
Account Break-in	0.75	0.5	0.25
Root Break-in	0.75	0.5	0.25

ตารางที่ 4.1 ตารางการให้คะแนนจุดอ่อน

เนื่องจากข้อมูลที่จัดเก็บไว้อยู่ในรูปแบบของแฟ้มข้อมูลเอ็กซ์เซล ทำให้ยากต่อการนับคะแนนและการคำนวณผลรวมคะแนน ดังนั้นการนับคะแนนในงานวิจัยนี้จึงจำเป็นต้องแปลงข้อมูลที่จัดเก็บในแฟ้มข้อมูลเอ็กซ์เซลแต่ละแฟ้มข้อมูลซึ่งก็คือข้อมูลจุดอ่อนของเซิร์ฟเวอร์แต่ละประเภทให้จัดเก็บอยู่ในรูปแบบของตารางในฐานข้อมูล ซึ่งจะมีตารางทั้งหมด 29 ตารางตามจำนวนของประเภทเซิร์ฟเวอร์ที่จะทำการวิเคราะห์ในงานวิจัยนี้ และมีตารางเพิ่มอีก 1 ตาราง

สำหรับข้อมูลจุดอ่อนรวมของเซิร์ฟเวอร์ทุกประเภทรวมกัน รวมทั้งสิ้น 30 ตาราง โดยตารางที่จัดเก็บในฐานข้อมูลจะมีโครงสร้างเหมือนกับโครงสร้างตารางในแฟ้มข้อมูลเอ็กซ์เซล เพื่อความง่ายในการแปลงข้อมูลจากนั้นจึงค่อยทำการส่งคำสั่งเรียกค้นเพื่อประมวลผลผลลัพธ์คะแนนที่ได้ออกมา

รูปที่ 4.1 กระบวนการคัดเลือกข้อมูลจุดอ่อนและเตรียมข้อมูลเพื่อนำไปใช้ในการคำนวณผลต่างๆ

จากรูปที่ 4.1 แสดงกระบวนการในการคัดเลือกข้อมูลจุดอ่อนและการเตรียมข้อมูลจุดอ่อนที่ผ่านการคัดเลือกเพื่อใช้ในการคำนวณปริมาณจุดอ่อนและคะแนนความเปราะบางบนเซิร์ฟเวอร์ โดยมีขั้นตอนต่างๆดังต่อไปนี้

1. ในขั้นตอนแรกจะทำการคัดแยกจุดอ่อนจากรายการซีวีอีทั้งหมด 3,053 รายการ โดยกรองเอาเฉพาะจุดอ่อนที่เกิดขึ้นบนซอฟต์แวร์เซิร์ฟเวอร์เท่านั้น ซึ่งหลังจากเสร็จสิ้นกระบวนการคัดเลือกในขั้นตอนนี้แล้วทำให้เหลือจุดอ่อนจากรายการซีวีอีเพียง 1,252 รายการ เท่านั้น โดยจัดเก็บในรูปแบบของแฟ้มข้อมูลเอ็กซ์เซล
2. นำข้อมูลจุดอ่อนจากรายการซีวีอีที่ได้จากขั้นตอนแรกมาทำการแยกออกตามประเภทของเซิร์ฟเวอร์ที่เกิดจุดอ่อนนั้นๆ โดยแยกจัดเก็บข้อมูล 1 แฟ้มข้อมูลเอ็กซ์

เซลล์ต่อประเภทของเซิร์ฟเวอร์ 1 ประเภท ซึ่งจะได้เพิ่มข้อมูลจุดอ่อนของเซิร์ฟเวอร์ประเภทต่างๆ 29 เพิ่มข้อมูล รวมกับเพิ่มข้อมูลจุดอ่อนที่เกิดขึ้นบนเซิร์ฟเวอร์ทั้งหมดที่ไม่ได้แยกประเภทของเซิร์ฟเวอร์อีก 1 เพิ่มข้อมูล รวมทั้งสิ้น 30 เพิ่มข้อมูลเอ็กซ์เซล

3. บันทึกข้อมูลรายละเอียดจุดอ่อนที่ลงในตารางจัดเก็บข้อมูลของแต่ละเซิร์ฟเวอร์ ตัวอย่างดังในบทที่ 3 ข้อที่ 3.4 โดยรูปแบบตารางที่ใช้ในการจัดเก็บข้อมูลของแต่ละเซิร์ฟเวอร์จะมีโครงสร้างที่เหมือนกันหมดยกเว้นในส่วนขอประเภทเซิร์ฟเวอร์ เนื่องจากเซิร์ฟเวอร์บางประเภทอาจมีการแบ่งรายละเอียดย่อยลงไปอีก
4. เนื่องจากข้อมูลในตารางจัดเก็บข้อมูล ซึ่งประกอบไปด้วยข้อมูลจุดอ่อน ข้อมูลที่ได้จากจัดกลุ่มจุดอ่อน และระบบปฏิบัติการที่ได้รับผลกระทบมีอยู่เป็นจำนวนมาก ทำให้การนับจำนวนจุดอ่อนและการคำนวณคะแนนความเปราะบางทำได้ยาก การนับและการให้คะแนนด้วยมืออาจจะทำให้ต้องใช้เวลานานมากและสามารถก่อเกิดความผิดพลาดได้ง่าย ดังนั้นจึงจำเป็นต้องแปลงเพิ่มข้อมูลเอ็กซ์เซลที่ได้ทั้งหมด ให้อยู่ในรูปของตารางในฐานข้อมูลซึ่งจำนวนตารางที่ได้จะมีจำนวนเท่ากับจำนวนของเพิ่มข้อมูลเอ็กซ์เซล คือ 30 ตาราง โดยโครงสร้างของตารางที่ได้จะกำหนดให้มีลักษณะใกล้เคียงกับรูปแบบตารางจัดเก็บข้อมูล ในบทที่ 3 ข้อที่ 3.3 รูปที่ 3.7 – 3.11 มากที่สุด ซึ่งการทำเช่นนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยให้การคำนวณจำนวนจุดอ่อนและการนับคะแนนความเปราะบางทำได้ง่าย รวดเร็วและมีความถูกต้องมากยิ่งขึ้นเท่านั้น เพราะฉะนั้นตารางแต่ละตารางจึงไม่ได้ผ่านการออกแบบในรูปของตารางความสัมพันธ์ และการทำให้เป็นบรรทัดฐาน(Normalization) ตารางแต่ละตารางถือเป็นอิสระต่อกัน ไม่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ดังนั้นจึงไม่สามารถเขียนแสดงในรูปแบบของ E/R Diagram ออกมาได้

ในรูปที่ 4.2-4.5 แสดงข้อมูลของตารางที่ 3.5 ในบทที่ 3 หลังจากที่ได้เปลี่ยนรูปแบบจากเพิ่มข้อมูลเอ็กซ์เซลให้อยู่ในรูปแบบของตารางในฐานข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ซึ่งโครงสร้างของตารางในฐานข้อมูลที่ได้ สามารถเทียบรูปแบบโครงสร้างได้กับโครงสร้างของตารางจัดเก็บข้อมูลในเพิ่มข้อมูลเอ็กซ์เซลในบทที่ 3 ข้อที่ 3.3 รูปที่ 3.7 – 3.11 แต่มีการตัดเขตข้อมูลบางส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องหรือไม่มีความจำเป็นต้องใช้ในการเรียกค้นข้อมูลออกไป และปรับโครงสร้างรูปแบบของหัวตารางที่มีลักษณะเป็นแบบลำดับชั้น(Hierarchy) ให้อยู่ในรูปแบบระนาบ(Flat) ตัวอย่างดัง

แสดงในรูปที่ 4.6 โดยข้อมูลที่จัดเก็บในตารางจัดเก็บข้อมูลของแพ้มเอ็กซ์เซลเซตข้อมูลใดมีค่าเป็น “/” จะถูกเปลี่ยนค่าเป็น 1 และเซตข้อมูลที่ไม่มีการเก็บค่าใดๆหรือเป็นค่าว่างจะถูกกำหนดให้มีค่าเป็น 0 นอกนั้นให้เก็บค่าคงเดิมไว้เหมือนที่เก็บไว้ในแพ้มข้อมูลเอ็กซ์เซล

CVE_Name	CVE_DESC	SV_HIGH	SV_MEDIUM	SV_LOW	VT_INPUT	VT_BOUNDARY	VT_ACCESS	VT_SERIAL	VT_CONFIG	VT_ENV	VT_DESIGN	VT_EXCEPT	VT_OTHERS	LC_SYSTEM	LC_MEMORY	LC_PROCESS	LC_DEVICE	LC_FILE	LC_AUTHN	LC_SUPPORT	LC_APPL	LT_CONFIDENT	LT_INTEGRITY	LT_AVAIL	LT_SP_RUN	LT_SP_ELEVATE	LT_SP_ACCOUNT	LT_SP_ROOT	ER_REMOTE	ER_LOCAL	DB_MSSQL	DB_MYSQL	
CVE-2001-0344	An SQL query method in Microsoft SQL Server 2000 Gold end 7.0 using Mixed Mode allows local database users to gain privileges by reusing a cached connection of the sa administrator account.	1	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	1	0	1	1	0	0
CVE-2001-0407	Directory traversal vulnerability in MySQL before 3.23.36 allows local users to modify arbitrary files and gain privileges by creating a database whose name starts with _ (dot dot).	0	1	0	1	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	1	0	0	1	0	0	0	1	0	0	1

รูปที่ 4.2 ตัวอย่างข้อมูลจุดอ่อนที่จัดเก็บในตารางบนฐานข้อมูลของตัวอย่างตารางที่ 3.5#1

DB_ORACLE	DB_OTHER	UK_SOLARIS_SP	UK_SOLARIS_NSP	UK_SOLARIS_VER	UK_SUNOS_SP	UK_SUNOS_NSP	UK_SUNOS_VER	UK_AIX_SP	UK_AIX_NSP	UK_AIX_VER	UK_HPUX_SP	UK_HPUX_NSP	UK_HPUX_VER	UK_IRIX_SP	UK_IRIX_NSP	UK_IRIX_VER	UK_SCO_SP	UK_SCO_NSP	UK_SCO_VER	UK_DGUX_SP	UK_DGUX_NSP	UK_DGUX_VER	UK_FREEBSD_SP	UK_FREEBSD_NSP	UK_FREEBSD_VER	UK_OPENBSD_SP	UK_OPENBSD_NSP	UK_OPENBSD_VER	UK_NETBSD_SP	UK_NETBSD_NSP	UK_NETBSD_VER	UK_NSP	LX_REDHAT_SP	LX_REDHAT_NSP	LX_REDHAT_VER	LX_SUSE_SP	LX_SUSE_NSP	LX_SUSE_VER	LX_KERNEL_SP				
0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0		
0	0	1	0	26.7.0.80	0	0	0	1	0	43.2.4.33	1	0	11.0.1111	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	351.42	1	0	26.2.7.28	0	0	0	0	0	0	1	0	52.6.2.70	1	0	6.4.7.0.71	0

รูปที่ 4.3 ตัวอย่างข้อมูลจุดอ่อนที่จัดเก็บในตารางบนฐานข้อมูลของตัวอย่างตารางที่ 3.5#2

LX_KERNEL_NSP		0	
LX_KERNEL_VER		0	
LX_DEBIAN_SP		0	
LX_DEBIAN_NSP		0	
LX_DEBIAN_VER		0	
LX_MANDRAKE_SP		2.2	
LX_MANDRAKE_NSP		1	
LX_MANDRAKE_VER		0	
LX_CALDERA_SP	7.0,		
LX_CALDERA_NSP	7.1,		
LX_CALDERA_VER	7.2		
LX_CONNECTIVA_SP		0	
LX_CONNECTIVA_NSP		0	
LX_CONNECTIVA_VER		0	
LX_TURBO_SP		0	
LX_TURBO_NSP		0	
LX_TURBO_VER		0	
LX_TRUSTIX_SP		0	
LX_TRUSTIX_NSP		0	
LX_TRUSTIX_VER		0	
LX_SLACKWARE_SP		0	
LX_SLACKWARE_NSP		0	
LX_SLACKWARE_VER		0	
LX_NSP		0	
WIN_WIN95		0	
WIN_WIN98		0	
WIN_NT_SP		0	
WIN_NT_NSP		0	
WIN_NT_VER	4.0,4.0SP1, 4.0SP2,4.0 SP3,4.0SP 4,4.0SP5,4 0SP6,4.0S P6a	0	
WIN_NT4SERVER_SP		0	
WIN_NT4SERVER_NSP		0	
WIN_NT4SERVER_VER		0	
WIN_NT4WORK_SP		0	
WIN_NT4WORK_NSP		0	
WIN_NT4WORK_VER		0	
WIN_NT4ENP_SP		0	
WIN_NT4ENP_NSP		0	
WIN_NT4ENP_VER		0	
WIN_NT4TERM_SP		0	
WIN_NT4TERM_NSP		0	

รูปที่ 4.4 ตัวอย่างข้อมูลจุดอ่อนที่จัดเก็บในตารางบนฐานข้อมูลของตัวอย่างตารางที่ 3.5#3

WIN_NT4TERM_VER		0	
WIN_2000_SP		0	
WIN_2000_NSP		0	
WIN_2000_VER		0	
WIN_2000PRO_SP		1	
WIN_2000PRO_NSP		0	
WIN_2000PRO_VER	SP1, SP2		
WIN_2000SERVER_SP		0	
WIN_2000SERVER_NSP		0	
WIN_2000SERVER_VER		0	
WIN_2000TERM_SP		0	
WIN_2000TERM_NSP		0	
WIN_2000TERM_VER		0	
WIN_2000ADV_SP		0	
WIN_2000ADV_NSP		0	
WIN_2000ADV_VER		0	
WIN_2000DATA_SP		0	
WIN_2000DATA_NSP		0	
WIN_2000DATA_VER		0	
WIN_2003Server_SP		0	
WIN_2003Server_NSP		0	
WIN_2003Server_VER		0	
WIN_XP		0	
WIN_NSP		0	
OS2_WARP_SP		0	
OS2_WARP_NSP		0	
OS2_WARP_VER		0	
NY_NETWORK_SP		0	
NY_NETWORK_NSP		0	
NY_NETWORK_VER		0	
MC_MACOS_SP		0	
MC_MACOS_NSP		0	
MC_MACOS_VER		0	
CC_IOS_SP		0	
CC_IOS_NSP		0	
CC_IOS_VER		0	
NSP		0	

รูปที่ 4.5 ตัวอย่างข้อมูลจุดอ่อนที่จัดเก็บในตารางบนฐานข้อมูลของตัวอย่างตารางที่ 3.5#4

Vulnerabilities and Exposures	
Severity	
High	
Medium	
Low	
	Input Validation Error
	Boundary Overflow
	Access Validation Error
	Serialization
	Configuration Error
	Environmental Error
	Design Error
	Exceptional Condition Handling Error
	Others
	System Initiation
	Memory Management
	Process Management
	Device Management
	File Management
	Authentication
	Support
	Application
	Confidentiality
	Integrity
	Availability
	Run Arbitrary Code
	Elevate Privilege
	Account Break-in
	Root Break-in
	Remote
	Local
	System Compromise
	Loss Type
	Exploitable Range

SV_HIGH
SV_MEDIUM
SV_LOW
VT_INPUT
VT_BOUNDARY
VT_ACCESS
VT_SERIAL
VT_CONFIG
VT_ENV
VT_DESIGN
VT_EXCEPT
VT_OTHERS
LC_SYSTEM
LC_MEMORY
LC_PROCESS
LC_DEVICE
LC_FILE
LC_AUTHEN
LC_SUPPORT
LC_APPL
LT_CONFIDENT
LT_INTEGRITY
LT_AVAIL
LT_SP_RUN
LT_SP_ELEVATE
LT_SP_ACCOUNT
LT_SP_ROOT
ER_REMOTE
ER_LOCAL

รูปที่ 4.6 ตัวอย่างการแปลงโครงสร้างรูปแบบหัวตารางจากตารางในแฟ้มข้อมูลเอ็กซ์เซลเป็นตารางในฐานข้อมูล

จากรูปที่ 4.6 แสดงตัวอย่างการแปลงโครงสร้างรูปแบบหัวตารางในแฟ้มข้อมูลเอ็กซ์เซลที่มีรูปแบบเป็นลำดับชั้นให้เป็นตารางในฐานข้อมูลโดยมีรูปแบบหัวตารางเป็นแบบระนาบ

4.3 ตัวอย่างการคำนวณคะแนนความเปราะบางจากข้อมูลจุดอ่อน

ในที่นี้จะขอยกตัวอย่างการคำนวณคะแนนความเปราะบาง 2 ตัวอย่าง คือ CVE-1999-0879 และ CVE-2001-0187 ซึ่งเป็นจุดอ่อนที่เกิดขึ้นบนเอฟทีพีเซิร์ฟเวอร์ มีรายละเอียดคร่าวๆ ที่จำเป็นต้องใช้ในการคำนวณ ดังต่อไปนี้

4.3.1 ตัวอย่างที่ 1

CVE Name : CVE-1999-0879

Description : Buffer overflow in WU-FTPD and related FTP servers allows remote attackers to gain root privileges via macro variables in a message file.

Severity : High

Vulnerability Type : Input Validation Error

Location : Memory Management

Loss Type : Root Break-in

Affected Platform :

Linux : Redhat : Version 6.1

Caldera OpenLinux : Not Specified Version

การคำนวณจะให้คะแนนตามกลุ่มของจุดอ่อนและระบบปฏิบัติการที่ได้รับผลกระทบ โดยเทียบกับความเสียหายและระดับความรุนแรง โดยกำหนดค่าเริ่มต้นดังที่กล่าวไว้แล้วใน 4.1 ดังนี้

CVE Name : CVE-1999-0879

Severity : High = 3

Vulnerability Type : Input Validation Error = 1

Location : Memory Management = 1

Loss Type : Root Break-in = 0.25

Affected Platform :

Linux : Redhat : Version 6.1 = 1

Caldera OpenLinux : Not Specified Version = 1

จากนั้นจะคำนวณคะแนนความเปราะบางเพื่อนำผลไปใช้ในการวิเคราะห์ ซึ่งในงานวิจัยนี้จะวิเคราะห์ความเปราะบางในแง่ของประเภทของจุดอ่อน จุดที่เกิดจุดอ่อน และระบบปฏิบัติการที่ได้รับผลกระทบ ซึ่งจากสมการ

$$\text{คะแนนความเปราะบางรวมทั้งหมด} = \sum_{i=1}^n (C_i + I_i + A_i + S_i) * L_i$$

สามารถคำนวณคะแนนความเปราะบางของ CVE-1999-0879 ได้ดังนี้

Vulnerability Type : คะแนนความเปราะบาง = $(0 + 0 + 0 + 0.25) * 3 = 0.75$

Location : คะแนนความเปราะบาง = $(0 + 0 + 0 + 0.25) * 3 = 0.75$

OS : Redhat : คะแนนความเปราะบาง = $(0 + 0 + 0 + 0.25) * 3 = 0.75$

Caldera OpenLinux : คะแนนความเปราะบาง = $(0 + 0 + 0 + 0.25) * 3 = 0.75$

ผลลัพธ์ที่ได้จะหมายความว่า

1. CVE-1999-0879 มีคะแนนความเปราะบางที่เกิดจากความผิดพลาดในการตรวจสอบข้อมูลนำเข้า 0.75 คะแนน
2. CVE-1999-0879 มีคะแนนความเปราะบางที่เกิดขึ้น ณ ส่วนการจัดการหน่วยความจำ 0.75 คะแนน
3. CVE-1999-0879 มีคะแนนความเปราะบางต่อระบบปฏิบัติการลินุกซ์ 1.5 คะแนน

4.3.2 ตัวอย่างที่ 2

CVE Name : CVE-2001-0187

Description : Format string vulnerability in wu-ftp 2.6.1 and earlier, when running with debug mode enabled, allows remote attackers to

execute arbitrary commands via a malformed argument that is recorded in a PASV port assignment.

Severity : High

Vulnerability Type : Environmental Error , Exceptional Condition Handling Error

Location : Support

Loss Type : Run Arbitrary Code, Elevate Privilege

Affected Platform :

Unix : HP/UX : Version 11.0,11.11

FreeBSD : Version 4.3

Linux : Redhat : Version 5.2,6.0,6.1,6.2,7.0,7.1,7.2

S.U.S.E Linux : Version 6.1,6.2,6.3,6.4,7.0,7.1,7.2,7.3

Debian Linux : Version 2.2

Mandrake Linux : Version 6.0,6.1,7.0,7.1,7.2,8.0,8.1

Caldera OpenLinux : Version 2.3

Conectiva Linux : Version 4.0,4.1,4.2,5.0,5.1,6.0,7.0,8.0

Turbo Linux : Version 6.0,6.0.1,6.0.2,6.0.3,6.0.4,6.0.5

Slackware Linux : Version 7.0,7.1,8.0

จากสมการ

$$\text{คะแนนความเปราะบางรวมทั้งหมด} = \sum_{i=1}^n (C_i + I_i + A_i + S_i) * L_i$$

ความเปราะบางจากจุดอ่อน CVE-2001-0187 = $(C + I + A + SI + S2 + S3 + S4) * L$

ซึ่งผลการคำนวณคะแนนความเปราะบางที่ได้เป็นดังนี้

Vulnerability Type :

Environmental Error : คะแนนความเปราะบาง = $(0 + 0 + 0 + 0 + 0 + 0.25 + 0.25) * 3 = 1.5$

Exceptional Condition Handling Error : คะแนนความเปราะบาง = $(0 + 0 + 0 + 0 + 0 + 0.25 + 0.25) * 3 = 1.5$

Location : คะแนนความเปราะบาง = $(0 + 0 + 0 + 0 + 0 + 0.25 + 0.25) * 3 = 1.5$

OS : Unix : HP/UX : คะแนนความเปราะบาง = $(0 + 0 + 0 + 0 + 0 + 0.25 + 0.25) * 3 = 1.5$

FreeBSD : คะแนนความเปราะบาง = $(0 + 0 + 0 + 0 + 0 + 0.25 + 0.25) * 3 = 1.5$

Linux : Redhat : คะแนนความเปราะบาง = $(0 + 0 + 0 + 0 + 0 + 0.25 + 0.25) * 3 = 1.5$

S.U.S.E Linux : คะแนนความเปราะบาง = $(0 + 0 + 0 + 0 + 0 + 0.25 + 0.25) * 3 = 1.5$

Debian Linux : คะแนนความเปราะบาง = $(0 + 0 + 0 + 0 + 0 + 0.25 + 0.25) * 3 = 1.5$

Mandrake Linux : คะแนนความเปราะบาง = $(0 + 0 + 0 + 0 + 0 + 0.25 + 0.25) * 3 = 1.5$

Caldera OpenLinux : คะแนนความเปราะบาง = $(0 + 0 + 0 + 0 + 0 + 0.25 + 0.25) * 3 = 1.5$

Conectiva Linux : คะแนนความเปราะบาง = $(0 + 0 + 0 + 0 + 0 + 0.25 + 0.25) * 3 = 1.5$

Turbo Linux : คะแนนความเปราะบาง = $(0 + 0 + 0 + 0 + 0 + 0.25 + 0.25) * 3 = 1.5$

Slackware Linux : คะแนนความเปราะบาง = $(0 + 0 + 0 + 0 + 0 + 0.25 + 0.25) * 3 = 1.5$

ผลลัพธ์ที่ได้จะหมายความว่า

1. CVE-2001-0187 มีคะแนนความเปราะบางที่เกิดจากความผิดพลาดจากสภาพแวดล้อม 1.5 คะแนน และมีคะแนนความเปราะบางที่เกิดจากความผิดพลาดจากชุดคำสั่งจัดการข้อยกเว้น 1.5 คะแนน

2. CVE-2001-0187 มีคะแนนความเปราะบางที่เกิดขึ้น ณ โปรแกรมที่สนับสนุนการทำงานของระบบปฏิบัติการ 1.5 คะแนน
3. CVE-2001-0187 มีคะแนนความเปราะบางต่อระบบปฏิบัติการยูนิกซ์ 3 คะแนน และระบบปฏิบัติการลินุกซ์ 12 คะแนน

การคิดคะแนนความเปราะบางรวมของเซิร์ฟเวอร์จะต้องนำเอาคะแนนความเปราะบางที่คำนวณได้ของซีวีอีที่เกิดขึ้นบนเซิร์ฟเวอร์นั้นๆทั้งหมดมารวมกัน ซึ่งในที่นี้จะยกตัวอย่างการคำนวณคะแนนความเปราะบางรวมโดยการคำนวณจากคะแนนความเปราะบางที่คำนวณได้ของตัวอย่างทั้งสอง ซึ่งหากนำเอาคะแนนความเปราะบางของซีวีอีทั้งสองรายการมารวมกัน จะได้ผลลัพธ์ว่า

1. คะแนนความเปราะบางรวมเมื่อคำนวณตามประเภทของจุดอ่อนจะได้ 3.75 คะแนน (CVE-1999-0879 0.75 คะแนน และ CVE-2001-0187 3 คะแนน)
2. คะแนนความเปราะบางรวมเมื่อคำนวณตามจุดที่เกิดจุดอ่อนจะได้ 2.25คะแนน (CVE-1999-0879 0.75 คะแนน และ CVE-2001-0187 1.5 คะแนน)
3. คะแนนความเปราะบางรวมเมื่อคำนวณตามระบบปฏิบัติการที่ได้รับผลกระทบจากจุดอ่อนจะได้ 16.5 คะแนน แบ่งเป็นยูนิกซ์ 3 คะแนน จาก CVE-2001-0187 และลินุกซ์ 13.5 คะแนน (CVE-1999-0879 1.5 คะแนน และ CVE-2001-0187 12 คะแนน)

จากการคำนวณคะแนนความเปราะบางรวมของตัวอย่างทั้งสอง จะเห็นได้ว่าสามารถรวมคะแนนความเปราะบางของหลายๆซีวีอีในมิติต่างๆได้

ในบทที่ 4 นี้ เป็นหลักเกณฑ์และวิธีการในการคำนวณปริมาณจุดอ่อนและค่าคะแนนความเปราะบางที่เกิดขึ้นของแต่ละซีวีอี พร้อมทั้งยกตัวอย่างการคำนวณคะแนนความเปราะบางและคะแนนความเปราะบางรวม ซึ่งในบทต่อไป คือ บทที่ 5 จะเป็นผลการวิจัย และการวิเคราะห์ผลลัพธ์จากคะแนนความเปราะบางที่คำนวณได้ รวมถึงการเปรียบเทียบผลที่ได้ในแง่มุมต่างๆ

บทที่ 5

ผลการวิจัย

จากการวิจัยโดยใช้ข้อมูลจุดอ่อนในรายการซีวีอีเวอร์ชัน 20040901 จำนวน 3,053 รายการ พบว่ามีรายการจุดอ่อนที่เกิดขึ้นบนเซิร์ฟเวอร์เป็นจำนวนทั้งสิ้น 1,252 รายการ แต่เนื่องจากรายการจุดอ่อนที่ถูกคัดเลือกว่าเป็นจุดอ่อนที่เกิดขึ้นบนเซิร์ฟเวอร์มีอยู่เป็นจำนวนมาก ทำให้การนับจำนวนจุดอ่อนและการให้คะแนนความเปราะบางโดยการแบ่งกลุ่มของจุดอ่อนและระบบปฏิบัติการที่ได้รับผลกระทบทำได้ยาก และอาจเกิดความผิดพลาดได้ง่าย ในงานวิจัยนี้จึงได้จัดทำเว็บเพจเพื่อช่วยให้การนับข้อมูลจำนวนจุดอ่อนรวมถึงคะแนนความเปราะบางที่เกิดขึ้นสามารถสืบค้นได้ง่ายและถูกต้องมากขึ้น ดังรูปที่ 5.1 ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้สามารถวิเคราะห์ได้หลายมุมมองหลายมิติ(Dimension) ขึ้นอยู่กับว่าผู้ที่จะทำการวิเคราะห์มีความประสงค์ที่จะวิเคราะห์ข้อมูลผลลัพธ์ที่ได้ในแง่มุมใดบ้าง โดยข้อมูลในงานวิจัยที่สามารถนำมาวิเคราะห์แบ่งออกได้เป็น 4 มิติใหญ่ๆ ได้แก่

1. เวลา(ปีที่เกิดจุดอ่อน)
2. การจัดกลุ่มจุดอ่อน
3. ขอบเขตการโจมตี
4. ระบบปฏิบัติการที่ได้รับผลกระทบ

แต่เว็บเพจที่สร้างขึ้นในงานวิจัยนี้จะใช้ในการเรียกค้นข้อมูลเพื่อนำผลที่ได้มาวิเคราะห์เพียง 3 มิติเท่านั้น โดยไม่ได้ยกเอาข้อมูลขอบเขตการโจมตีมารวมในการวิเคราะห์ด้วย ซึ่งหากต้องการได้ข้อมูลเพื่อทำการวิเคราะห์ที่มีมิติแตกต่างออกไปจากงานวิจัยนี้ จำเป็นต้องมีการแก้ไขรหัส(Code)ที่ใช้ในการสืบค้นข้อมูลของเว็บเพจดังกล่าว และอาจรวมถึงตารางโครงสร้างข้อมูลที่จัดเก็บไว้ในฐานข้อมูลดังกล่าวไว้แล้วในบทที่ 4 ข้อ 4.2 แล้วจึงนำผลที่ได้จากการสืบค้นไปวิเคราะห์ซึ่งอาจอยู่ในรูปแบบของกราฟ หรือข้อมูลตัวเลขตามที่ต้องการ โดยในบทนี้จะยกตัวอย่างตารางแจกแจงผลลัพธ์ที่ได้จากการสืบค้นข้อมูลพร้อมทั้งยกตัวอย่างการวิเคราะห์ข้อมูลจุดอ่อนและความเปราะบางบนเซิร์ฟเวอร์ในมุมมองที่น่าสนใจ ซึ่งมีรายละเอียดต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ตารางแจกแจงผลลัพธ์ที่ได้จากการเรียกค้นผ่านเว็บเพจ

2. ตัวอย่างการวิเคราะห์และเปรียบเทียบข้อมูลจุดอ่อนที่เกิดขึ้นบนเซิร์ฟเวอร์ประเภทต่างๆ
3. ตัวอย่างการวิเคราะห์และเปรียบเทียบความเปราะบางต่อการโจมตีของเซิร์ฟเวอร์ประเภทต่างๆ
4. ตัวอย่างการวิเคราะห์และเปรียบเทียบข้อมูลจุดอ่อนที่เกิดขึ้นบนเซิร์ฟเวอร์ของระบบปฏิบัติการประเภทต่างๆ
5. ตัวอย่างการวิเคราะห์และเปรียบเทียบความเปราะบางต่อการโจมตีบนเซิร์ฟเวอร์ของระบบปฏิบัติการประเภทต่างๆ

รูปที่ 5.1 แสดงเว็บไซต์สำหรับใช้สืบค้นข้อมูลจำนวนจุดอ่อนและคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์

จากรูปที่ 5.1 เว็บไซต์ที่ใช้สืบค้นข้อมูลจำนวนจุดอ่อนและคะแนนความเปราะบางแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วน ส่วนแรกได้แก่ ประเภทของเซิร์ฟเวอร์ ทั้งหมด 29 เซิร์ฟเวอร์ ซึ่งบางเซิร์ฟเวอร์อาจสามารถแยกรายละเอียดย่อยได้อีกขึ้นอยู่กับประเภทของเซิร์ฟเวอร์นั้นๆ และข้อมูลรวมสำหรับเซิร์ฟเวอร์ทุกประเภท ส่วนที่สองได้แก่ ประเภทของตารางแจกแจงข้อมูล 6 แบบ ซึ่งจะกล่าวถึงต่อไปในข้อ 5.1 โดยงานวิจัยนี้ได้นำข้อมูลที่ได้จากการสืบค้นเพียงส่วนหนึ่งมาสร้างเป็นกราฟเพื่อวิเคราะห์ให้เห็นถึงจุดอ่อนและความเปราะบางที่มีอยู่บนเซิร์ฟเวอร์ ทั้งนี้หากต้องการวิเคราะห์ข้อมูลในแง่มุมอื่นก็สามารถทำได้ ขึ้นอยู่กับว่าต้องการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบใดและแง่มุมใดบ้าง ซึ่งอาจจะมีรูปแบบที่แตกต่างกันออกไปได้

5.1 ตารางแจกแจงผลลัพธ์ที่ได้

ผลลัพธ์ที่ได้จากการสืบค้นข้อมูลจะอยู่ในรูปของตารางแจกแจงข้อมูลผลลัพธ์ ซึ่งจะมีอยู่ทั้งหมด 6 ตารางด้วยกัน แบ่งเป็น

1. ตารางสรุปจำนวนจุดอ่อนที่เกิดขึ้นโดยแบ่งแยกตามการจัดกลุ่มจุดอ่อน, ระบบปฏิบัติการที่ได้รับผลกระทบ และปีที่เกิดจุดอ่อนนั้นๆ ดังตารางที่ 5.1
2. ตารางแจกแจงจุดอ่อนของเซิร์ฟเวอร์ตามระบบปฏิบัติการเทียบกับประเภทของจุดอ่อนและระดับความรุนแรงที่เกิดขึ้น แยกตามปีที่เกิดจุดอ่อน ในตารางที่ 5.2 แสดงตัวอย่างตารางของจุดอ่อนที่เกิดขึ้นในปี 1999
3. ตารางแจกแจงจุดอ่อนของเซิร์ฟเวอร์ตามระบบปฏิบัติการเทียบกับจุดที่เกิดจุดอ่อนและระดับความรุนแรงที่เกิดขึ้น แยกตามปีที่เกิดจุดอ่อน ดังตารางที่ 5.3 แสดงตัวอย่างตารางของจุดอ่อนที่เกิดขึ้นในปี 1999
4. ตารางแจกแจงคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์ตามประเภทของจุดอ่อน แยกตามปีที่เกิดจุดอ่อน ดังตารางที่ 5.4
5. ตารางแจกแจงคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์ตามจุดที่เกิดจุดอ่อน แยกตามปีที่เกิดจุดอ่อน ดังตารางที่ 5.5
6. ตารางแจกแจงคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์ตามระบบปฏิบัติการที่ได้รับผลกระทบ แยกตามปีที่เกิดจุดอ่อน ดังตารางที่ 5.6

Server : All Servers : The Number of CVE Entries = 1252										
Year		1999	2000	2001	2002	2003	2004	Total		
CVE Entries		292	385	256	261	27	31	1252		
		The Number of Vulnerabilities								
Vulnerabilities and Exposures	Severity	High	135	118	118	156	14	21	562	
		Medium	146	244	134	81	8	5	618	
		Low	8	23	4	24	5	5	69	
	Vulnerability Type	Input Validation Error	132	125	134	148	14	19	572	
		Boundary Overflow	16	53	18	6	3	1	97	
		Access Validation Error	39	72	16	20	5	4	156	
		Serialization	6	5	10	3	0	0	24	
		Configuration Error	61	31	13	11	0	1	117	
		Environmental Error	14	2	5	1	0	0	22	
		Design Error	19	49	54	67	3	3	195	
		Exceptional Condition Handling Error	12	53	29	25	4	3	126	
		Others	13	7	1	5	0	3	29	
		Location	System Initiation	27	30	14	12	0	4	87
	Memory Management		60	75	37	55	2	6	235	
	Process Management		16	24	17	13	2	1	73	
	Device Management		7	14	3	6	1	0	31	
	File Management		40	72	57	31	1	2	203	
	Authentication		10	19	14	21	0	1	65	
	Support		86	82	76	77	13	7	341	
	Application		40	69	38	46	8	10	211	
	Loss Type		Confidentiality	81	144	77	62	7	6	377
			Integrity	41	61	46	59	5	9	221
	System Compromise	Availability	79	140	83	88	8	9	407	
		Run Arbitrary Code	40	47	48	90	9	12	246	
		Elevate Privilege	9	14	19	32	2	0	76	
		Account Break-in	42	33	20	14	2	3	114	
		Root Break-in	61	30	43	31	2	6	173	
Exploitable Range	Remote	252	350	215	234	25	30	1106		
	Local	53	101	54	34	2	2	246		
Affected Platform	Unix	Solaris	37	66	44	26	9	2	184	
		SunOS	10	2	2	0	1	0	15	
		AIX	28	32	29	20	1	1	111	
		HP-UX	34	38	31	18	4	4	129	
		IRIX	32	18	16	11	2	2	81	
		SCO Unix	9	17	8	4	1	0	39	
		DG/UX	13	13	8	4	2	1	41	
		FreeBSD	12	19	24	17	2	1	75	
		OpenBSD	4	3	9	5	1	1	23	
		NetBSD	4	7	7	6	1	1	26	
		Not Specified (Unix)	21	9	8	44	7	8	97	
	Linux	Redhat	32	32	48	40	3	3	158	
		S.U.S.E Linux	2	15	27	27	1	3	75	
		Linux Kernel	4	17	10	2	0	0	33	
		Debian Linux	5	10	38	41	5	3	102	
		Mandrake Linux	0	10	39	31	3	4	87	
		Caldera OpenLinux	13	7	24	24	2	1	71	
		Conectiva Linux	0	4	23	28	4	3	62	
		Turbo Linux	0	2	7	4	1	3	17	
		Trustix Secure Linux	0	0	11	20	1	3	35	
		SlackwareLinux	1	1	10	6	0	2	20	
		Not Specified (Linux)	17	22	20	45	13	11	128	
		Windows	Win95	23	57	31	26	2	0	139
			Win98	21	61	32	31	2	0	147
	WinNT		77	158	67	59	3	1	365	
	WinNT (Server 4.0)		3	1	1	14	2	0	21	
	WinNT (Workstation 4.0)		2	0	1	15	1	0	19	
	WinNT (Enterprise Server 4.0)		2	1	0	15	2	0	20	
	WinNT (Terminal Server 4.0)		3	0	2	13	2	0	20	
	Win2000		32	49	47	61	4	2	195	
	Win2000 (Professional)		7	45	34	24	2	0	112	
	Win2000 (Server)		0	7	16	23	1	0	47	
	Win2000 (Terminal Services)		0	0	0	5	0	0	5	
	Win2000 (Advanced Server)		1	8	14	22	2	0	47	
	Win2000 (Data Center Server)		0	7	7	21	1	0	36	
	Win2003 (Server)		18	17	11	18	2	1	67	
	WinXP		17	13	12	35	3	0	80	
	Not Specified (Windows)		6	7	8	61	12	8	102	
	OS2Warp		0	3	10	4	0	0	17	
	Novell (Netware)		3	9	3	3	1	0	19	
	MacOS		3	9	15	17	10	3	57	
	CISCO (IOS)		3	2	6	2	0	0	13	
	CacheOS	0	0	0	1	0	0	1		
	Not Specified OS	100	123	68	36	1	9	337		

ตารางที่ 5.1 สรุปจำนวนจุดอ่อนที่เกิดขึ้นโดยแบ่งแยกตามการจัดกลุ่มจุดอ่อน,ระบบปฏิบัติการที่ได้รับผลกระทบ และปีที่เกิดจุดอ่อนนั้น ๆ

Server : All Servers The Number of CVE Entries : 1252						
No.	Vulnerability Type	Loss Type				
		1999				
		Confidentiality	Integrity	Availability	System Compromise	Sum
1	Input Validation Error	40	20	100	72.25	232.3
2	Boundary Condition Error	9	0	24	0	33
3	Access Validation Error	32	21	7	12	72
4	Serialization	7	0	4	1.5	12.5
5	Configuration Error	62	43	10	16.75	131.8
6	Environmental Error	13	7	12	1.5	33.5
7	Design Error	15	10	8	6	39
8	Exceptional Handling Error	2	0	17	1.5	20.5
9	Others	16	10	4	3	33
Total Number of Weighting Scores		196	111	186	114.5	607.5

ตารางที่ 5.4 ตัวอย่างตารางแจกแจงคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์ตามประเภทของจุดอ่อนที่เกิดขึ้นในปี 1999

จากตารางที่ 5.4 แสดงคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์โดยเปรียบเทียบความเปราะบางจากประเภทของจุดอ่อนออกตามลักษณะความเสียหายที่เกิดขึ้น ซึ่งคะแนนจากตารางทำให้วิเคราะห์ได้ว่าในปี 1999 จุดที่เป็นจุดอ่อนต่อการโจมตีบนเซิร์ฟเวอร์มากที่สุด ได้แก่ การตรวจสอบข้อมูลนำเข้า

Server : All Servers The Number of CVE Entries : 1252						
No.	Location	Loss Type				
		1999				
		Confidentiality	Integrity	Availability	System Compromise	Sum
1	System Initialization	20	23	12	9.25	64.25
2	Memory Management	2	5	83	29.5	119.5
3	Process Management	4	0	26	3	33
4	Device Management	2	0	14	0	16
5	File Management	53	24	5	4	86
6	Authentication	4	5	0	5.5	14.5
7	Support	45	20	29	38	132
8	Application	43	12	2	17	74
Total Number of Weighting Scores		173	89	171	106.25	539.3

ตารางที่ 5.5 ตัวอย่างตารางแจกแจงคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์ตามจุดที่เกิดจุดอ่อนที่เกิดขึ้นในปี 1999

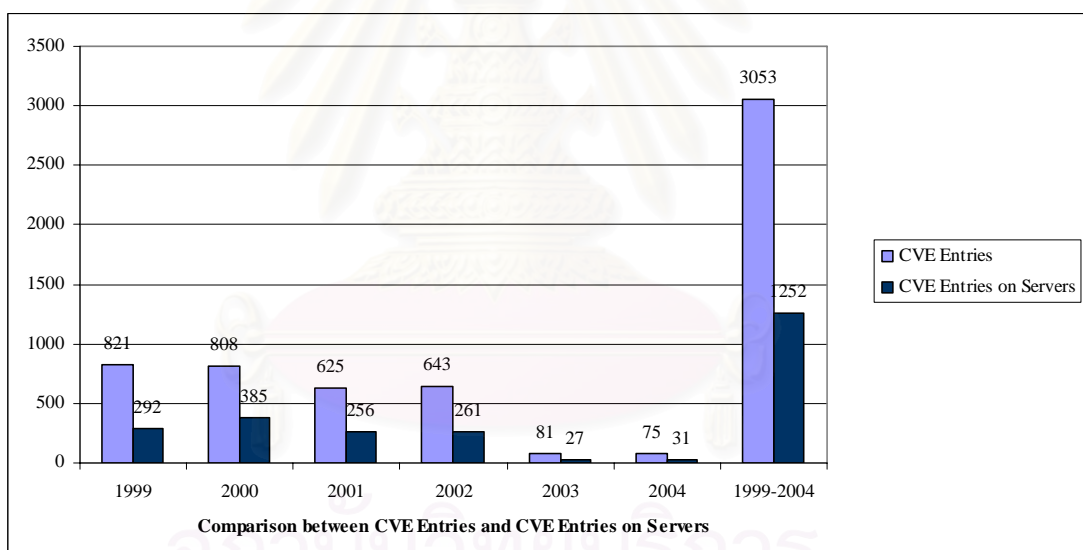
จากตารางที่ 5.5 แสดงคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์โดยเปรียบเทียบความเปราะบางจากจุดที่เกิดจุดอ่อนในปี 1999 ซึ่งทำให้ทราบได้ว่าในปีดังกล่าวการโจมตีระบบมักเน้นการโจมตีไปที่โปรแกรมที่สนับสนุนการทำงานของระบบปฏิบัติการ และการจัดการหน่วยความจำ

Server : All Servers The Number of CVE Entries : 1252						
Platform	Operating System	Loss Type				
		1999				
		Confidentiality	Integrity	Availability	System Compromise	Sum
Unix		96	38	140	93.75	367.75
	Solaris	13	4	30	16.25	63.25
	SunOS	3	2	4	5.5	14.5
	AIX	8	5	26	14	53
	HP-UX	14	4	32	14.25	64.25
	IRIX	17	7	21	14	59
	SCO Unix	5	2	4	4.5	15.5
	DG/UX	3	0	4	7.25	14.25
	FreeBSD	4	2	9	6	21
	OpenBSD	3	2	0	2.25	7.25
	NetBSD	6	2	0	1.5	9.5
	Not Specified	20	8	10	8.25	46.25
Linux		26	20	36	47.25	129.25
	Red Hat	10	9	25	19.5	63.5
	S.U.S.E Linux	3	3	0	0.75	6.75
	Linux Kernel	0	2	4	0.75	6.75
	Debian Linux	2	2	0	2.75	6.75
	Mandrake Linux	0	0	0	0	0
	Caldera OpenLinux	2	2	7	11.25	22.25
	Conectiva Linux	0	0	0	0	0
	Turbo Linux	0	0	0	0	0
	Trustix Secure Linux	0	0	0	0	0
	Slackware Linux	0	0	0	0.75	0.75
	Not Specified	9	2	0	11.5	22.5
Windows		131	55	182	62	430
	Win95	12	6	14	10	42
	Win98	14	6	14	8.5	42.5
	WinNT	48	18	72	19.5	157.5
	WinNT4.0 Server	0	0	6	0	6
	WinNT4.0 Workstation	0	0	4	0	4
	WinNT4.0 Enterprise Server	0	0	4	0	4
	WinNT4.0 Terminal Server	0	0	6	0	6
	Win2000	23	10	23	8.75	64.75
	Win2000 Professional	6	3	4	2.75	15.75
	Win2000 Server	0	0	0	0	0
	Win2000 Terminal Services	0	0	0	0	0
	Win2000 Advanced Server	0	0	2	0	2
	Win2000 Data Center Server	0	0	0	0	0
	Win2003 Server	13	6	12	5.75	36.75
	WinXP	11	6	12	6	35
	Not Specified	4	0	9	0.75	13.75
OS2	OS2Warp	0	0	0	0	0
Novell	Netware	2	0	0	1.5	3.5
MacOS	MacOS	0	0	0	2.25	2.25
CISCO	IOS	0	3	2	1.5	6.5
CacheOS	CacheOS	0	0	0	0	0
Not Specified		74	46	30	34.75	184.75
Total Number of Weighting Scores		329	162	390	243	1124

ตารางที่ 5.6 ตัวอย่างตารางแจกแจงคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์ตามระบบปฏิบัติการที่ได้รับผลกระทบที่เกิดขึ้นในปี 1999

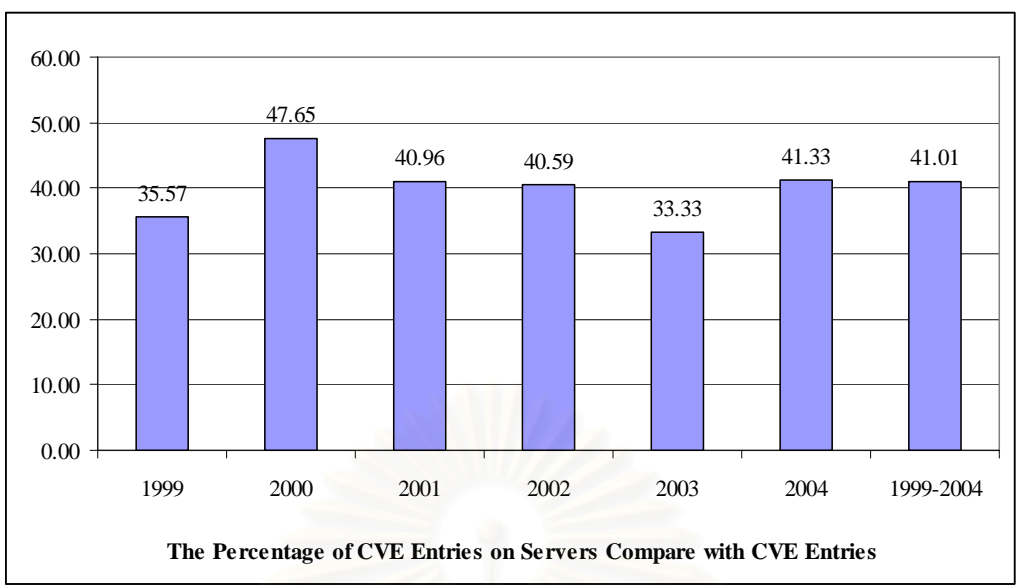
จากตารางที่ 5.6 แสดงคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์โดยเปรียบเทียบความเปราะบางจากระบบปฏิบัติการที่ได้รับผลกระทบ ซึ่งจากตัวอย่างข้อมูลในปี 1999 แสดงให้เห็นว่าในปีดังกล่าว เซิร์ฟเวอร์ที่มีโอกาสเสี่ยงต่อการโจมตีมากที่สุดคือ เซิร์ฟเวอร์ที่ทำงานอยู่ภายใต้ระบบปฏิบัติการวินโดวส์ ซึ่งคะแนนความเปราะบางที่ได้ คือ 430 คะแนน โดยระบบปฏิบัติการวินโดวส์ที่ได้รับการโจมตีมากที่สุด คือ วินโดวส์เอ็นที ระบบปฏิบัติการที่มีคะแนนเป็นอันดับ 2 คือระบบปฏิบัติการยูนิกซ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง HP-UX ที่มีคะแนนความเปราะบาง 64.25 คะแนน ส่วนระบบปฏิบัติการลินุกซ์มีความเปราะบางต่อการโจมตีเป็นอันดับที่ 3 โดย Red Hat Linux เป็นระบบปฏิบัติการของลินุกซ์ที่เสี่ยงต่อการโจมตีได้มากที่สุด

เมื่อพิจารณาจำนวนจุดอ่อนที่เกิดขึ้นในแต่ละปีตั้งแต่ปี 1999-2004 จากตารางที่ 5.1 โดยนำมาสร้างกราฟเพื่อเปรียบเทียบกับจำนวนจุดอ่อนที่ปรากฏในรายการซีวีอี จะเห็นว่า จำนวนจุดอ่อนที่มีปรากฏอยู่ในรายการซีวีอีและจำนวนจุดอ่อนที่เกิดขึ้นบนเซิร์ฟเวอร์มีแนวโน้มลดลงในแต่ละปี เช่นเดียวกัน ดังแสดงในรูปที่ 5.2

รูปที่ 5.2 กราฟเปรียบเทียบจำนวนจุดอ่อนที่เกิดขึ้นบนเซิร์ฟเวอร์กับจำนวนจุดอ่อนในรายการซีวีอี

แต่หลังจากนำข้อมูลดังกล่าวมาเปรียบเทียบกัน โดยคิดเป็นอัตราส่วนร้อยละของจำนวนจุดอ่อนที่เกิดขึ้นบนเซิร์ฟเวอร์ต่อจำนวนจุดอ่อนที่ปรากฏอยู่ในรายการซีวีอี จะพบว่าถึงแม้จำนวนจุดอ่อนที่เกิดขึ้นดังกล่าวทั้งสองส่วนมีแนวโน้มที่ลดลง แต่อัตราส่วนจำนวนการเกิดจุดอ่อนบนเซิร์ฟเวอร์เมื่อเทียบกับจำนวนจุดอ่อนตามรายการซีวีอียังคงมีอัตราส่วนที่ไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก โดยมีอัตราส่วนในแต่ละปีอยู่ในช่วงร้อยละ 33.33-47.65 และอัตราส่วนเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 41.01 ดังแสดงในรูปที่ 5.3

รูปที่ 5.3 กราฟแสดงอัตราส่วนเป็นร้อยละของจำนวนจุดอ่อนบนเซิร์ฟเวอร์เมื่อเทียบกับจำนวนจุดอ่อนในรายการซีวีอี

จากการพิจารณาข้อมูลจุดอ่อนพบว่าจุดอ่อนบางรายการสามารถเกิดขึ้นได้กับเซิร์ฟเวอร์มากกว่า 1 ชนิด โดยมีคุณสมบัติต่างๆร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นประเภทจุดอ่อน ตำแหน่งที่เกิดจุดอ่อน ลักษณะความเสียหาย ลักษณะการโจมตี ระดับความรุนแรง และระบบปฏิบัติการที่ได้รับผลกระทบจากจุดอ่อนนั้น ซึ่งหากแยกวิเคราะห์จุดอ่อนที่เกิดขึ้นบนแต่ละเซิร์ฟเวอร์แล้วผลรวมจำนวนจุดอ่อนที่ได้ของแต่ละประเภทเซิร์ฟเวอร์รวมกันจึงเท่ากับ 1,276 รายการ แต่ถ้าวิเคราะห์จุดอ่อนของเซิร์ฟเวอร์โดยไม่แยกประเภทของเซิร์ฟเวอร์ หากจุดอ่อนใดสามารถเกิดขึ้นได้มากกว่า 1 เซิร์ฟเวอร์ก็จะนับว่าจุดอ่อนที่เกิดขึ้นนั้นเป็นจุดอ่อนเพียงรายการเดียวเท่านั้น ซึ่ง 1 รายการนี้ก็คือ 1 หมายเลขซีวีอี ดังนั้นจุดอ่อนทั้งหมดของเซิร์ฟเวอร์ที่ไม่มีการแยกประเภทจึงมีเพียง 1,252 รายการ เท่านั้น ซึ่งเมื่อนำข้อมูลที่ได้จากตาราง 5.1-5.6 มาสร้างและแสดงผลในรูปแบบของกราฟ สามารถประเมินผลลัพธ์ที่ได้ ดังต่อไปนี้

5.2 การประเมินและเปรียบเทียบจุดอ่อนและความเปราะบางต่อการโจมตีบนเซิร์ฟเวอร์

เนื่องจากข้อมูลที่มีอยู่หลายมิติทำให้การวิเคราะห์ ประเมินและเปรียบเทียบจุดอ่อนและความเปราะบางสามารถทำได้ในหลายมุมมองมากมาย ซึ่งคงไม่สามารถวิเคราะห์และเปรียบเทียบทุกมุมมองได้หมดในงานวิจัยนี้ ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงยกตัวอย่างการวิเคราะห์เปรียบเทียบจุดอ่อนและความเปราะบางบนเซิร์ฟเวอร์ในมุมมองที่น่าสนใจเพียงบางมุมมองเท่านั้น ดังต่อไปนี้

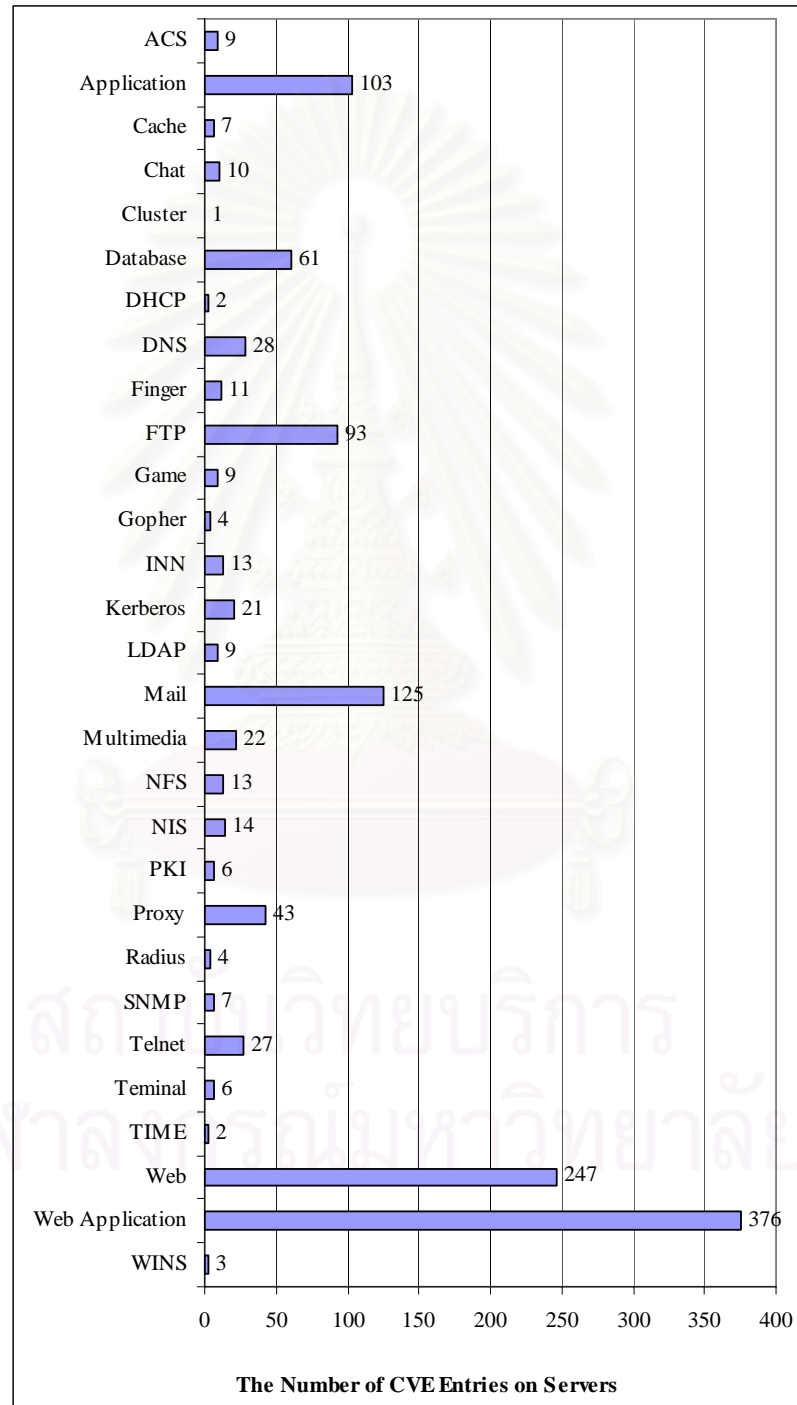
5.2.1 ประเมินและเปรียบเทียบจุดอ่อนที่เกิดขึ้นกับเซิร์ฟเวอร์ประเภทต่างๆ

จุดอ่อนที่เกิดขึ้นบนเซิร์ฟเวอร์นั้นมีมากมายต่างกันไปขึ้นอยู่กับประเภทของเซิร์ฟเวอร์ เมื่อนำข้อมูลจำนวนจุดอ่อนที่ได้มาสร้างเป็นกราฟโดยเรียงตามจำนวนจุดอ่อนที่เกิดขึ้นบนเซิร์ฟเวอร์ จะได้ว่าเซิร์ฟเวอร์ที่จัดอยู่ในกลุ่มที่เป็นที่นิยมหรือมีการใช้งานจากผู้ใช้งานจำนวนมากและสามารถเข้าถึงผ่านทางอินเทอร์เน็ตได้โดยง่ายและกว้างขวางจะมีจำนวนจุดอ่อนมากกว่าเซิร์ฟเวอร์ประเภทอื่นๆ ดังแสดงในรูปที่ 5.4 และ 5.5 เซิร์ฟเวอร์ที่พบว่ามีจำนวนจุดอ่อนเป็นจำนวนมาก ได้แก่ เว็บแอปพลิเคชันเซิร์ฟเวอร์ (Web Application Server), เว็บเซิร์ฟเวอร์ (Web Server), เมล์เซิร์ฟเวอร์ (Mail Server), แอปพลิเคชันเซิร์ฟเวอร์ (Application Server), เอฟทีพีเซิร์ฟเวอร์ (FTP Server), ดาต้าเบสเซิร์ฟเวอร์ (Database Server), พรอกซีเซิร์ฟเวอร์ (Proxy Server) ส่วนเซิร์ฟเวอร์ที่พบจำนวนจุดอ่อนเป็นจำนวนน้อย ได้แก่ วินด์เซิร์ฟเวอร์ (WINS Server), ดีเอชซีพีเซิร์ฟเวอร์ (DHCP Server), ไทม์เซิร์ฟเวอร์ (Time Server), คลัสเตอร์เซิร์ฟเวอร์ (Cluster Server)

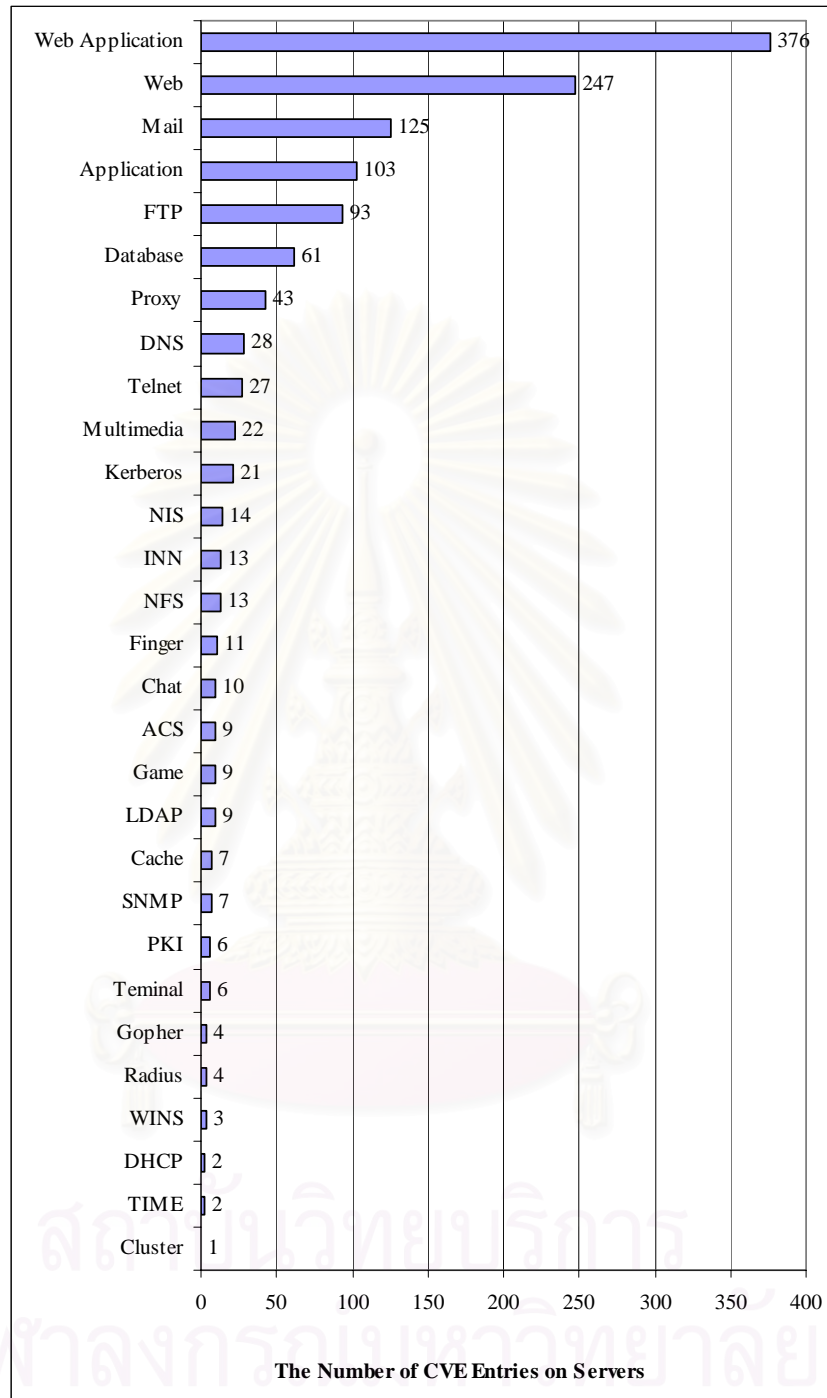
ในการประเมินและเปรียบเทียบจุดอ่อนที่เกิดขึ้นกับเซิร์ฟเวอร์ประเภทต่างๆนี้ จะเปรียบเทียบจุดอ่อนที่เกิดขึ้นโดยเรียงตามประเภทของจุดอ่อน จุดที่เกิดจุดอ่อน ลักษณะความเสียหายที่เกิดขึ้นตามลำดับ โดยแสดงในรูปแบบของกราฟซึ่งประกอบไปด้วยกราฟต่างๆดังต่อไปนี้

1. กราฟแสดงจำนวนรายการจุดอ่อนบนเซิร์ฟเวอร์แต่ละประเภทเรียงตามชื่อของเซิร์ฟเวอร์ (รูปที่ 5.4)
2. กราฟแสดงจำนวนรายการจุดอ่อนบนเซิร์ฟเวอร์แต่ละประเภทเรียงตามจำนวนจุดอ่อน (รูปที่ 5.5)
3. กราฟแสดงจำนวนจุดอ่อนบนเซิร์ฟเวอร์แยกตามประเภทจุดอ่อนและปีที่เกิดจุดอ่อน (ในรูปที่ 5.6)
4. กราฟแสดงจำนวนจุดอ่อนบนเซิร์ฟเวอร์แยกตามประเภทจุดอ่อน (รูปที่ 5.7)
5. กราฟแสดงจำนวนจุดอ่อนบนเซิร์ฟเวอร์แยกตามจุดที่เกิดจุดอ่อนและปีที่เกิดจุดอ่อน (รูปที่ 5.8)
6. กราฟแสดงจำนวนจุดอ่อนบนเซิร์ฟเวอร์แยกตามจุดที่เกิดจุดอ่อน (รูปที่ 5.9)

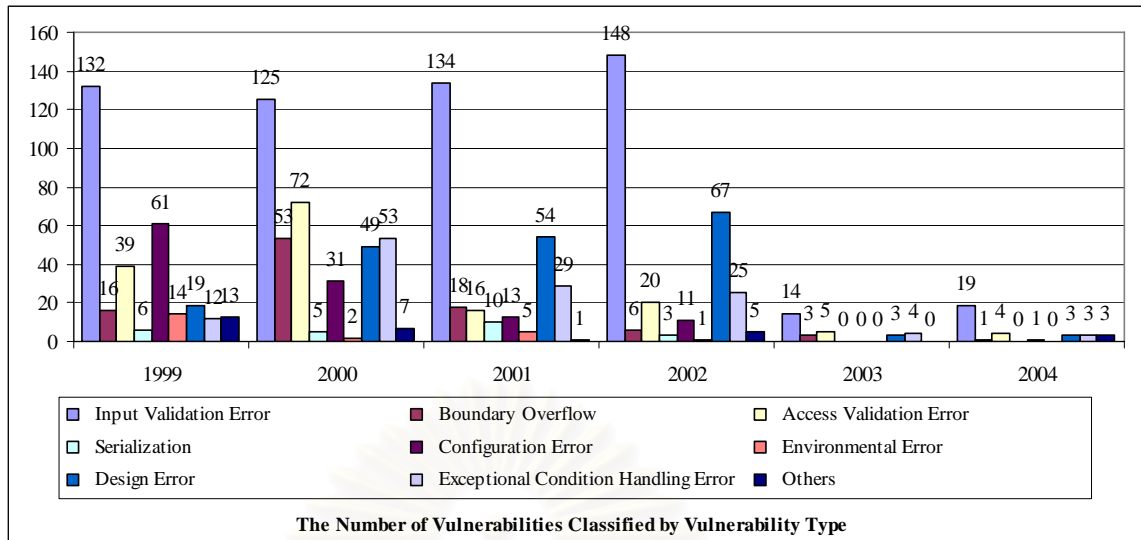
7. กราฟแสดงจำนวนจุดอ่อนบนเซิร์ฟเวอร์แยกตามลักษณะความเสียหายและปีที่เกิดจุดอ่อน (รูปที่ 5.10)
8. กราฟแสดงจำนวนจุดอ่อนบนเซิร์ฟเวอร์แยกตามลักษณะความเสียหาย (รูปที่ 5.11)

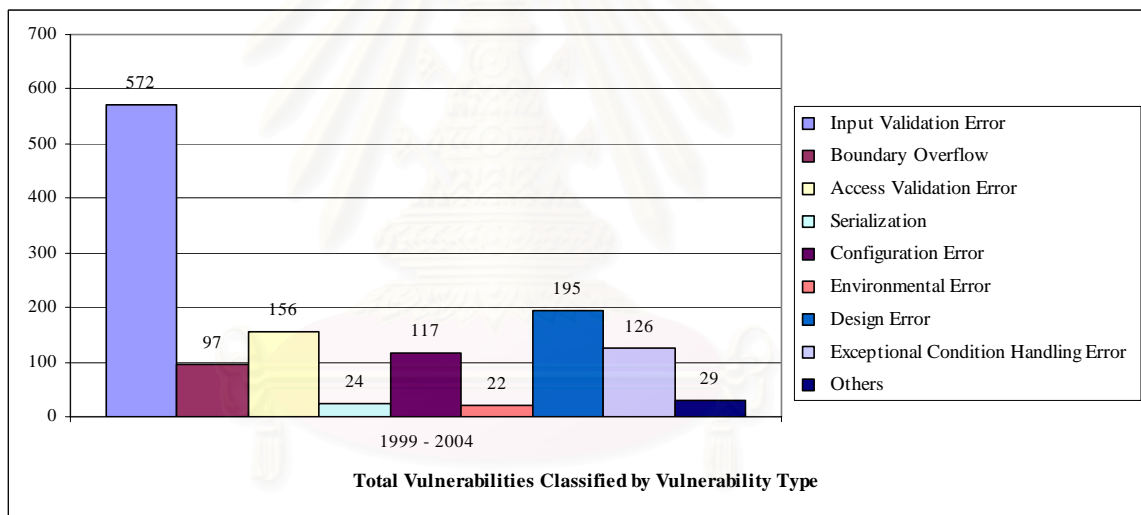
รูปที่ 5.4 กราฟแสดงจำนวนรายการจุดอ่อนบนเซิร์ฟเวอร์แต่ละประเภทเรียงตามชื่อของเซิร์ฟเวอร์

รูปที่ 5.5 กราฟแสดงจำนวนรายการจุดอ่อนบนเซิร์ฟเวอร์แต่ละประเภทเรียงตามจำนวนจุดอ่อน

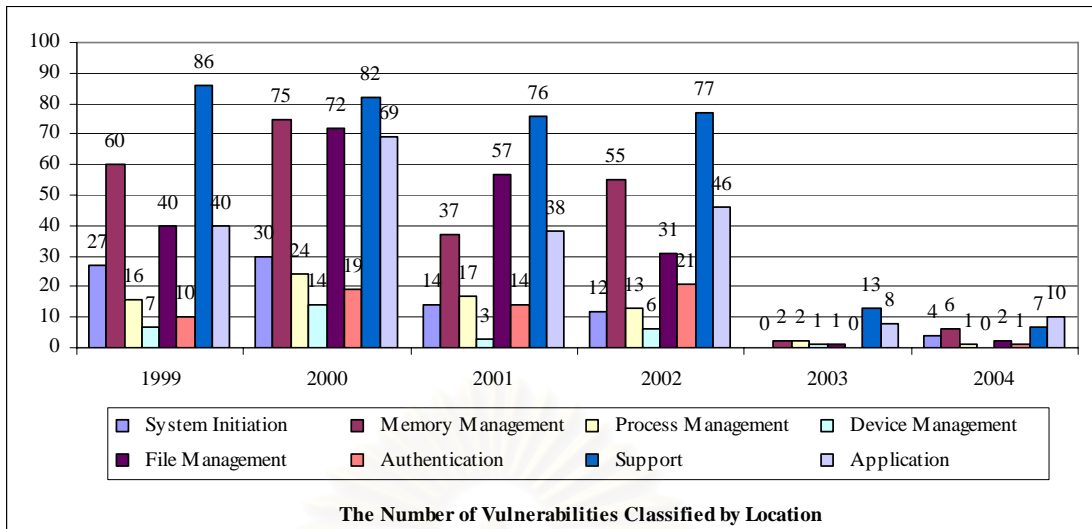

รูปที่ 5.6 กราฟแสดงจำนวนจุดอ่อนบนเซิร์ฟเวอร์แยกตามประเภทจุดอ่อนและปีที่เกิดจุดอ่อน

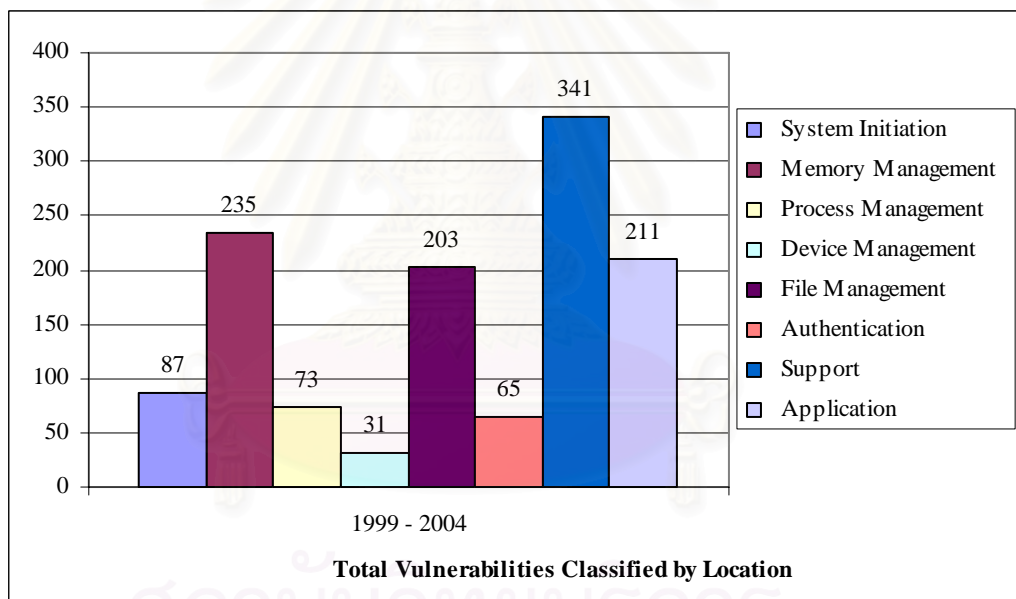

รูปที่ 5.7 กราฟแสดงจำนวนจุดอ่อนบนเซิร์ฟเวอร์แยกตามประเภทจุดอ่อน

จากรูปที่ 5.6 – 5.7 แสดงถึงจุดอ่อนประเภทต่างๆที่พบบนเซิร์ฟเวอร์ ซึ่งเมื่อพิจารณาจากภาพรวมจุดอ่อนที่เกิดขึ้นพบว่าจุดอ่อนที่ถูกพบมากที่สุด ได้แก่ จุดอ่อนที่เกิดจากความผิดพลาดของการตรวจสอบข้อมูลนำเข้า ซึ่งมีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 42.75 ของประเภทจุดอ่อนที่เกิดขึ้นบนเซิร์ฟเวอร์ทั้งหมด การตรวจสอบข้อมูลนำเข้าดูเหมือนเป็นปัญหาไม่ใหญ่มากนักและน่าจะที่สามารถป้องกันได้ แต่กลับเป็นช่องโหว่ที่สำคัญที่มักถูกนำมาใช้ในการโจมตีต่อเซิร์ฟเวอร์ ซึ่งทางผู้พัฒนาซอฟต์แวร์อาจจะมองข้ามปัญหาข้อนี้ไป หรือไม่ได้ให้ความสำคัญในการตรวจสอบข้อมูลนำเข้าเท่าที่ควรเพื่อลดความยุ่งยากซับซ้อนในการเขียนโปรแกรม ปัญหารองลงมา คือ ความผิดพลาดจากการออกแบบระบบและประเภทของจุดอ่อนที่พบน้อยที่สุด คือความผิดพลาดจากสภาพแวดล้อม

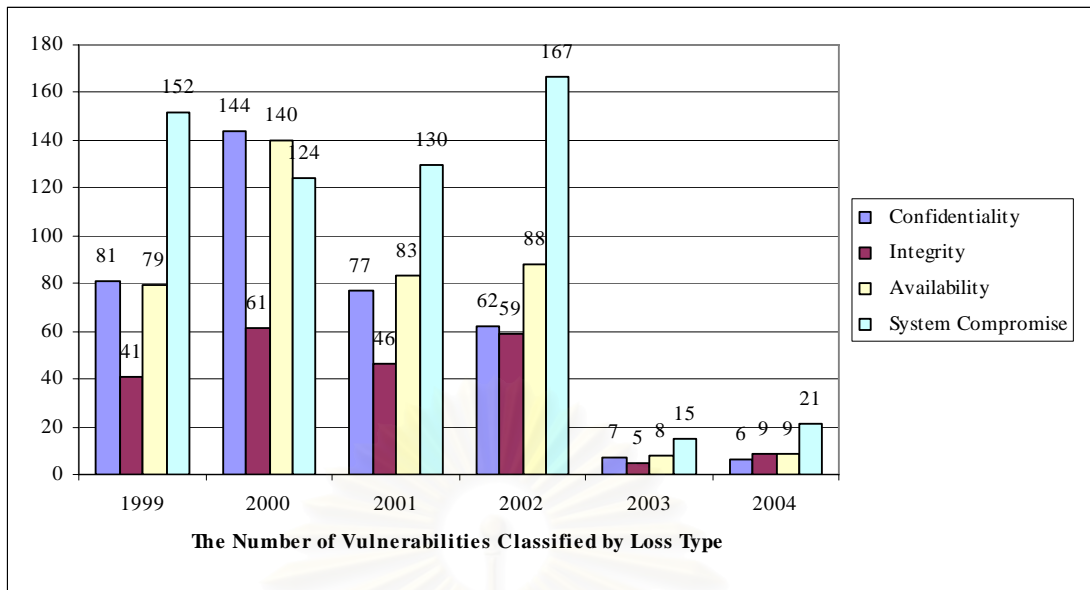

รูปที่ 5.8 กราฟแสดงจำนวนจุดอ่อนบนเซิร์ฟเวอร์แยกตามจุดที่เกิดจุดอ่อนและปีที่เกิดจุดอ่อน

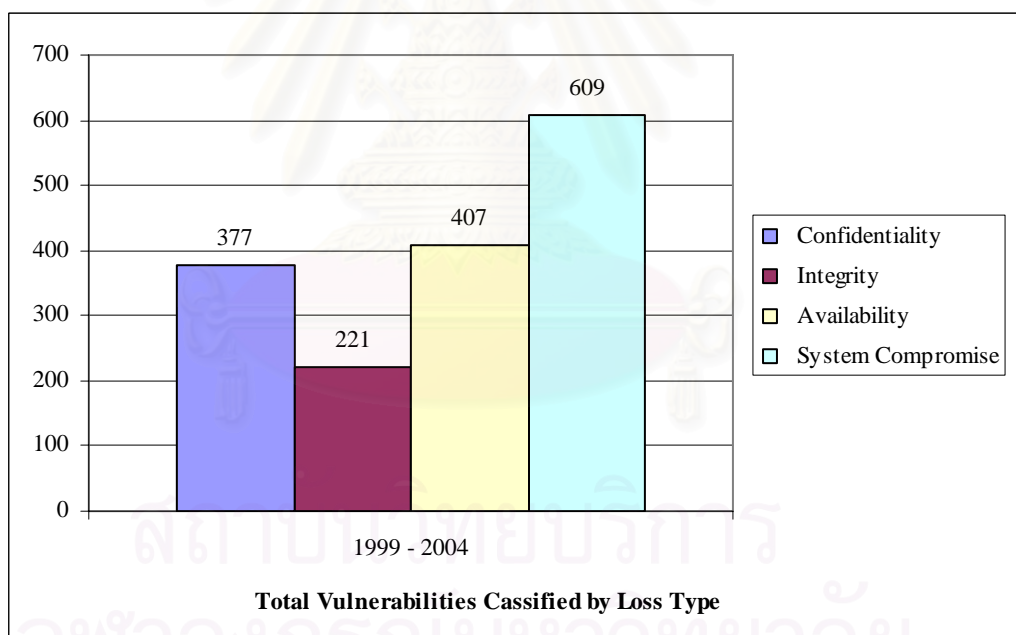

รูปที่ 5.9 กราฟแสดงจำนวนจุดอ่อนบนเซิร์ฟเวอร์แยกตามจุดที่เกิดจุดอ่อน

จากรูปที่ 5.8 - 5.9 แสดงถึงจำนวนจุดอ่อนที่เกิดขึ้นบนเซิร์ฟเวอร์โดยแยกตามจุดที่เกิดจุดอ่อน ซึ่งพบว่าจุดอ่อนส่วนมากมักจะเกิดกับส่วนของซอฟต์แวร์ที่ทำหน้าที่สนับสนุนการทำงานของระบบปฏิบัติการ เช่น ระบบจัดการฐานข้อมูล ซึ่งซอฟต์แวร์พวกนี้มักจะได้รับเอกสิทธิ์ (Privilege) บางประการจากระบบปฏิบัติการ จุดที่เกิดจุดอ่อนรองลงมา มักเกิดขึ้นกับการจัดการหน่วยความจำ การจัดการเพิ่มข้อมูล โปรแกรมประยุกต์ การเริ่มต้นระบบ การจัดการการประมวลผล การพิสูจน์ตัวตน และการจัดการอุปกรณ์ ตามลำดับ

รูปที่ 5.10 กราฟแสดงจำนวนจุดอ่อนบนเซิร์ฟเวอร์แยกตามลักษณะความเสียหายและปีที่เกิดจุดอ่อน

รูปที่ 5.11 กราฟแสดงจำนวนจุดอ่อนบนเซิร์ฟเวอร์แยกตามลักษณะความเสียหาย

จากรูปที่ 5.10 - 5.11 แสดงถึงจำนวนจุดอ่อนที่เกิดขึ้นบนเซิร์ฟเวอร์โดยแยกตามลักษณะความเสียหาย ซึ่งถ้าดูลักษณะความเสียหายที่เกิดขึ้นแล้วความเสียหายในลักษณะที่ระบบถูกล่วงละเมิดเป็นความเสียหายที่ถูกรับมากที่สุดและน่าจะก่อให้เกิดความเสียหายที่ร้ายแรงมากที่สุดเช่นกัน ซึ่งอาจเกิดจากการเรียกใช้ชุดคำสั่งใดๆ การเพิ่มสิทธิในการทำงาน การ

เข้าถึงบัญชีผู้ใช้ หรือการเข้าถึงระดับราก รองลงมา คือ การเสียสภาพพร้อมใช้งาน การเสียความเป็นความลับและการเสียบูรณะภาพ

5.2.2 ประเมินและเปรียบเทียบความเปราะบางต่อการโจมตีของเซิร์ฟเวอร์ประเภทต่าง ๆ

การสร้างกราฟเพื่อวิเคราะห์และเปรียบเทียบข้อมูลจุดอ่อนที่เกิดขึ้นบนเซิร์ฟเวอร์ในหัวข้อ 5.1 ทำให้ทราบว่าเซิร์ฟเวอร์ประเภทใดมีจุดอ่อนมากน้อยกว่ากัน ทั้งนี้เมื่อมองในภาพรวมของเซิร์ฟเวอร์ทั้งหมดทำเห็นได้ว่า จุดอ่อนที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่่นั้นมักเกิดขึ้นในลักษณะใดและมักเกิดขึ้นที่ใดเป็นเป็นหลัก แต่เนื่องจากแต่ละจุดอ่อนที่เกิดขึ้นแต่ละจุดอ่อนมีระดับความเสียหายที่แตกต่างกัน ระดับความเสียหายที่สูงกว่าย่อมทำให้ส่งผลกระทบต่อร้ายแรงกว่า เมื่อคำนวณคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์จากความเสียหายที่เกิดขึ้น และนำผลที่ได้มาสร้างกราฟเพื่อเปรียบเทียบในลักษณะเช่นเดียวกับการวิเคราะห์จุดอ่อนในหัวข้อ 5.1 ผลที่ได้ทำให้ทราบว่าความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์ไม่ขึ้นอยู่กับจำนวนจุดอ่อนที่เกิดขึ้นเสมอไป เซิร์ฟเวอร์ที่มีความเปราะบางจากการโจมตีสูง ย่อมก่อให้เกิดความเสียหายได้สูงเช่นเดียวกันหากโดนโจมตีจากผู้ไม่หวังดีต่อระบบ ถึงแม้ว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นอาจเกิดจากจำนวนจุดอ่อนที่น้อยกว่าเซิร์ฟเวอร์อื่นๆก็ตาม ในรูปที่ 5.12 และ 5.13 จะเป็นกราฟแสดงคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์ โดยในรูป 5.12 จะเรียงตามชื่อของเซิร์ฟเวอร์และรูปที่ 5.13 จะเรียงตามคะแนนความเปราะบางที่เกิดขึ้น

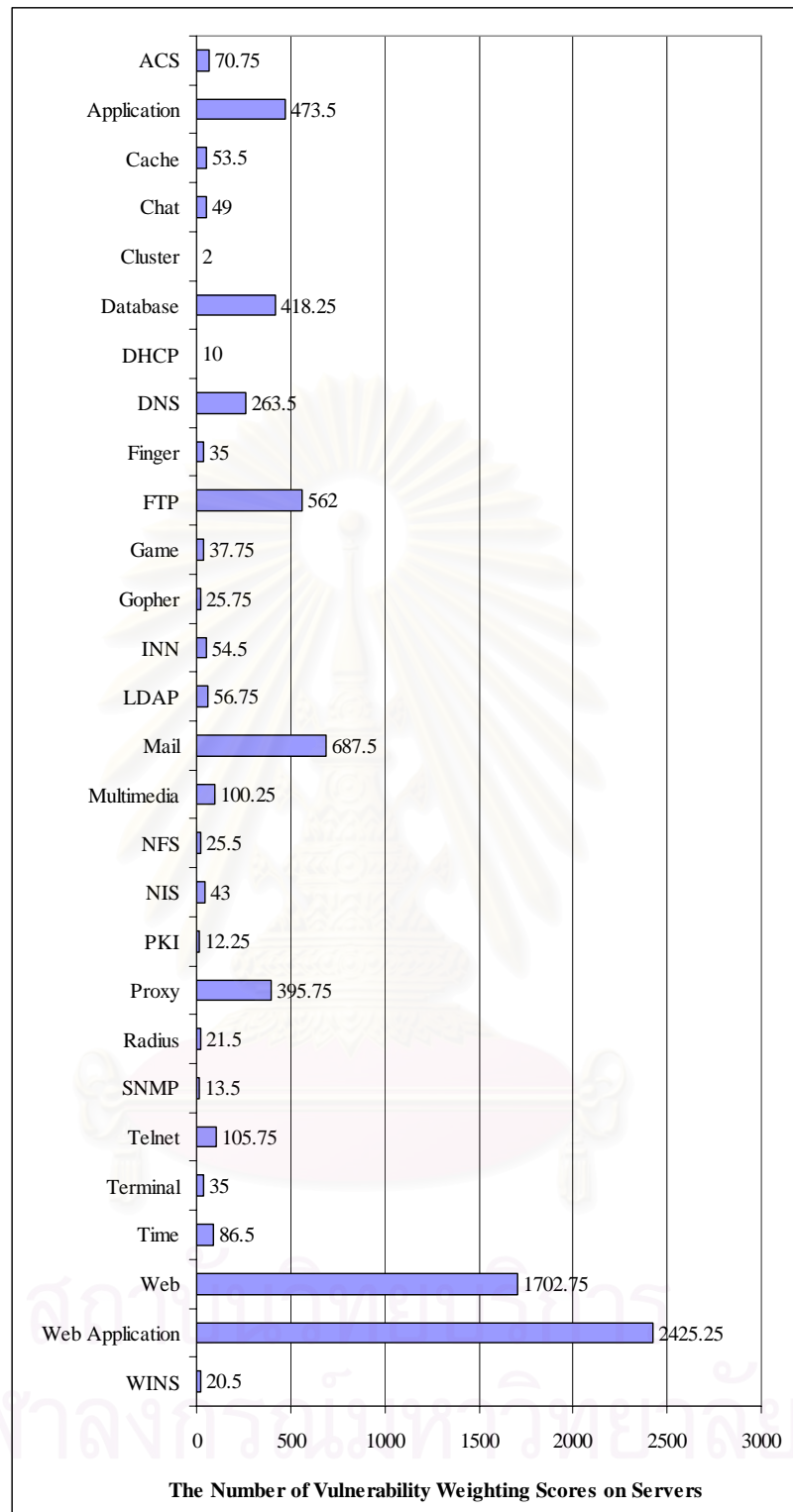
ลำดับที่	เซิร์ฟเวอร์ที่มีจุดอ่อนมากที่สุด	เซิร์ฟเวอร์ที่มีคะแนนความเปราะบางมากที่สุด
1	เว็บแอปพลิเคชันเซิร์ฟเวอร์	เว็บแอปพลิเคชันเซิร์ฟเวอร์
2	เว็บเซิร์ฟเวอร์	เว็บเซิร์ฟเวอร์
3	เมลเซิร์ฟเวอร์	เมลเซิร์ฟเวอร์
4	แอปพลิเคชันเซิร์ฟเวอร์	เอพีพีเซิร์ฟเวอร์
5	เอพีพีเซิร์ฟเวอร์	แอปพลิเคชันเซิร์ฟเวอร์

ตารางที่ 5.7 แสดงรายชื่อเซิร์ฟเวอร์ที่มีจุดอ่อนและคะแนนความเปราะบางมากที่สุด 5 อันดับแรก

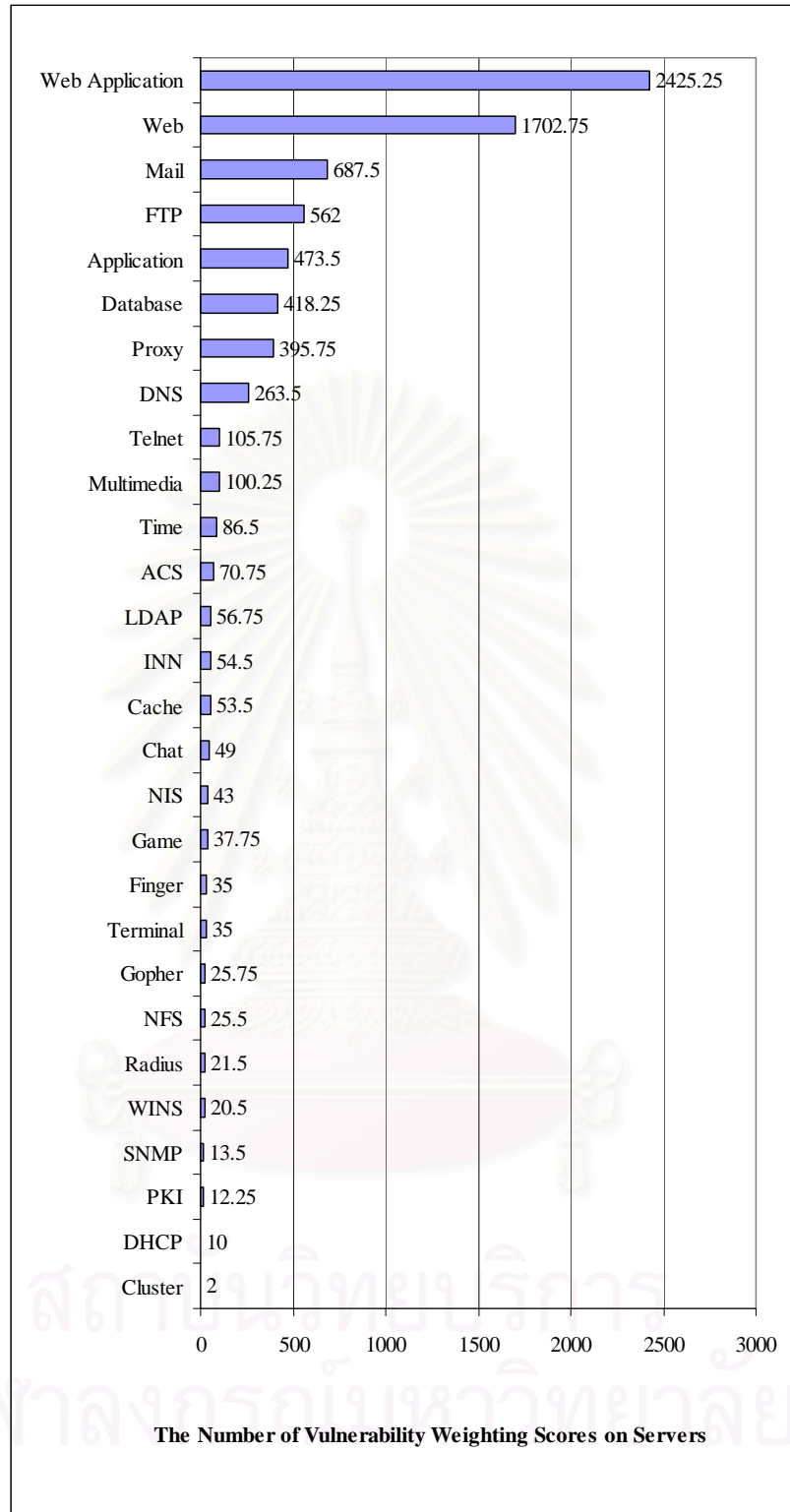
จากตาราง 5.7 แอพพลิเคชันเซิร์ฟเวอร์มีจุดอ่อน 103 จุด ในขณะที่โอเพ่นพีซีเซิร์ฟเวอร์มีจุดอ่อนเพียง 93 จุด แต่หากวัดความเปราะบางต่อการโจมตี โอเพ่นพีซีเซิร์ฟเวอร์มีความเปราะบางมากกว่าแอพพลิเคชันเซิร์ฟเวอร์ โดยมีคะแนนถึง 562 คะแนน ต่างจากแอพพลิเคชันเซิร์ฟเวอร์ที่มีคะแนนความเปราะบางเพียง 473.5 คะแนน ซึ่งยืนยันได้ว่าเซิร์ฟเวอร์ที่มีจำนวนจุดอ่อนน้อยกว่าอาจมีความเปราะบางต่อการโจมตีมากกว่าเซิร์ฟเวอร์ที่มีจำนวนจุดอ่อนที่มากกว่าได้ และหากโดนโจมตีก็อาจจะก่อให้เกิดความเสียหายขึ้นได้มากกว่าเช่นกัน

ในการประเมินและเปรียบเทียบความเปราะบางต่อการโจมตีของเซิร์ฟเวอร์ประเภทต่าง ๆ นี้ จะเปรียบเทียบความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์โดยเปรียบเทียบประเภทของจุดอ่อนกับลักษณะความเสียหายที่เกิดขึ้นจากจุดอ่อนนั้น และเปรียบเทียบจุดที่เกิดจุดอ่อนกับลักษณะความเสียหายที่เกิดขึ้น โดยแสดงในรูปแบบของกราฟซึ่งประกอบไปด้วยกราฟต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

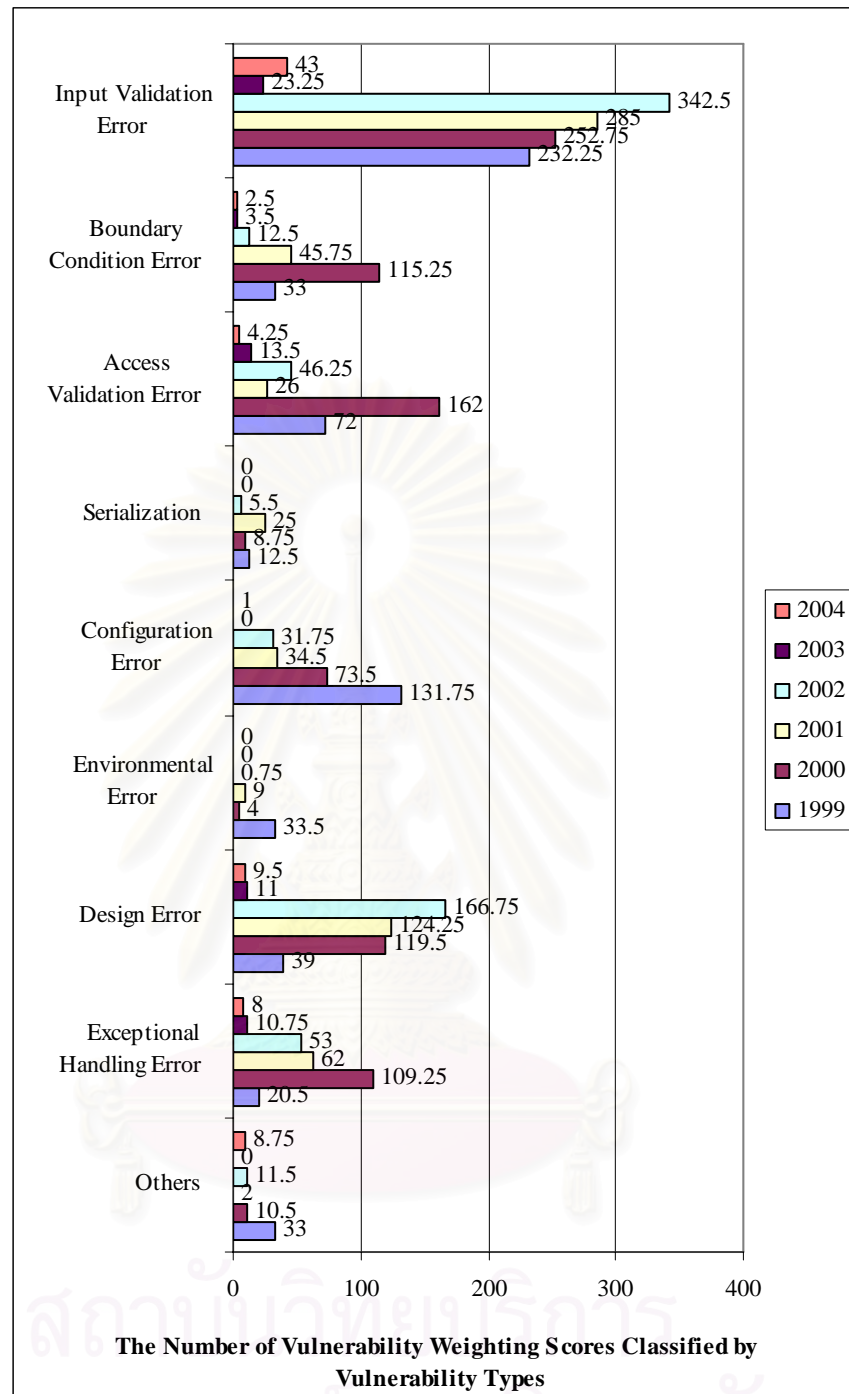
1. กราฟแสดงคะแนนความเปราะบางต่อการโจมตีบนเซิร์ฟเวอร์เรียงตามชื่อของเซิร์ฟเวอร์ (รูปที่ 5.12)
2. กราฟแสดงคะแนนความเปราะบางต่อการโจมตีบนเซิร์ฟเวอร์เรียงตามคะแนน (รูปที่ 5.13)
3. กราฟแสดงคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์แยกตามประเภทของจุดอ่อนและปีที่เกิดจุดอ่อน (รูปที่ 5.14)
4. กราฟแสดงคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์แยกตามประเภทจุดอ่อน (รูปที่ 5.15)
5. กราฟแสดงคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์แยกตามจุดที่เกิดจุดอ่อนและปีที่เกิดจุดอ่อน (รูปที่ 5.16)
6. กราฟแสดงคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์แยกตามจุดที่เกิดจุดอ่อน (รูปที่ 5.17)
7. กราฟแสดงอัตราส่วนร้อยละของความเปราะบางบนเซิร์ฟเวอร์ตามจุดที่เกิดจุดอ่อน (รูปที่ 5.18)

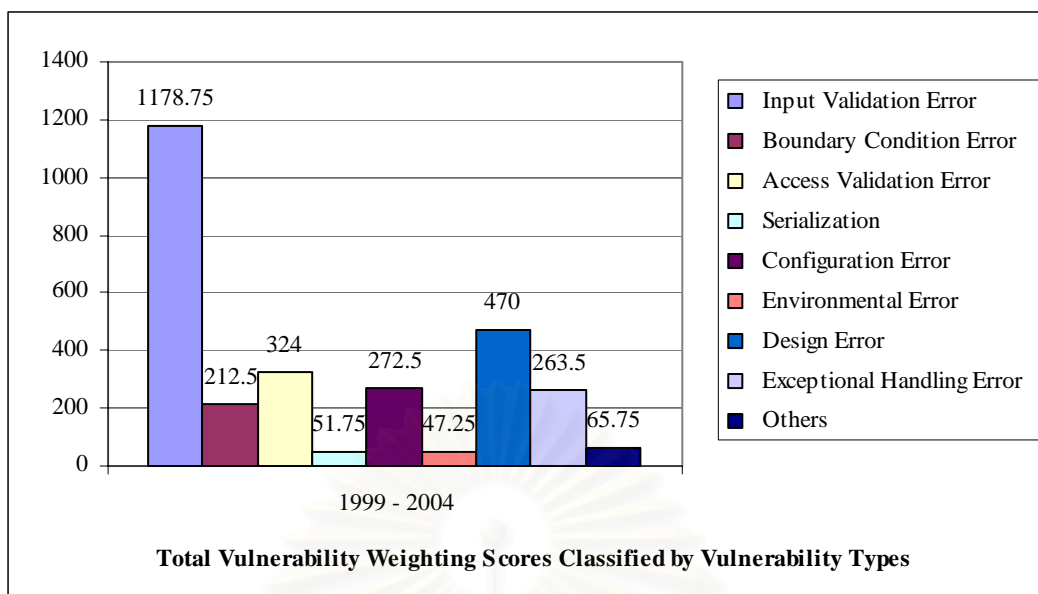
รูปที่ 5.12 กราฟแสดงคะแนนความเปราะบางต่อการโจมตีบนเซิร์ฟเวอร์เรียงตามชื่อของเซิร์ฟเวอร์

รูปที่ 5.13 กราฟแสดงคะแนนความเปราะบางต่อการโจมตีบนเซิร์ฟเวอร์เรียงตามคะแนน

รูปที่ 5.14 กราฟแสดงคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์แยกตามประเภทของจุดอ่อนและปีที่เกิดจุดอ่อน

รูปที่ 5.15 กราฟแสดงคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์แยกตามประเภทของจุดอ่อน

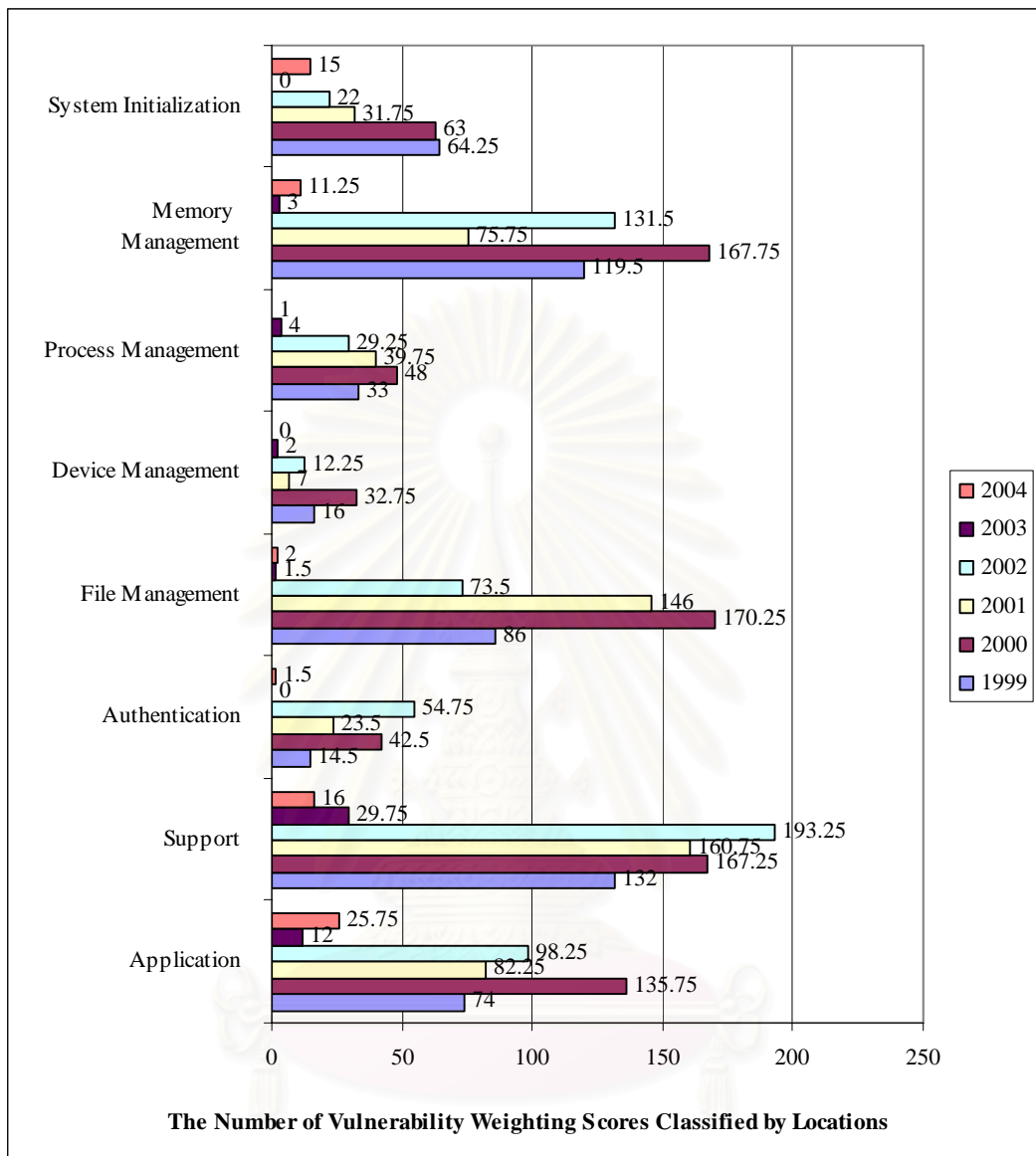
จากรูปที่ 5.14 และ 5.15 แสดงกราฟคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์โดยแยกออกตามประเภทของจุดอ่อนและปีที่เกิดจุดอ่อน ผลที่ได้ คือ ความเปราะบางที่เกิดขึ้นบนเซิร์ฟเวอร์ส่วนใหญ่เกิดจากปัญหาการตรวจสอบข้อมูลนำเข้าซึ่งเป็นปัญหาที่มีคะแนนความเปราะบางสูงที่สุด การป้องกันปัญหาดังกล่าวมักทำให้การเขียนโปรแกรมต้องเพิ่มฟังก์ชันการตรวจสอบขึ้นมากมาย เมื่อเทียบกับการโจมตีที่สามารถทำได้โดยไม่ต้องใช้วิธีการซับซ้อนมากนัก ซึ่งหากไม่มีวิธีการป้องกันที่ดีแล้วจุดอ่อนประเภทดังกล่าวก็อาจจะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างใหญ่หลวงได้

ในตารางที่ 5.8 จะแสดงคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์โดยแยกออกตามประเภทของจุดอ่อนที่เกิดขึ้น ซึ่งเมื่อวิเคราะห์ลงไปรายละเอียดจะทำให้ทราบได้ว่าจุดอ่อนแต่ละประเภท สามารถก่อให้เกิดความเสียหายในรูปแบบใดมากกว่ากัน ซึ่งการผิดพลาดจากการตรวจสอบนำเข้าที่เป็นจุดเปราะบางจุดใหญ่ของเซิร์ฟเวอร์ สามารถก่อให้เกิดความเสียหายในการเสถียรภาพพร้อมใช้งานมากที่สุด รองลงมาได้แก่ การถูกล่วงละเมิดยังระบบ การทำให้เสียความลับ และการเสียบูรณภาพเป็นความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการผิดพลาดในการตรวจสอบข้อมูลนำเข้า

Server : All Servers : The Number of CVE Entries : 1252						
No	Vulnerability Type	Loss Type				
		1999 - 2004				
		Confidentiality	Integrity	Availability	System Compromise	Sum
1	Input Validation Error	235	181	481	281.75	1178.8
2	Boundary Condition Error	38	14	139	21.5	212.5
3	Access Validation Error	170	90	18	46	324
4	Serialization	9	18	19	5.75	51.75
5	Configuration Error	130	91	23	28.5	272.5
6	Environmental Error	16	10	16	5.25	47.25
7	Design Error	175	150	93	52	470
8	Exceptional Handling Error	50	13	186	14.5	263.5
9	Others	22	25	13	5.75	65.75
Total Number of Weighting Scores		845	592	988	461	2886

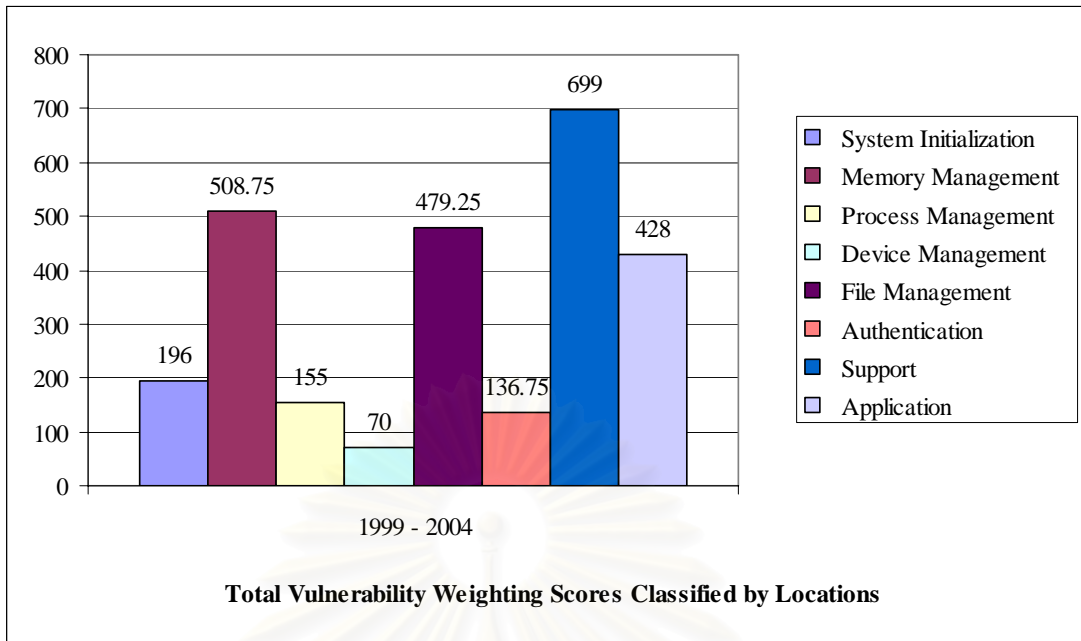
ตารางที่ 5.8 ตารางคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์เมื่อเทียบประเภทของจุดอ่อน และลักษณะความเสียหายที่เกิดขึ้น

ในรูป 5.16 – 5.18 จะแสดงให้เห็นถึงความเปราะบางบนเซิร์ฟเวอร์เมื่อแยกตามจุดที่เกิดจุดอ่อน ซึ่งจากผลรวมคะแนนความเปราะบางที่ได้พบว่าจุดอ่อนที่เกิดขึ้นบนเซิร์ฟเวอร์โดยส่วนใหญ่มักจะเกิดขึ้นกับโปรแกรมที่สนับสนุนการทำงานของเซิร์ฟเวอร์ โดยมีคะแนนคิดเป็นร้อยละ 26.15 ของจุดอ่อนที่เกิดขึ้นทั้งหมดบนเซิร์ฟเวอร์ ซึ่งหมายความว่าหากผู้ไม่หวังดีต่อระบบต้องการโจมตีระบบโดยการโจมตีมายังเซิร์ฟเวอร์ที่ให้บริการแล้ว จุดดังกล่าวเป็นจุดอ่อนที่เหมาะสมแก่การโจมตีมากที่สุด และสามารถสร้างความเสียหายได้มากด้วยเช่นกัน จุดที่มีเสี่ยงต่อการโจมตีมากที่สุดรองมาได้แก่ ส่วนการจัดการหน่วยความจำ ส่วนการจัดการเพิ่มข้อมูล ส่วนโปรแกรมประยุกต์ ส่วนการจัดการประมวลผล ส่วนการพิสูจน์ตัวตนจริง และส่วนการจัดการอุปกรณ์ เป็นจุดที่พบความเปราะบางจากการโจมตีน้อยที่สุด

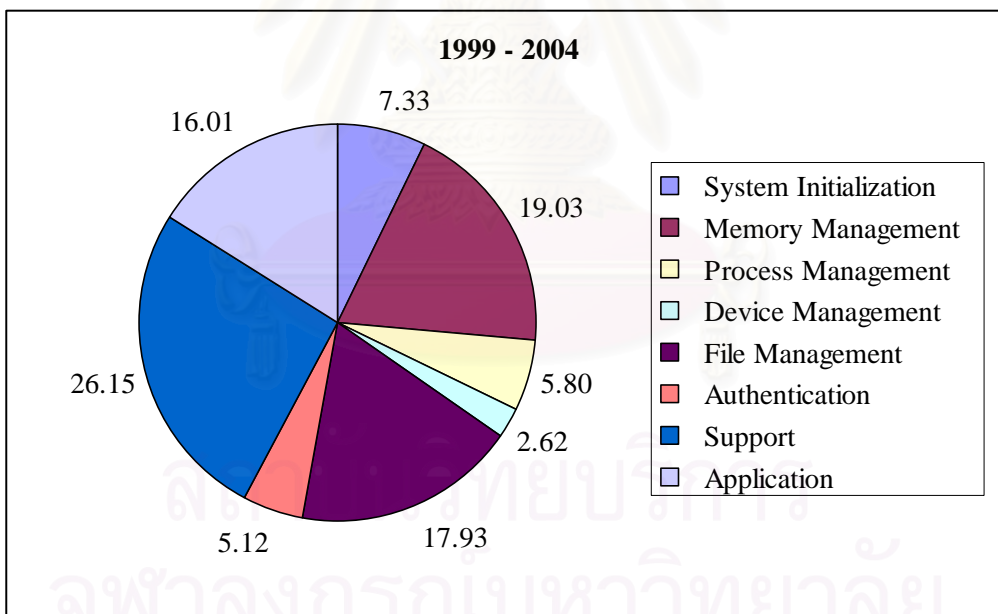

รูปที่ 5.16 กราฟแสดงคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์แยกตามจุดที่เกิดจุดอ่อน และปีที่เกิดจุดอ่อน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 5.17 กราฟแสดงคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์แยกตามจุดที่เกิดจุดอ่อน

รูปที่ 5.18 กราฟแสดงอัตราส่วนร้อยละของความเปราะบางบนเซิร์ฟเวอร์ตามจุดที่เกิดจุดอ่อน

Server : All Servers : The Number of CVE Entries : 1252						
No.	Location	Loss Type				
		1999 - 2004				
		Confidentiality	Integrity	Availability	System Compromise	Sum
1	System Initialization	74	55	38	29	196
2	Memory Management	4	12	385	107.75	508.75
3	Process Management	7	2	140	6	155
4	Device Management	7	7	52	4	70
5	File Management	307	119	28	25.25	479.25
6	Authentication	37	46	20	33.75	136.75
7	Support	180	162	215	142	699
8	Application	165	137	41	85	428
Total Number of Weighting Scores		781	540	919	432.75	2672.8

ตารางที่ 5.9 ตารางคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์เมื่อเทียบจุดที่เกิดจุดอ่อนและลักษณะความเสียหายที่เกิดขึ้น

ในตารางที่ 5.9 แสดงคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์ ณ จุดที่เกิดจุดอ่อน ตำแหน่งต่างๆ ทำให้ทราบได้ว่าแต่ละจุดที่เกิดจุดอ่อนนั้น สามารถเกิดความเสียหายในลักษณะใดมากที่สุด ซึ่งจากข้อมูลในตารางจุดที่มีความเปราะบางมากที่สุดได้แก่ ส่วนของโปรแกรมที่สนับสนุนการทำงานของระบบปฏิบัติการ โดยความเสียหายที่สามารถเกิดขึ้นได้มากที่สุดได้แก่ การเสียหายพร้อมใช้งาน ซึ่งลักษณะความเสียหายดังกล่าวที่เกิดขึ้น เมื่อนำไปเทียบกับลักษณะความเสียหายที่เกิดขึ้นสูงสุดโดยการแยกวิเคราะห์ตามประเภทของจุดอ่อนในตารางที่ 5.8 แล้วพบว่าต่างก็มีความเปราะบางของความเสียหายในการลักษณะของการทำให้เสียหายพร้อมใช้งานสูงเป็นอันดับแรกเช่นกัน ดังนั้นจึงทำให้ทราบได้ว่าเซิร์ฟเวอร์ส่วนใหญ่ๆนั้นมักมีความเปราะบางต่อการโจมตีที่ทำให้เสียหายพร้อมใช้งานมากที่สุด

5.2.3 ประเมินและเปรียบเทียบจุดอ่อนที่เกิดขึ้นบนเซิร์ฟเวอร์ของระบบปฏิบัติการประเภทต่างๆ

การประเมินจุดอ่อนที่เกิดขึ้นในหัวข้อที่ผ่านมาจะเป็นการประเมินโดยดูที่ภาพรวมของเซิร์ฟเวอร์ทั้งหมดเป็นหลักซึ่งทำให้พอที่จะทราบได้ว่าเซิร์ฟเวอร์ที่มีให้บริการอยู่นั้น มีจุดอ่อนและความเปราะบางในเรื่องใดมากที่สุดและมักจะเกิดขึ้นในจุดไหนบ้าง ในหัวข้อนี้จะเป็นการประเมินจุดอ่อนที่เกิดขึ้นบนเซิร์ฟเวอร์โดยพิจารณาจากระบบปฏิบัติการที่ได้รับผลกระทบจากจุดอ่อนนั้นๆ โดยระบบปฏิบัติการได้รับผลกระทบในงานวิจัยนี้จะแบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม ได้แก่

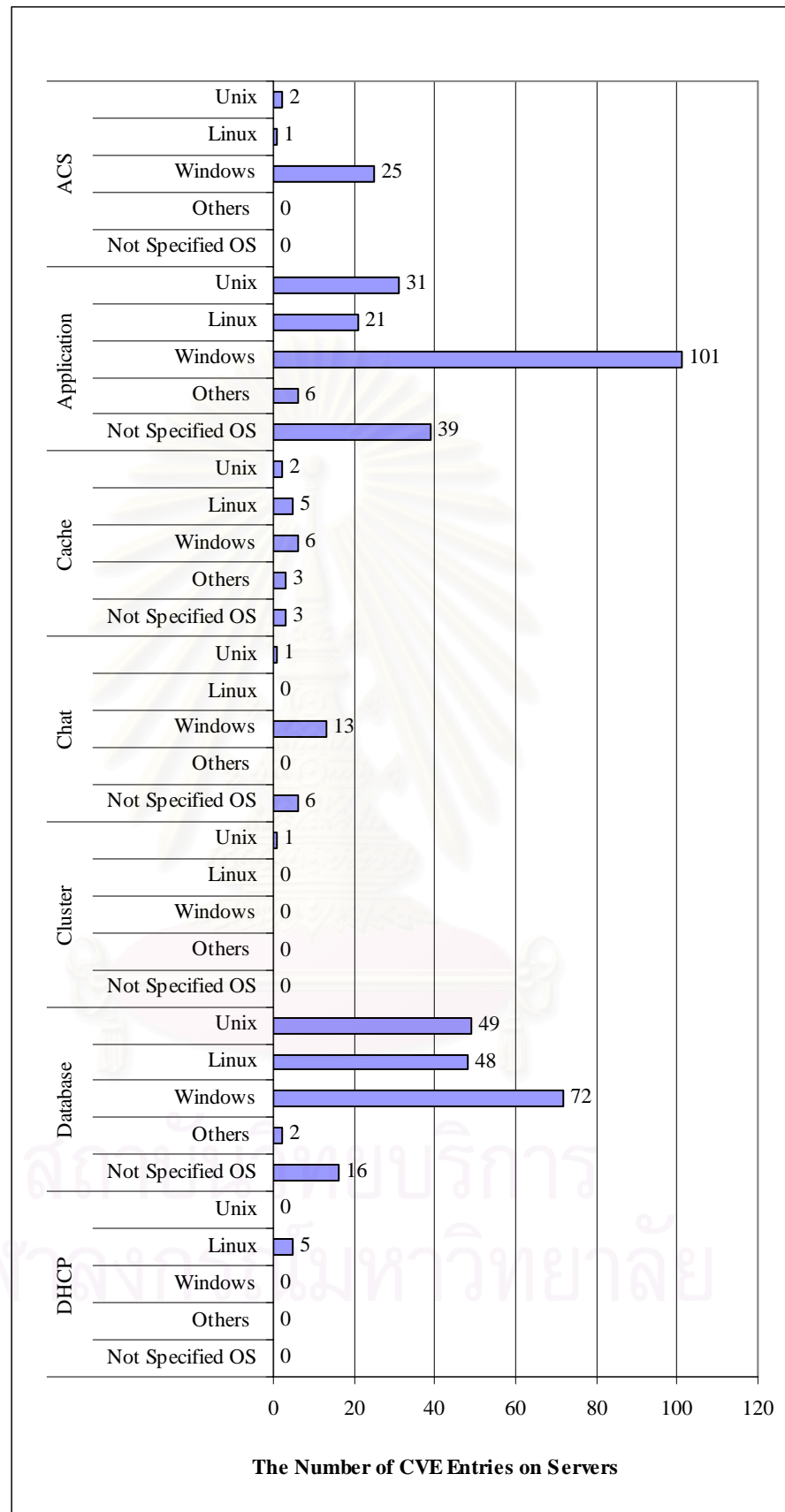
1. ระบบปฏิบัติการยูนิกซ์
2. ระบบปฏิบัติการลินุกซ์
3. ระบบปฏิบัติการวินโดวส์
4. ระบบปฏิบัติการอื่นๆ ได้แก่ โอเอสทู, เน็ตแวร์, แมคโอเอส, ซิสโก้ไอโอเอส และ แคชไอเอส
5. ระบบปฏิบัติการประเภทที่ไม่มีการระบุไว้ในรายการข้างอิง ซึ่งที่จริงแล้วระบบปฏิบัติการในกลุ่มนี้อาจเป็นระบบปฏิบัติการในกลุ่มที่ 1 - 4 กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือทั้งหมดก็ได้

ในการประเมินและเปรียบเทียบจุดอ่อนที่เกิดขึ้นบนเซิร์ฟเวอร์ของระบบปฏิบัติการประเภทต่างๆนี้ จะเปรียบเทียบเพื่อแสดงให้เห็นว่าเซิร์ฟเวอร์ต่างๆเมื่อทำงานบนระบบปฏิบัติการใดจะก่อให้เกิดจุดอ่อนได้มากน้อยกว่ากัน โดยจะแสดงในรูปแบบของกราฟซึ่งประกอบไปด้วยกราฟต่างๆดังต่อไปนี้

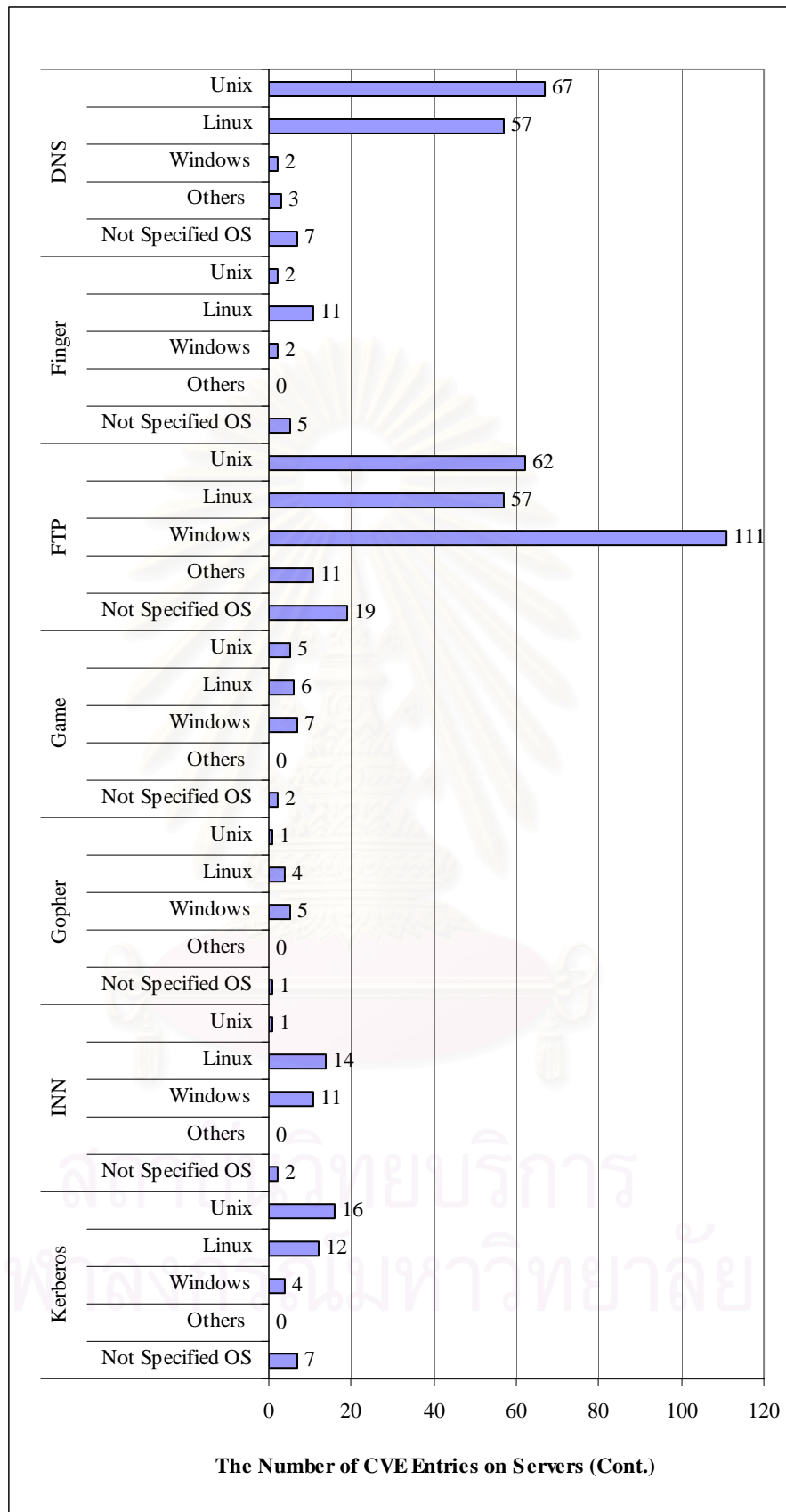
1. กราฟเปรียบเทียบจำนวนจุดอ่อนของเซิร์ฟเวอร์บนระบบปฏิบัติการต่างๆ (รูปที่ 5.19 - 5.22)
2. กราฟแสดงจำนวนจุดอ่อนบนเซิร์ฟเวอร์ของระบบปฏิบัติการต่างๆ (รูปที่ 5.23)
3. กราฟแสดงอัตราส่วนร้อยละของจำนวนจุดอ่อนบนเซิร์ฟเวอร์ของระบบปฏิบัติการต่างๆ (รูปที่ 5.24)
4. กราฟแสดงจำนวนจุดอ่อนบนเซิร์ฟเวอร์ของระบบปฏิบัติการยูนิกซ์ (รูปที่ 5.25)

5. กราฟแสดงจำนวนจุดอ่อนบนเซิร์ฟเวอร์ของระบบปฏิบัติการลินุกซ์ (รูปที่ 5.26)
6. กราฟแสดงจำนวนจุดอ่อนบนเซิร์ฟเวอร์ของระบบปฏิบัติการวินโดวส์ (รูปที่ 5.27)
7. กราฟแสดงจำนวนจุดอ่อนบนเซิร์ฟเวอร์ของระบบปฏิบัติการอื่นๆและที่ไม่มีการระบุไว้ในรายการอ้างอิง (รูปที่ 5.28)
8. กราฟแสดงจำนวนจุดอ่อนบนเซิร์ฟเวอร์แยกตามประเภทของระบบปฏิบัติการ ยูนิกซ์และปีที่เกิดจุดอ่อน (รูปที่ 5.29)
9. กราฟแสดงจำนวนจุดอ่อนบนเซิร์ฟเวอร์แยกตามประเภทของระบบปฏิบัติการ ลินุกซ์และปีที่เกิดจุดอ่อน (รูปที่ 5.30)
10. กราฟแสดงจำนวนจุดอ่อนบนเซิร์ฟเวอร์แยกตามประเภทของระบบปฏิบัติการ วินโดวส์และปีที่เกิดจุดอ่อน (รูปที่ 5.31)
11. กราฟแสดงจำนวนจุดอ่อนบนเซิร์ฟเวอร์แยกตามประเภทของระบบปฏิบัติการ อื่นๆและปีที่เกิดจุดอ่อน (รูปที่ 5.32)

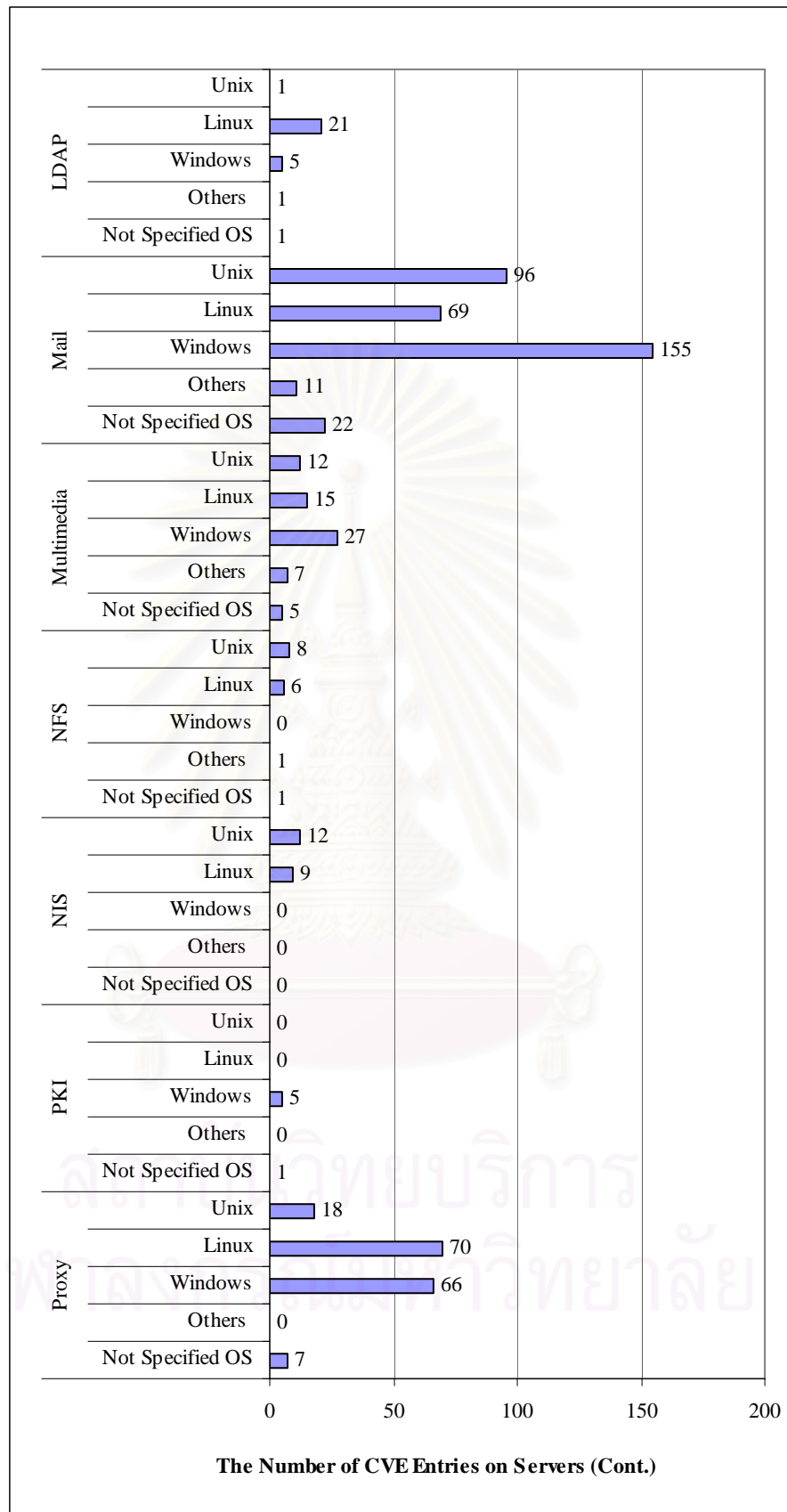
รูปที่ 5.19 – 5.22 จะเปรียบเทียบจำนวนจุดอ่อนที่เกิดขึ้นบนเซิร์ฟเวอร์ของระบบปฏิบัติการต่างๆ โดยจะแยกให้เห็นว่าแต่ละประเภทเซิร์ฟเวอร์นั้น เมื่อทำงานบนระบบปฏิบัติการใดจะมีจำนวนจุดอ่อนที่เกิดขึ้นมากกว่ากัน

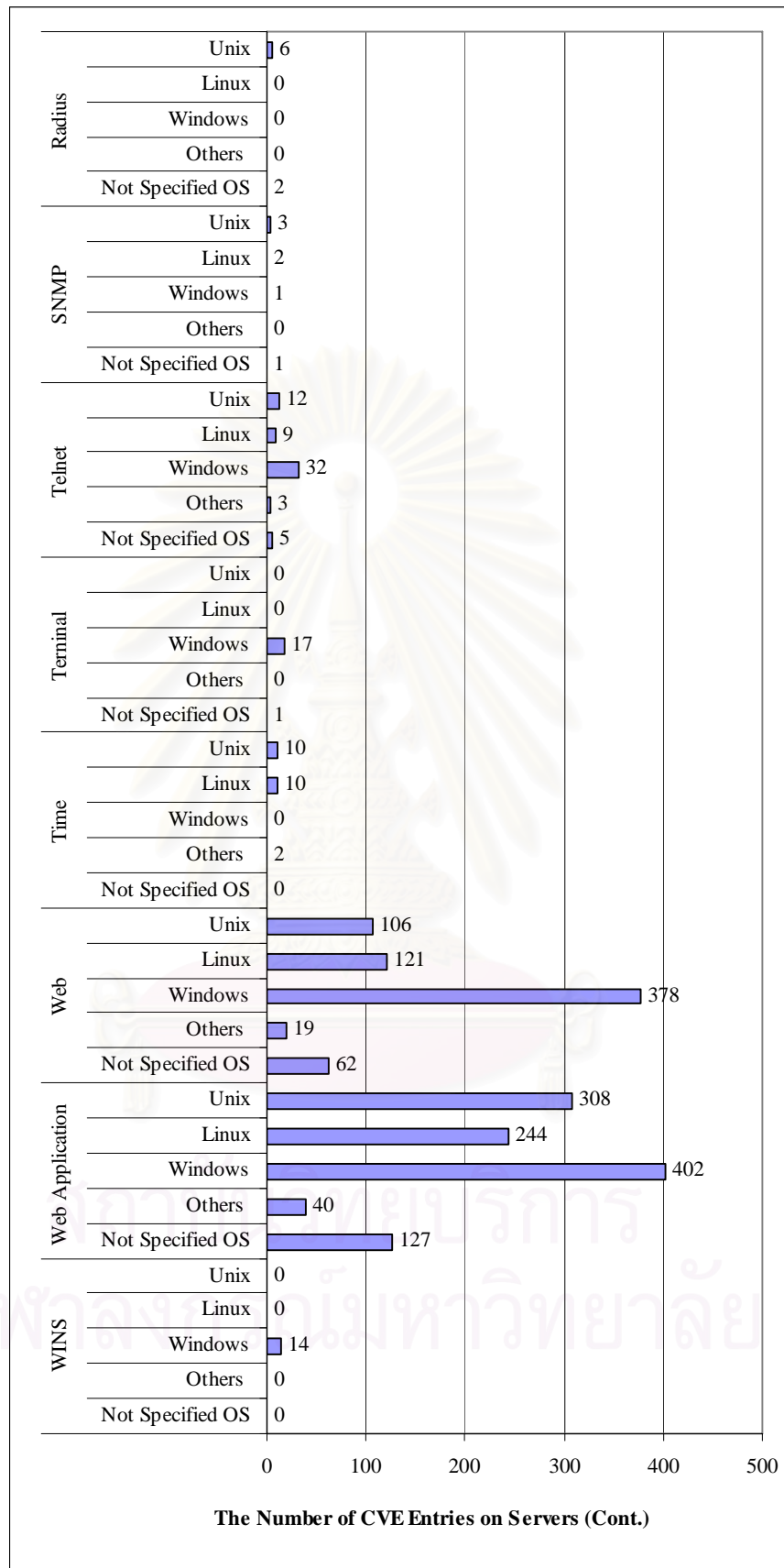
รูปที่ 5.19 กราฟเปรียบเทียบจำนวนจุดอ่อนของเซิร์ฟเวอร์บนระบบปฏิบัติการต่างๆ#1

รูปที่ 5.20 กราฟเปรียบเทียบจำนวนจุดอ่อนของเซิร์ฟเวอร์บนระบบปฏิบัติการต่างๆ#2

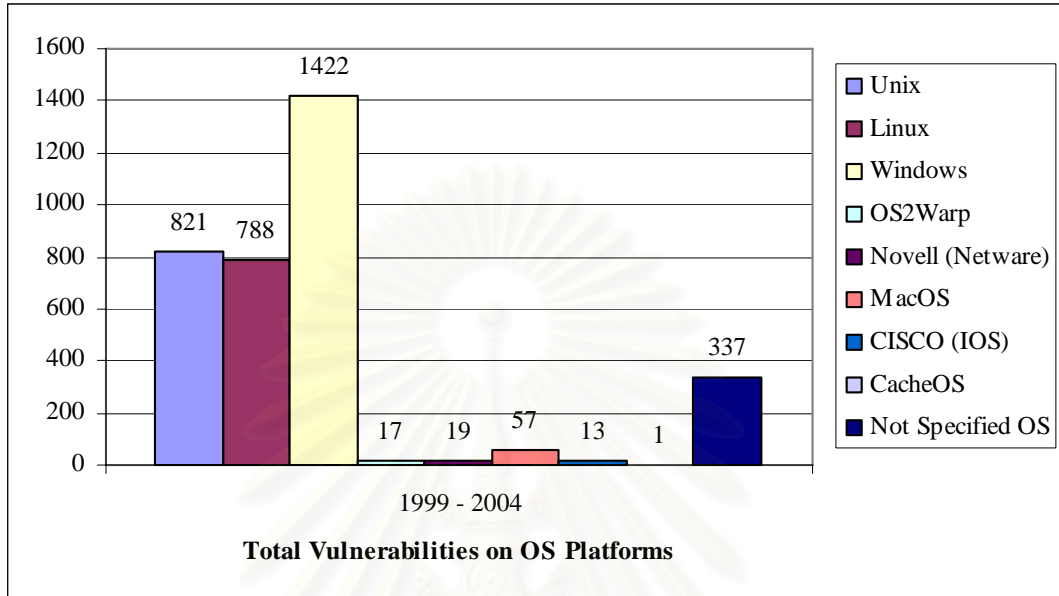

รูปที่ 5.21 กราฟเปรียบเทียบจำนวนจุดอ่อนของเซิร์ฟเวอร์บนระบบปฏิบัติการต่างๆ#3

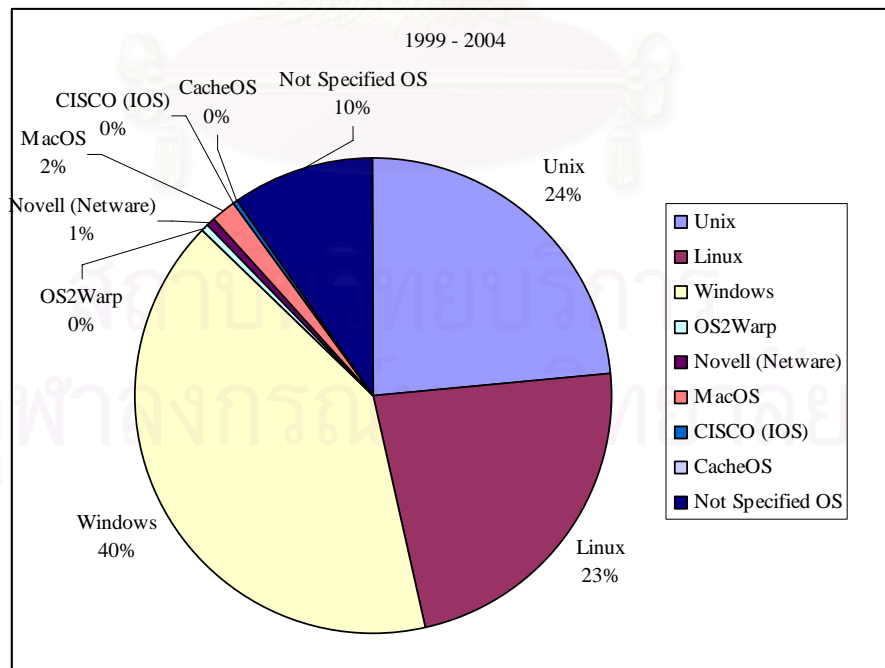

รูปที่ 5.22 กราฟเปรียบเทียบจำนวนจุดอ่อนของเซิร์ฟเวอร์บนระบบปฏิบัติการต่างๆ#4

เมื่อรวมจำนวนจุดอ่อนที่เกิดขึ้นกับเซิร์ฟเวอร์ทั้งหมดแล้ว พบว่าจุดอ่อนที่เกิดขึ้นนั้น มักเกิดขึ้นบนระบบปฏิบัติการวินโดวส์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40 ของจุดอ่อนทั้งหมด ดังรูปที่ 5.23 และ 5.24

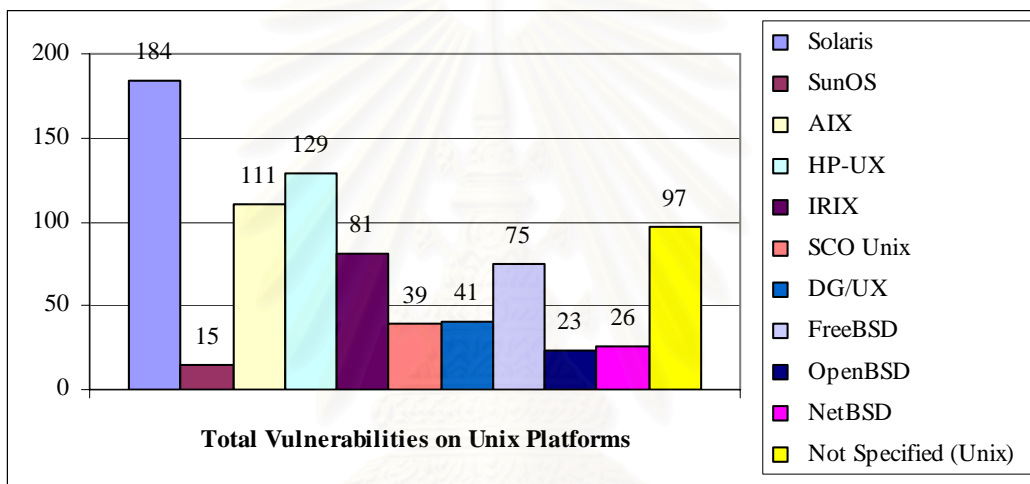

รูปที่ 5.23 กราฟแสดงจำนวนจุดอ่อนบนเซิร์ฟเวอร์ของระบบปฏิบัติการต่างๆ

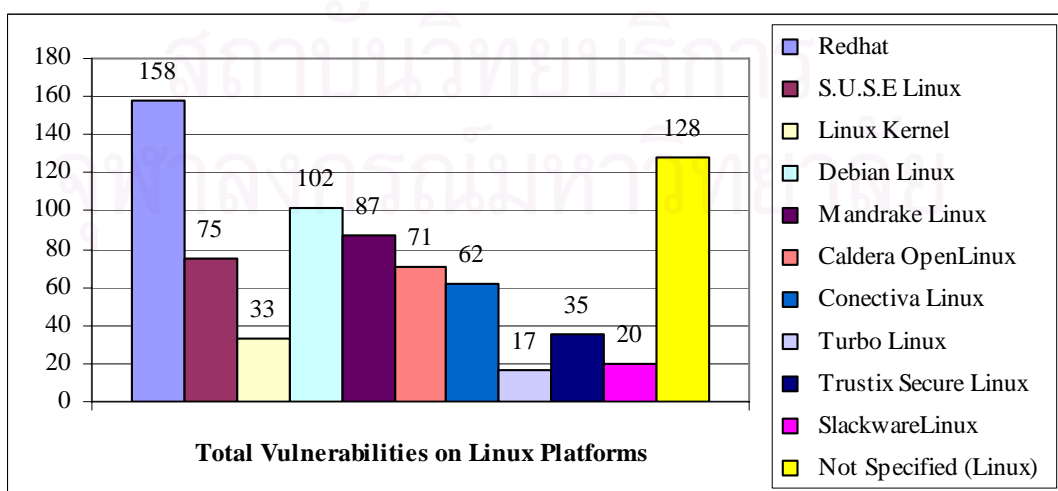

รูปที่ 5.24 กราฟแสดงอัตราส่วนร้อยละของจำนวนจุดอ่อนบนเซิร์ฟเวอร์ของระบบปฏิบัติการต่างๆ

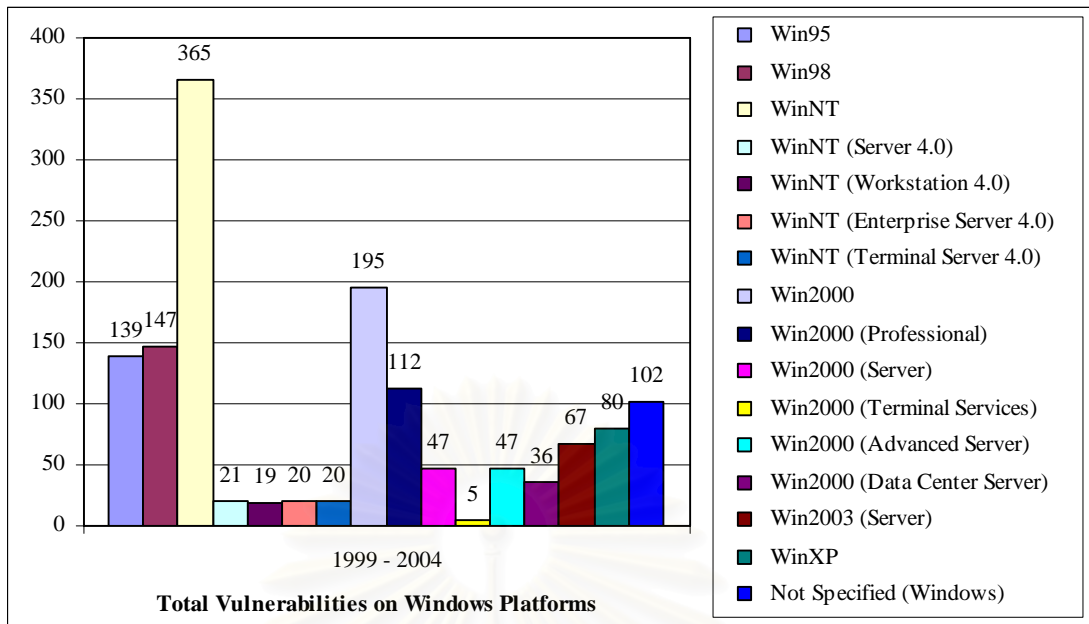
รูปที่ 5.25 – 28 แสดงจำนวนจุดอ่อนที่เกิดขึ้นบนระบบปฏิบัติการต่างๆ รูป 5.25 เป็นจุดอ่อนที่มีผลกระทบต่อระบบปฏิบัติการยูนิกซ์ซึ่งแยกจำนวนจุดอ่อนออกตามระบบปฏิบัติการยูนิกซ์ประเภทต่างๆ ซึ่งพบว่าจุดอ่อนที่เกิดขึ้นมักเกิดกับยูนิกซ์ของซันโซลาริสมากที่สุดถึง 184 จุดอ่อน รองลงมาคือ เอชพียูเอ็กซ์ และ เอไอเอ็กซ์จากไอบีเอ็ม รูปที่ 5.26 แสดงจุดอ่อนที่เกิดขึ้นบนเซิร์ฟเวอร์ของระบบปฏิบัติการลินุกซ์ โดยเรทแฮทลินุกซ์ คือระบบปฏิบัติการแพลตฟอร์มลินุกซ์ที่มีจำนวนจุดอ่อนเกิดขึ้นมากที่สุด ในรูป 5.27 จะเป็นจุดอ่อนที่เกิดบนระบบปฏิบัติการวินโดวส์ ซึ่งถือได้ว่าเป็นระบบปฏิบัติการที่พบจุดอ่อนได้มากที่สุด ส่วนระบบปฏิบัติการวินโดวส์ที่มีจุดอ่อนมากที่สุด ได้แก่ วินโดวส์เอ็นที สดสุดท้าย คือรูปที่ 5.28 เป็นกราฟแสดงจุดอ่อนที่เกิดขึ้นกับระบบปฏิบัติการอื่นๆ และที่ไม่มีการระบุไว้ในรายการข้างอิง

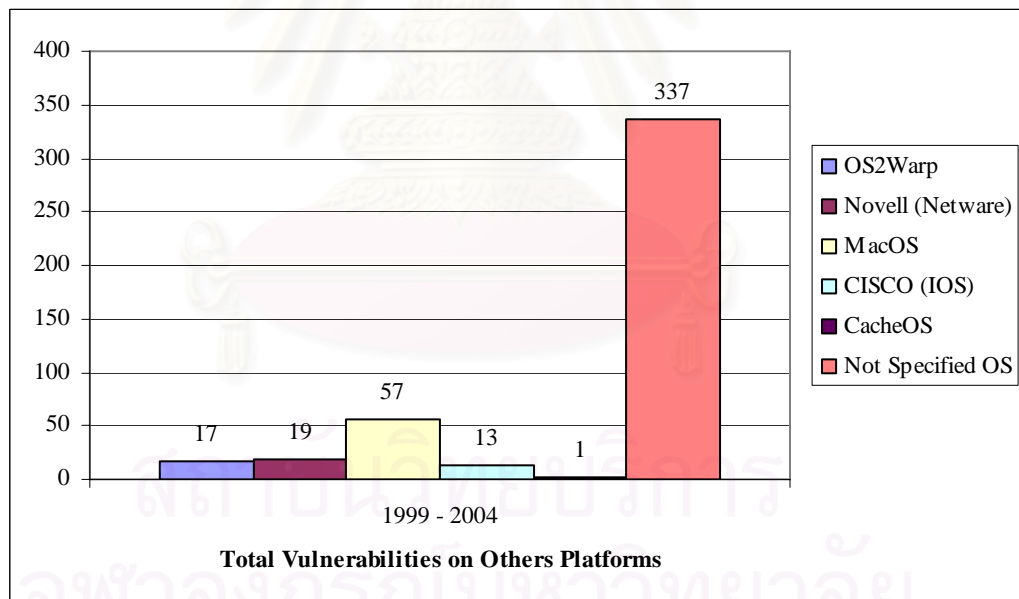
รูปที่ 5.25 กราฟแสดงจำนวนจุดอ่อนบนเซิร์ฟเวอร์ของระบบปฏิบัติการยูนิกซ์

รูปที่ 5.26 กราฟแสดงจำนวนจุดอ่อนบนเซิร์ฟเวอร์ของระบบปฏิบัติการลินุกซ์

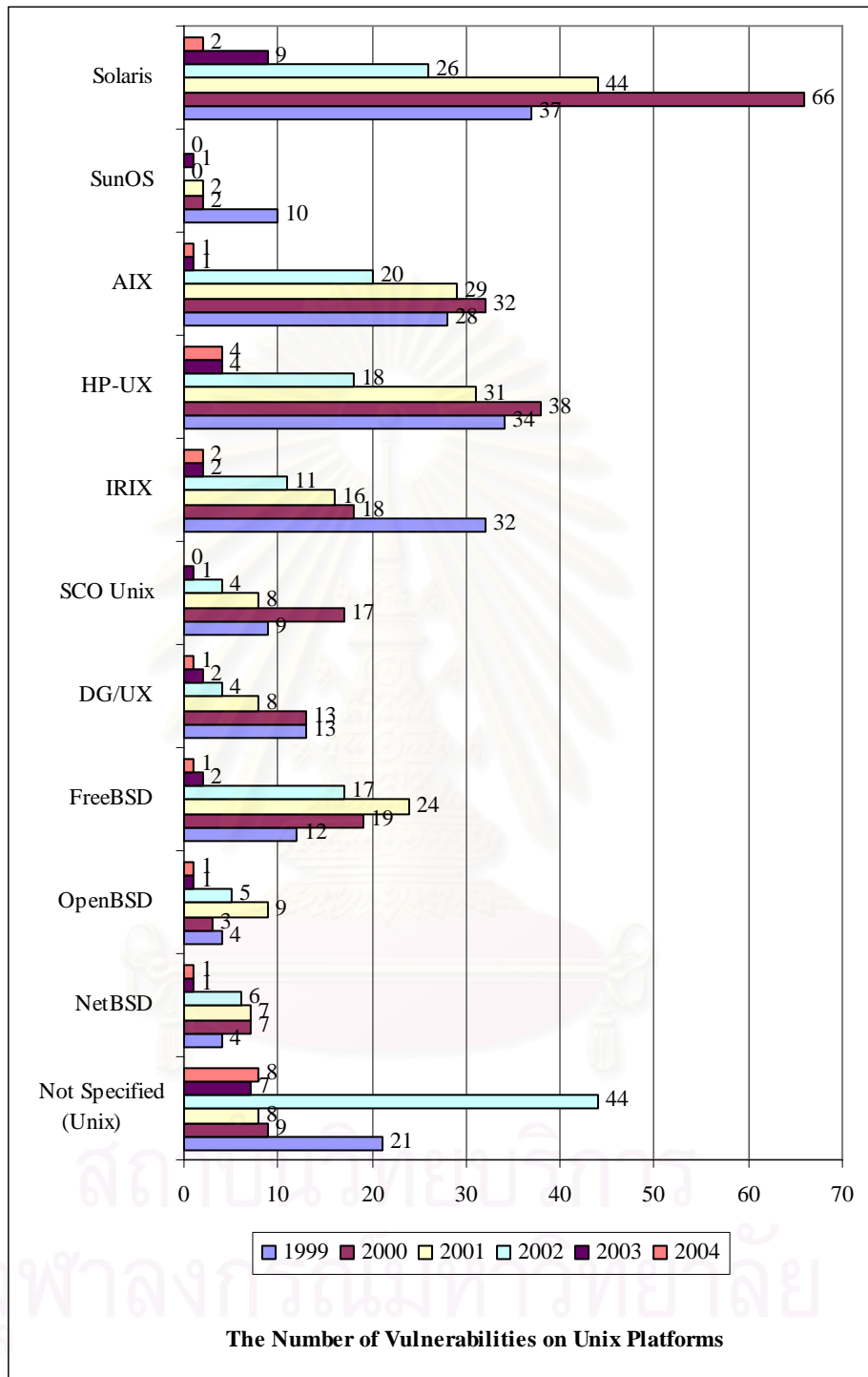

รูปที่ 5.27 กราฟแสดงจำนวนจุดอ่อนบนเซิร์ฟเวอร์ของระบบปฏิบัติการวินโดวส์

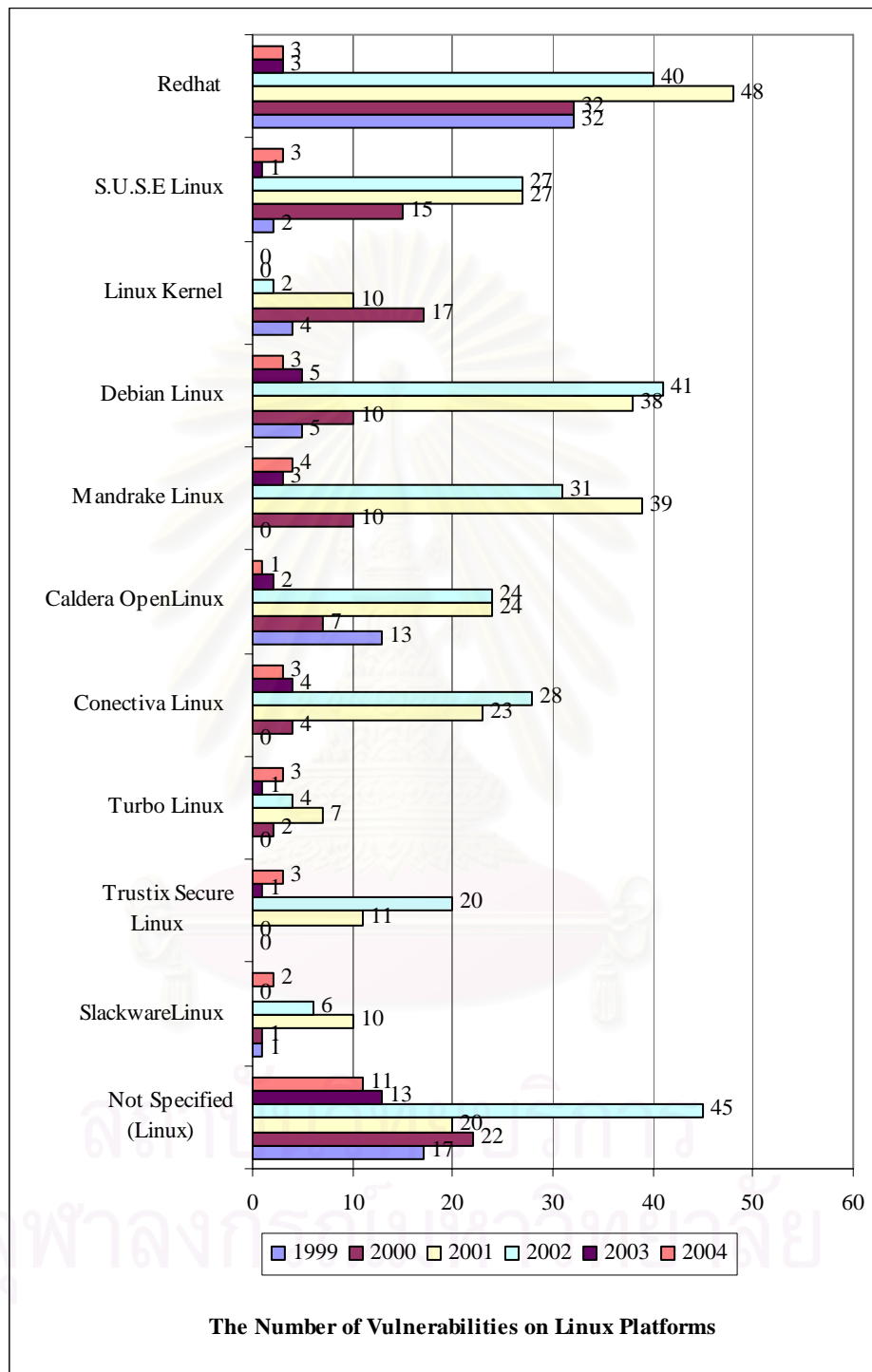

รูปที่ 5.28 กราฟแสดงจำนวนจุดอ่อนบนเซิร์ฟเวอร์ของระบบปฏิบัติการอื่นๆ และที่ไม่มี
การระบุไว้ในรายการอ้างอิง

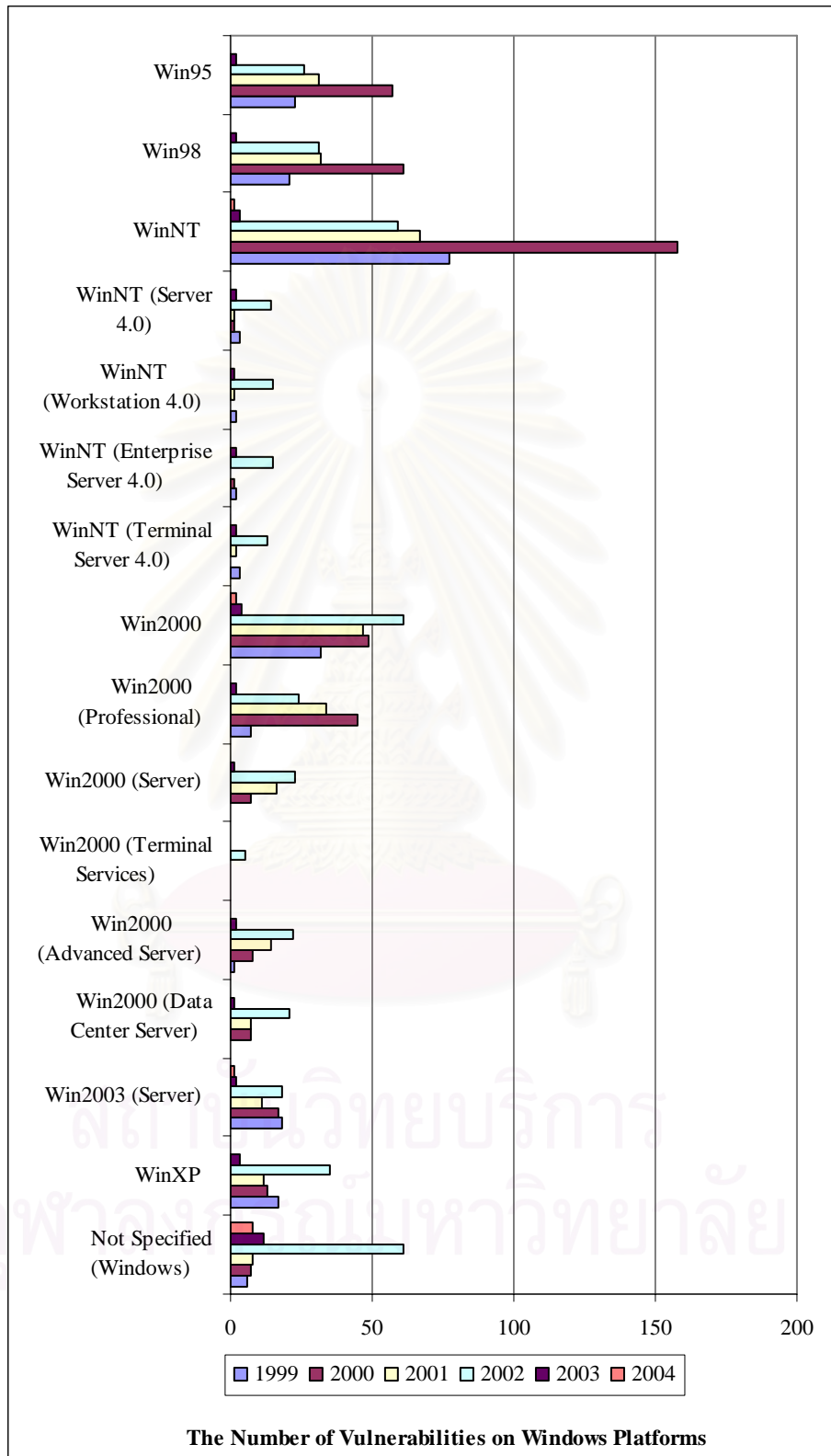
รูปที่ 5.29 – 5.32 จะแสดงรายการจุดอ่อนที่เกิดขึ้นบนเซิร์ฟเวอร์ของระบบปฏิบัติการ เช่นเดียวกับกับรูปที่ 5.25 – 5.28 แต่จะแสดงรายละเอียดการเกิดจุดอ่อนที่เกิดขึ้นในแต่ละปี ตั้งแต่ปี 1999 – 2004

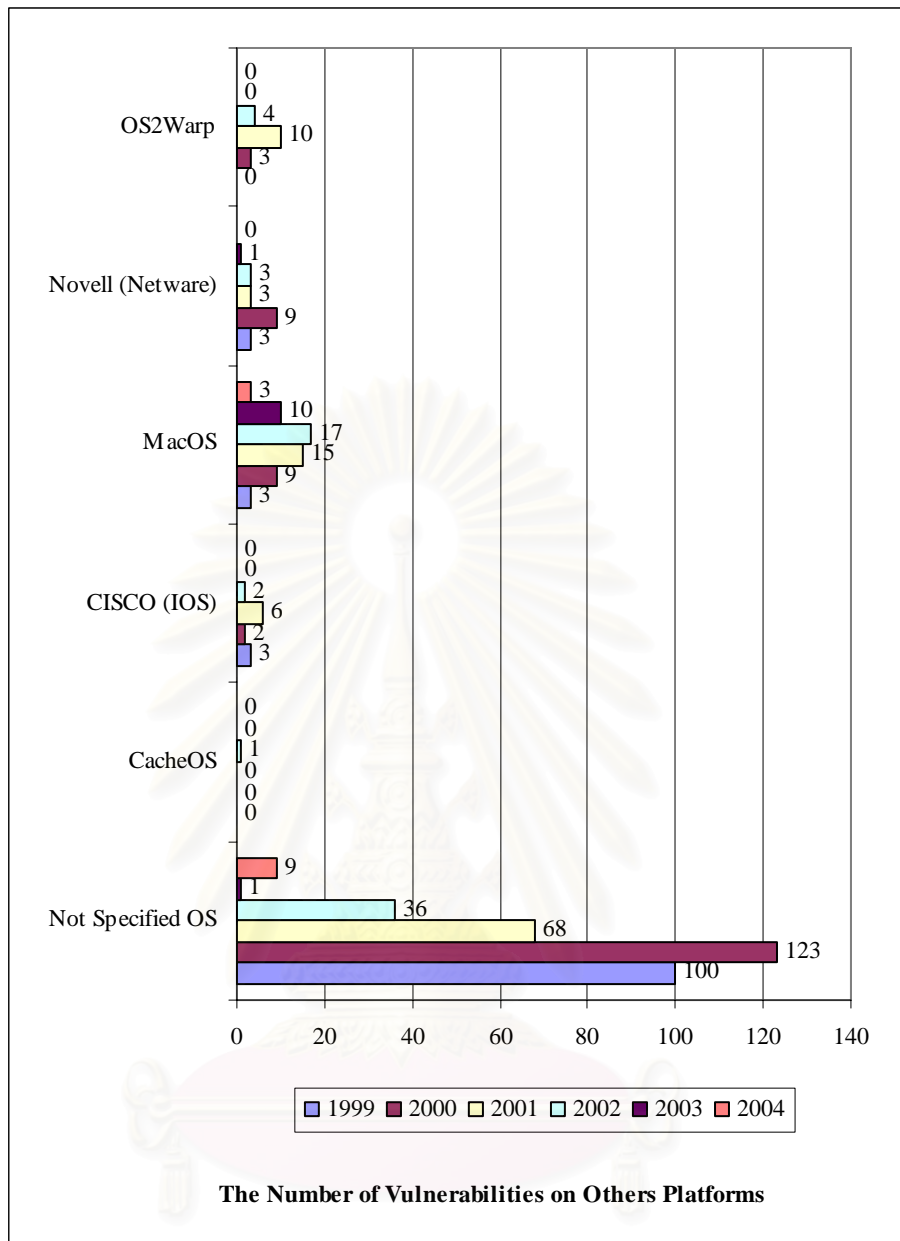
รูปที่ 5.29 กราฟแสดงจำนวนจุดอ่อนบนเซิร์ฟเวอร์แยกตามประเภทของระบบปฏิบัติการ
ยูนิกซ์และปีที่เกิดจุดอ่อน

รูปที่ 5.30 กราฟแสดงจำนวนจุดอ่อนบนเซิร์ฟเวอร์แยกตามประเภทของระบบปฏิบัติการ ลินุกซ์และปีที่เกิดจุดอ่อน

รูปที่ 5.31 กราฟแสดงจำนวนจุดอ่อนบนเซิร์ฟเวอร์แยกตามประเภทของระบบปฏิบัติการ วินโดวส์และปีที่เกิดจุดอ่อน

รูปที่ 5.32 กราฟแสดงจำนวนจุดอ่อนบนเซิร์ฟเวอร์แยกตามประเภทของระบบปฏิบัติการอื่น ๆ และปีที่เกิดจุดอ่อน

5.2.4 ประเมินและเปรียบเทียบความเปราะบางต่อการโจมตีบนเซิร์ฟเวอร์ของระบบปฏิบัติการประเภทต่างๆ

เมื่อทราบแล้วว่าจุดอ่อนที่เกิดขึ้นบนเซิร์ฟเวอร์นั้นมักจะมีลักษณะและตำแหน่งที่เกิดจุดอ่อนเป็นอย่างไร รวมถึงลักษณะความเสียหายและความเปราะบางต่างๆที่มีอยู่ ในส่วนนี้จะแสดงให้เห็นถึงความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์ที่ทำงานบนระบบปฏิบัติการต่างๆ ว่าถ้าหากต้องการเลือกใช้เซิร์ฟเวอร์เพื่อให้บริการแก่ผู้ใช้งานแล้วควรจะเลือกใช้เซิร์ฟเวอร์ที่ทำงานบน

ระบบปฏิบัติการใดจึงจะแข็งแกร่งน่าเชื่อถือ และระบบปฏิบัติการใดจะมีความเปราะบางสามารถถูกโจมตีจากผู้ไม่หวังดีได้มากน้อยกว่ากัน

ในการประเมินและเปรียบเทียบความเปราะบางต่อการโจมตีบนเซิร์ฟเวอร์ของระบบปฏิบัติการประเภทต่างๆนี้ จะเปรียบเทียบเพื่อแสดงให้เห็นว่าเซิร์ฟเวอร์ต่างๆเมื่อทำงานบนระบบปฏิบัติการใดจะมีความเปราะบางต่อการถูกโจมตี และมีโอกาสเสี่ยงต่อความเสียหายได้มากน้อยกว่ากัน โดยจะแสดงในรูปแบบของกราฟซึ่งประกอบไปด้วยกราฟต่างๆดังต่อไปนี้

1. กราฟเปรียบเทียบคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์บนระบบปฏิบัติการต่างๆ (รูปที่ 5.33 - 5.36)
2. กราฟแสดงคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์บนระบบปฏิบัติการประเภทต่างๆ (รูปที่ 5.37)
3. กราฟแสดงอัตราส่วนร้อยละของความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์บนระบบปฏิบัติการประเภทต่างๆ (รูปที่ 5.38)
4. กราฟแสดงคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์บนระบบปฏิบัติการยูนิกซ์ (รูปที่ 5.39)
5. กราฟแสดงคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์บนระบบปฏิบัติการลินุกซ์ (รูปที่ 5.40)
6. กราฟแสดงคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์บนระบบปฏิบัติการวินโดวส์ (รูปที่ 5.41)
7. กราฟแสดงคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์บนระบบปฏิบัติการอื่นๆและที่ไม่มีการระบุไว้ในรายการอ้างอิง (รูปที่ 5.42)
8. กราฟแสดงคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์บนระบบปฏิบัติการยูนิกซ์แยกตามปีที่เกิดจุดอ่อน (รูปที่ 5.43)
9. กราฟแสดงคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์บนระบบปฏิบัติการลินุกซ์แยกตามปีที่เกิดจุดอ่อน (รูปที่ 5.44)

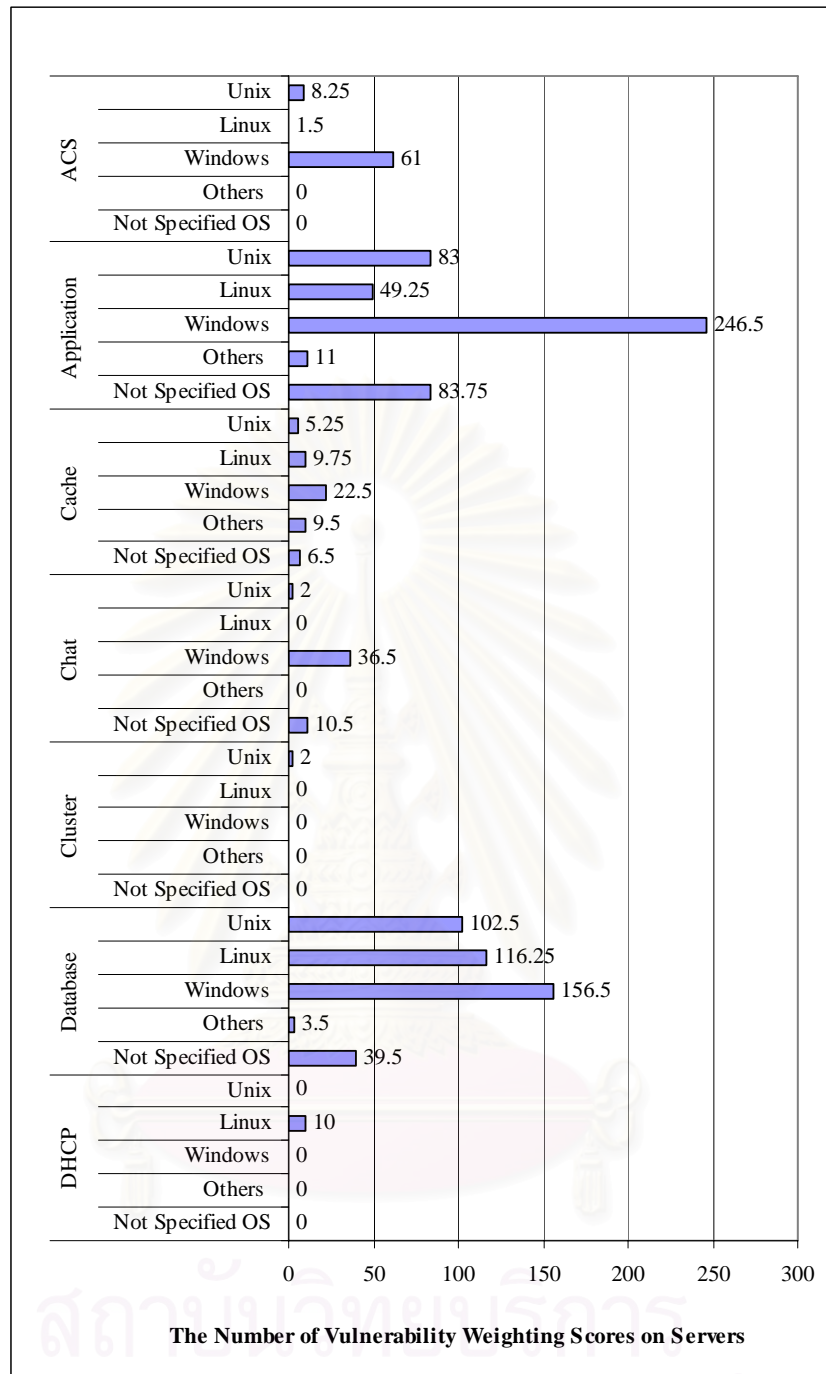
10. กราฟแสดงคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์บนระบบปฏิบัติการวินโดวส์
แยกตามปีที่เกิดจุดอ่อน (รูปที่ 5.45)

11. กราฟแสดงคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์บนระบบปฏิบัติการอื่นๆแยก
ตามปีที่เกิดจุดอ่อน (รูปที่ 5.46)

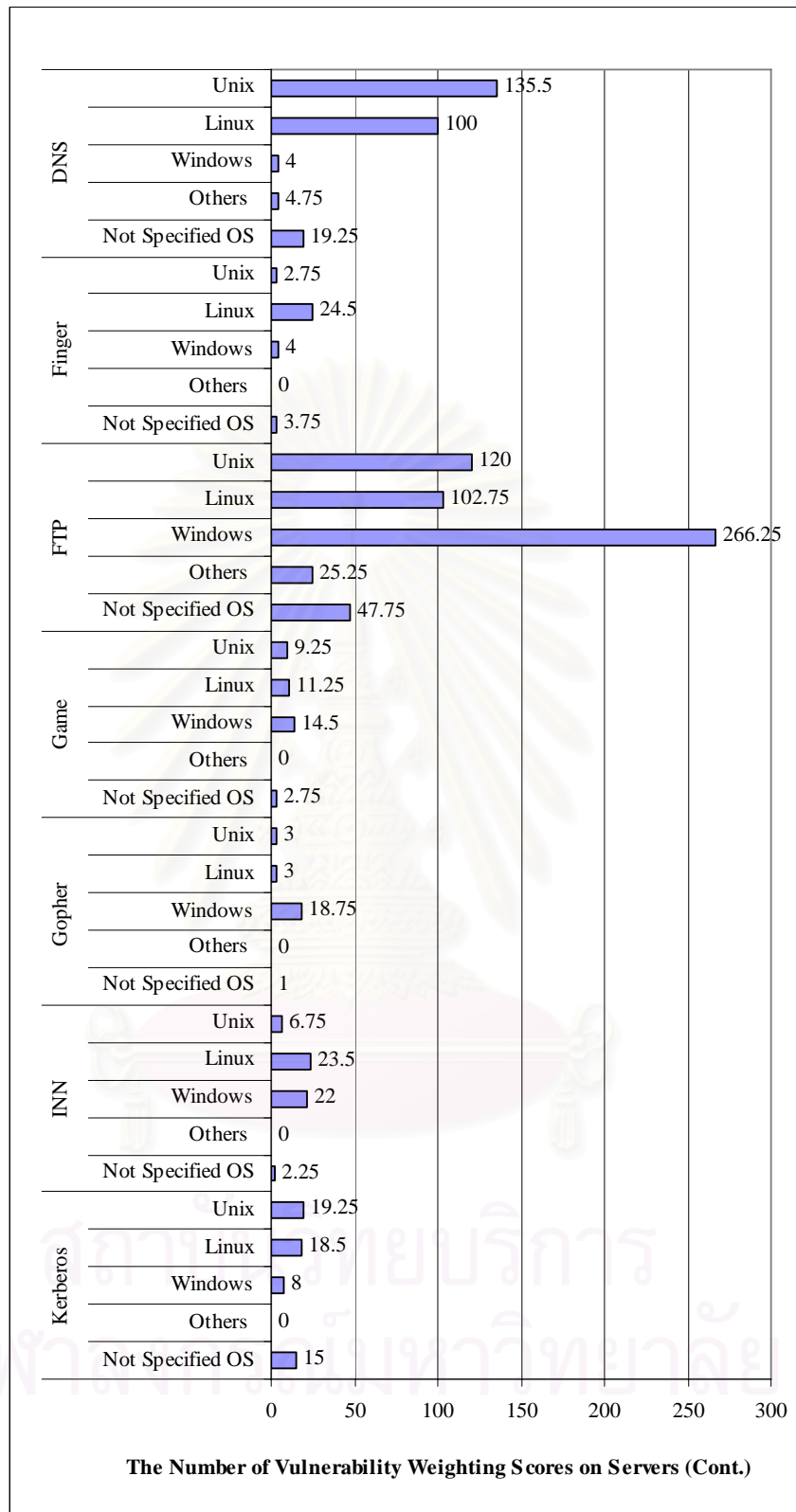
รูปที่ 5.33 – 5.36 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนความเปราะบางของแต่ละเซิร์ฟเวอร์
แยกตามระบบปฏิบัติการต่างๆ

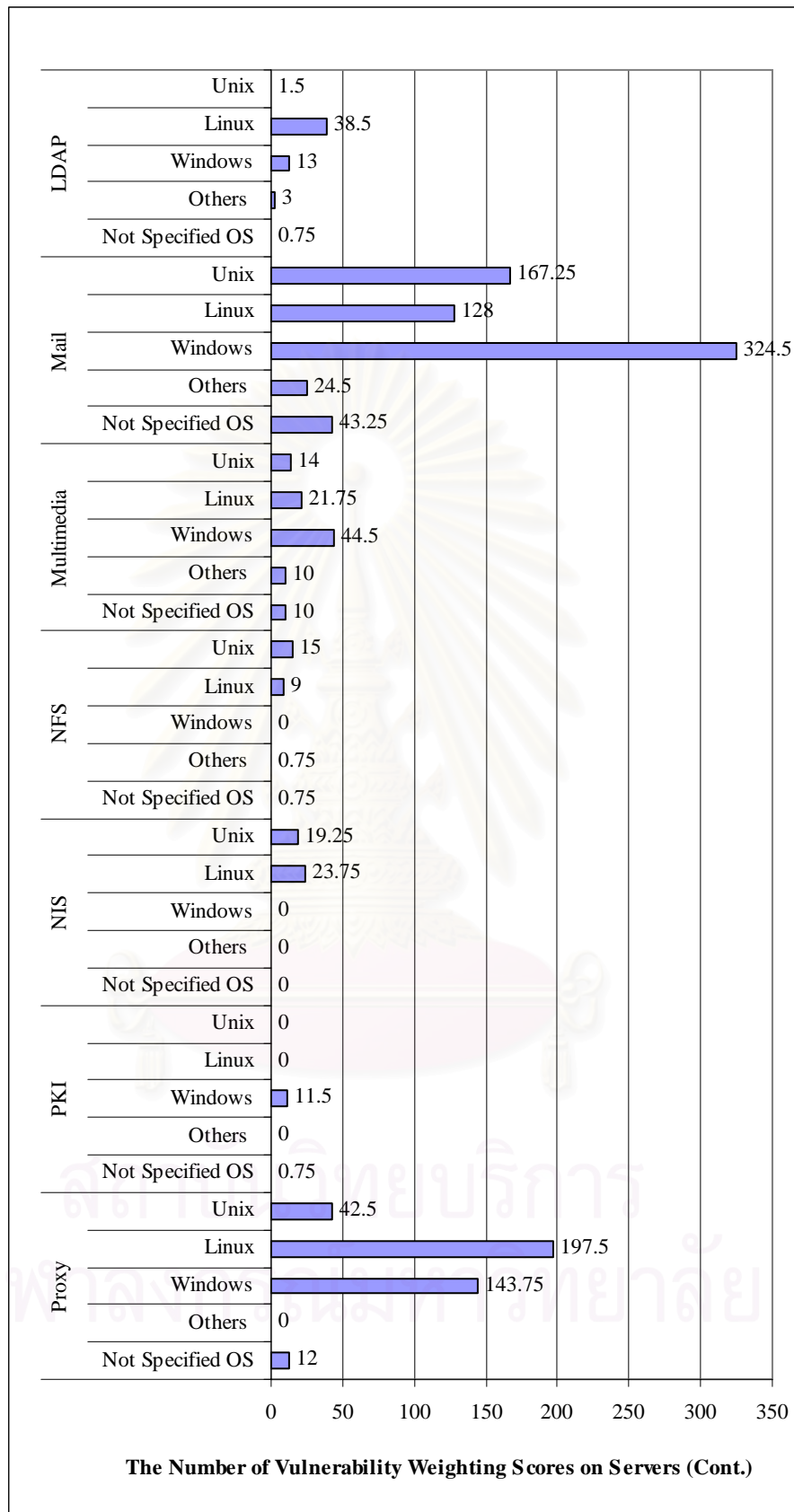
สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

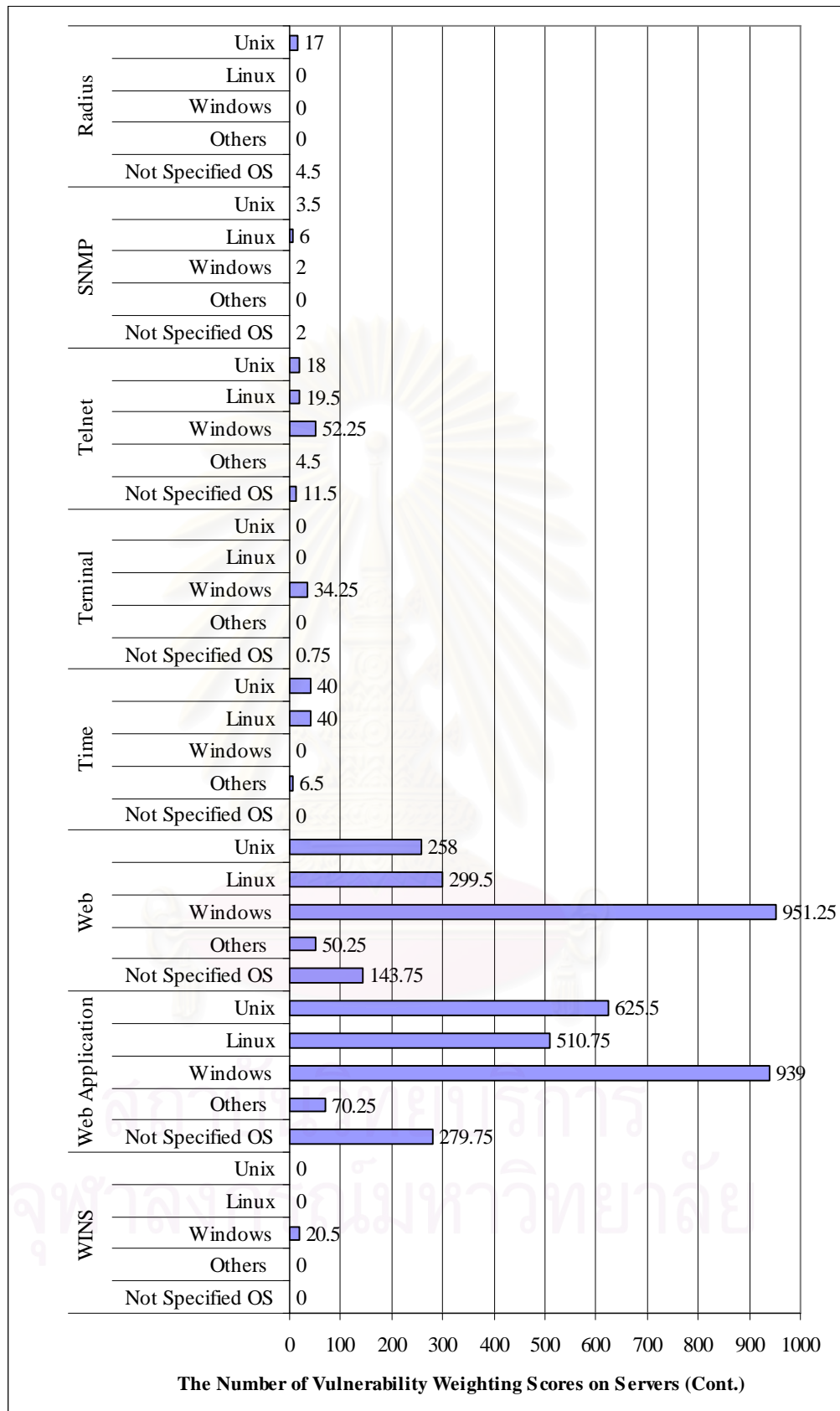
รูปที่ 5.33 กราฟเปรียบเทียบคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์บนระบบปฏิบัติการต่างๆ#1

รูปที่ 5.34 กราฟเปรียบเทียบคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์บนระบบปฏิบัติการ
ต่างๆ#2

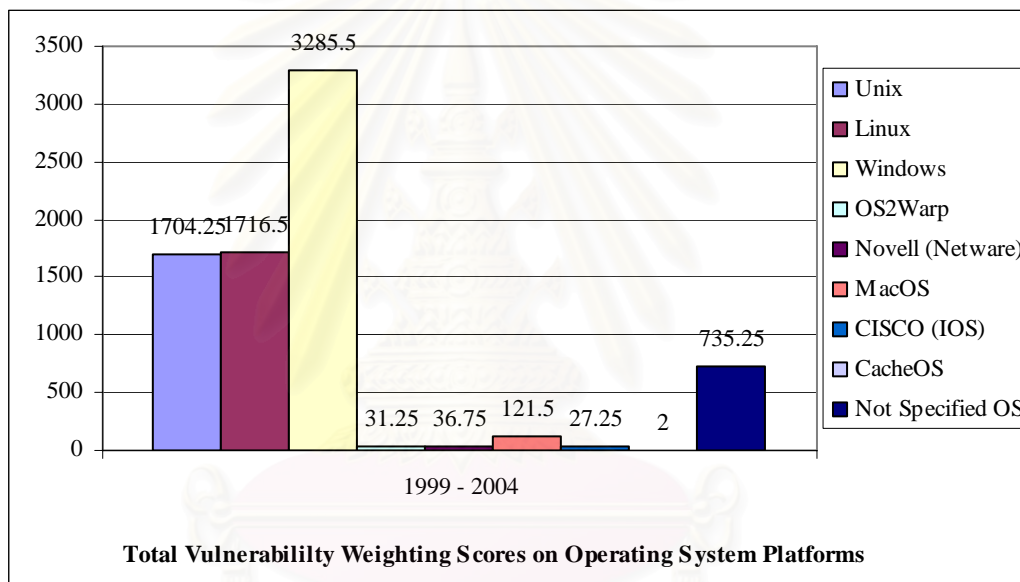

รูปที่ 5.35 กราฟเปรียบเทียบคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์บนระบบปฏิบัติการต่าง ๆ #3

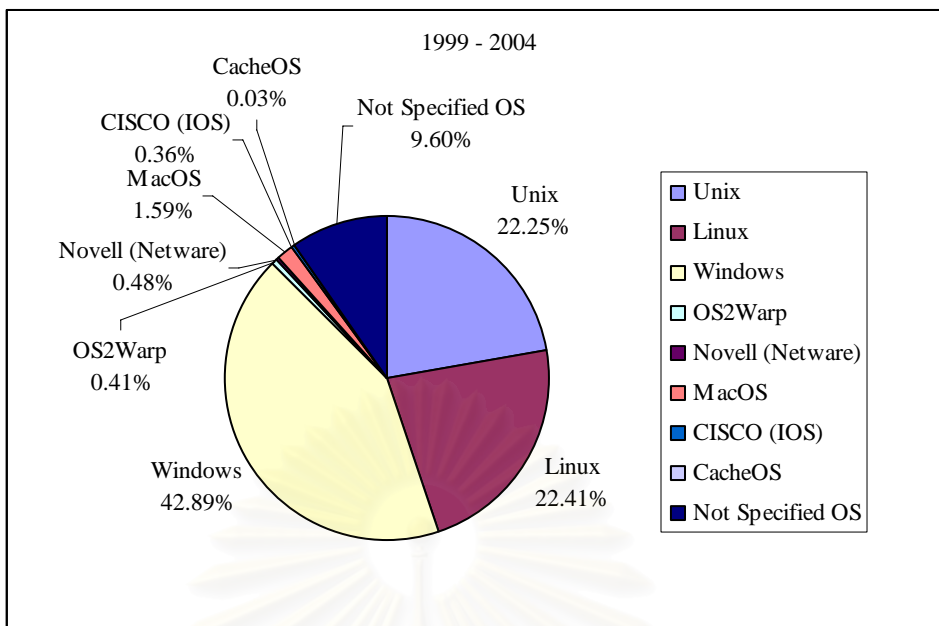

รูปที่ 5.36 กราฟเปรียบเทียบคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์บนระบบปฏิบัติการต่าง ๆ#4

ในตาราง 5.10 จะแสดงคะแนนความเปราะบางที่เกิดขึ้นของเซิร์ฟเวอร์บนระบบปฏิบัติการต่างๆ โดยแยกตามลักษณะความเสียหายที่เกิดขึ้น เมื่อนำข้อมูลดังกล่าวมาสร้างเป็นกราฟเพื่อให้เห็นผลที่ชัดเจนยิ่งขึ้น จะพบได้ผลว่าเซิร์ฟเวอร์ที่ทำงานบนระบบปฏิบัติการยูนิกซ์ ลินุกซ์ และวินโดวส์ เป็นระบบปฏิบัติการที่มีความเปราะบางสูง โดยเซิร์ฟเวอร์ที่ทำงานบนระบบปฏิบัติการวินโดวส์มีความเปราะบางมากที่สุด โดยคิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 42.89 ในขณะที่เซิร์ฟเวอร์ที่ทำงานบนระบบปฏิบัติการยูนิกซ์และลินุกซ์มีความเปราะบางใกล้เคียงกันคือ ร้อยละ 22.25 และ 22.41 ซึ่งระบบปฏิบัติการทั้งสามมีอัตราส่วนความเปราะบางมากถึงร้อยละ 87.55 ของคะแนนความเปราะบางทั้งหมด ดังจะเห็นได้ในรูปที่ 5.37 และ 5.38

รูปที่ 5.37 กราฟแสดงคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์บนระบบปฏิบัติการประเภทต่างๆ

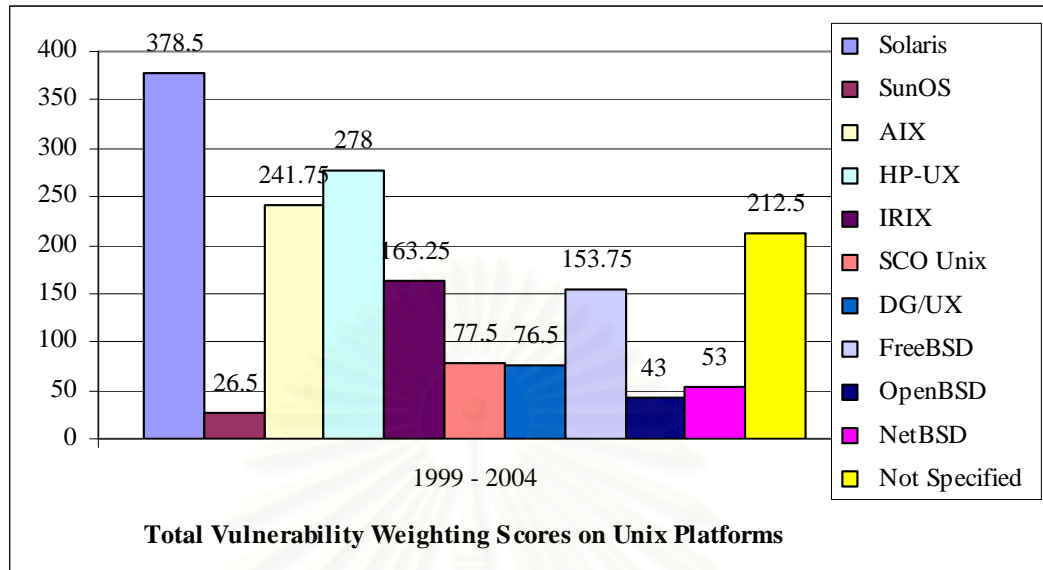

รูปที่ 5.38 กราฟแสดงอัตราส่วนร้อยละของความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์บนระบบปฏิบัติการประเภทต่างๆ

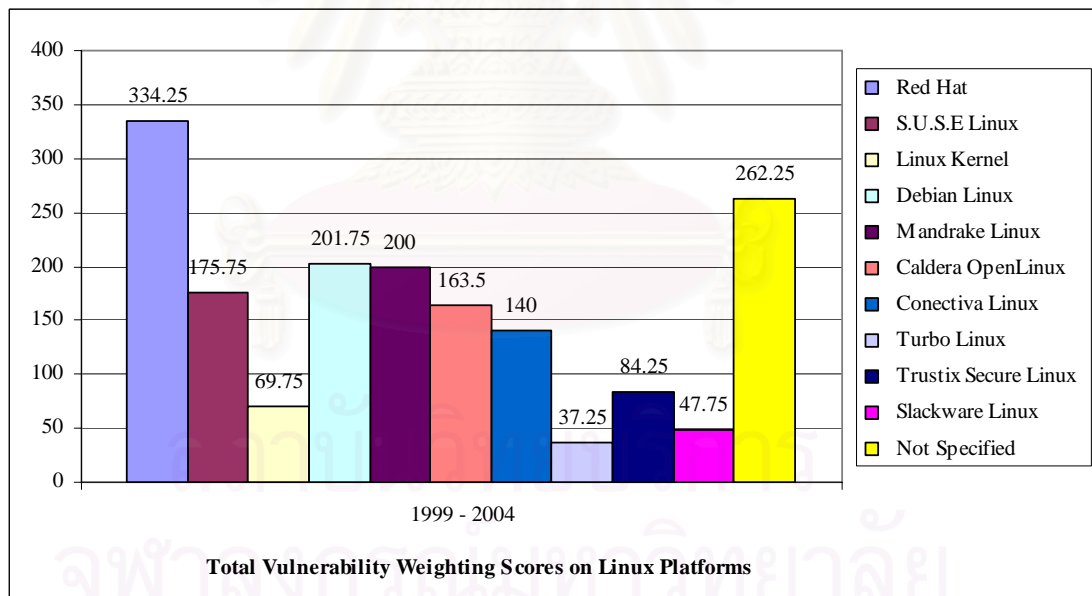
หากเราพิจารณาคะแนนความเปราะบางที่ได้โดยแยกพิจารณาความเปราะบางที่มีของระบบปฏิบัติการประเภทต่างๆ ก็จะได้ผลดังนี้ โดยเซิร์ฟเวอร์ที่ทำงานระบบปฏิบัติการยูนิกซ์ ชั้นโซลาริส จะมีความเปราะบางต่อการโจมตีมากที่สุด ในขณะที่ถ้าเซิร์ฟเวอร์นั้นใช้ระบบปฏิบัติการลินุกซ์ เวทแฮทลินุกซ์ จะมีความเปราะบางมากที่สุด แต่หาใช้เซิร์ฟเวอร์โดยใช้ระบบปฏิบัติการของค่ายไมโครซอฟต์ วินโดวส์เอ็นทีซึ่งเป็นที่ยอมรับกันอย่างแพร่หลาย กลับเป็นระบบปฏิบัติการวินโดวส์ที่มีความเปราะบางต่อการโจมตีมากที่สุด ในรูป 5.39 - 5.42 จะแสดงการเปรียบเทียบคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์บนระบบปฏิบัติการแต่ละชนิดดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

Server : All Servers The Number of CVE Entries : 1252						
Platform	Operating System	Loss Type				
		1999 - 2004				
		Confidentiality	Integrity	Availability	System Compromise	Sum
Unix		491	233	601	379.25	1704.25
	Solaris	128	38	137	75.5	378.5
	SunOS	10	2	7	7.5	26.5
	AIX	66	32	91	52.75	241.75
	HP-UX	80	25	115	58	278
	IRIX	50	18	54	41.25	163.25
	SCO Unix	22	5	27	23.5	77.5
	DG/UX	19	6	27	24.5	76.5
	FreeBSD	25	33	58	37.75	153.75
	OpenBSD	13	11	9	10	43
	NetBSD	15	12	17	9	53
	Not Specified	63	51	59	39.5	212.5
Linux		367	378	606	365.5	1716.5
	Red Hat	82	70	111	71.25	334.25
	S.U.S.E Linux	44	42	56	33.75	175.75
	Linux Kernel	19	11	28	11.75	69.75
	Debian Linux	35	43	74	49.75	201.75
	Mandrake Linux	32	48	79	41	200
	Caldera OpenLinux	31	37	58	37.5	163.5
	Conectiva Linux	23	29	64	24	140
	Turbo Linux	4	10	12	11.25	37.25
	Trustix Secure Linux	16	19	36	13.25	84.25
	Slackware Linux	9	7	20	11.75	47.75
	Not Specified	72	62	68	60.25	262.25
Windows		911	644	1263	467.5	3285.5
	Win95	109	40	125	38.5	312.5
	Win98	125	49	128	39.75	341.75
	WinNT	249	129	342	101	821
	WinNT4.0 Server	8	14	20	9.75	51.75
	WinNT4.0 Workstation	5	14	20	9	48
	WinNT4.0 Enterprise Server	8	14	18	9.75	49.75
	WinNT4.0 Terminal Server	5	14	19	9	47
	Win2000	115	62	174	72.25	423.25
	Win2000 Professional	99	61	88	27.5	275.5
	Win2000 Server	20	37	43	15	115
	Win2000 Terminal Services	1	3	8	2.25	14.25
	Win2000 Advanced Server	20	37	39	15.75	111.75
	Win2000 Data Center Server	15	37	29	13	94
	Win2003 Server	44	27	53	32.25	156.25
	WinXP	36	48	75	38.75	197.75
	Not Specified	52	58	82	34	226
OS2	OS2Warp	7	3	13	8.25	31.25
Novell	Netware	4	8	14	10.75	36.75
MacOS	MacOS	29	27	42	23.5	121.5
CISCO	IOS	0	8	11	8.25	27.25
CacheOS	CacheOS	2	0	0	0	2
Not Specified		276	173	184	102.25	735.25
Total Number of Weighting Scores		2087	1474	2734	1365.25	7660.25

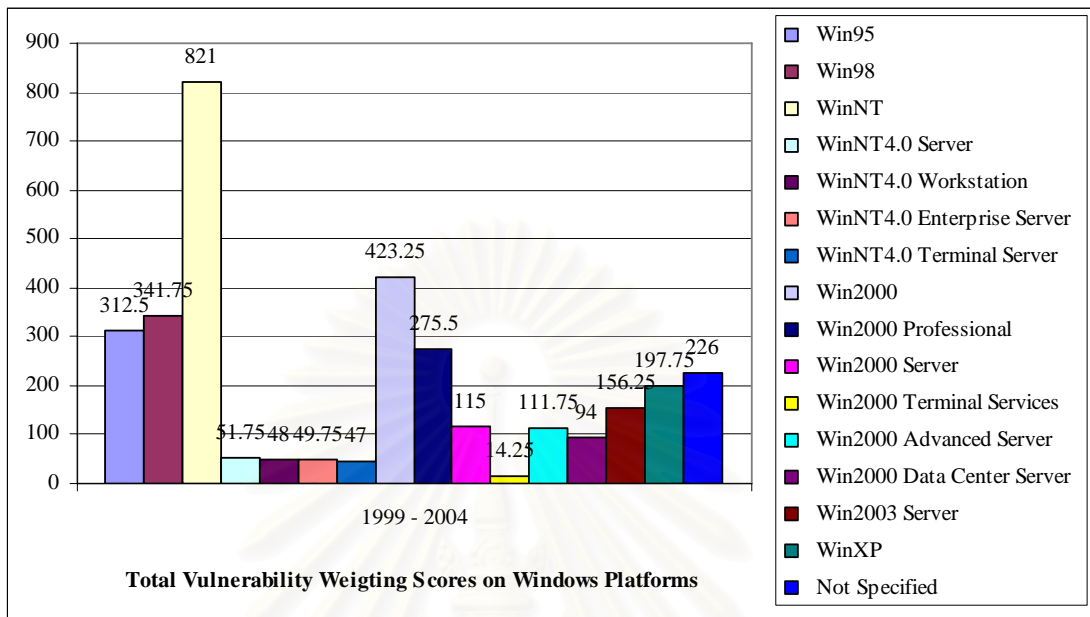
ตารางที่ 5.10 ตารางคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์เมื่อเทียบระบบปฏิบัติการและลักษณะความเสียหายที่เกิดขึ้น

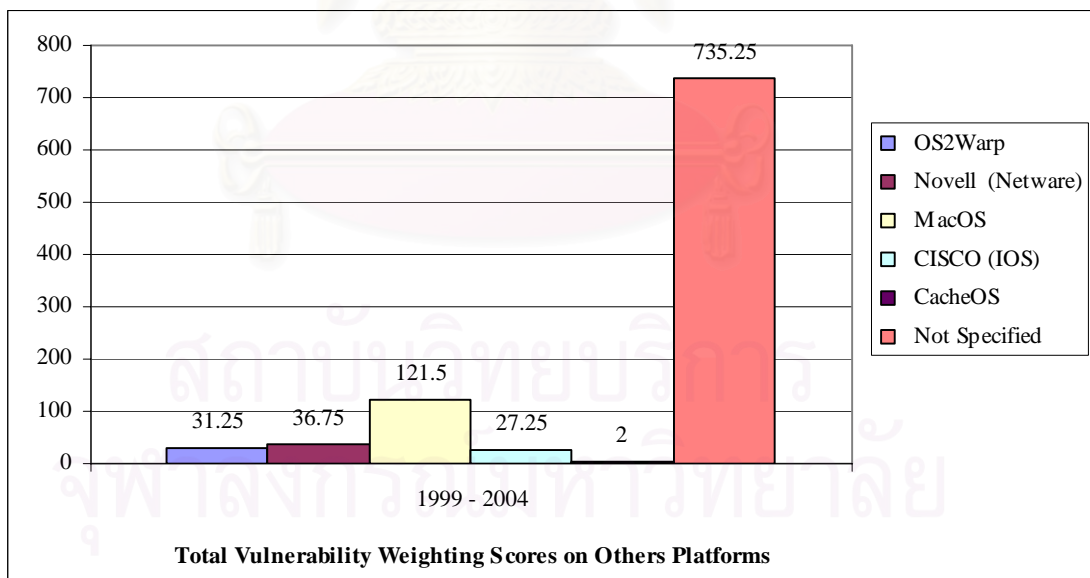
รูปที่ 5.39 กราฟแสดงคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์บนระบบปฏิบัติการยูนิกซ์

รูปที่ 5.40 กราฟแสดงคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์บนระบบปฏิบัติการลินุกซ์

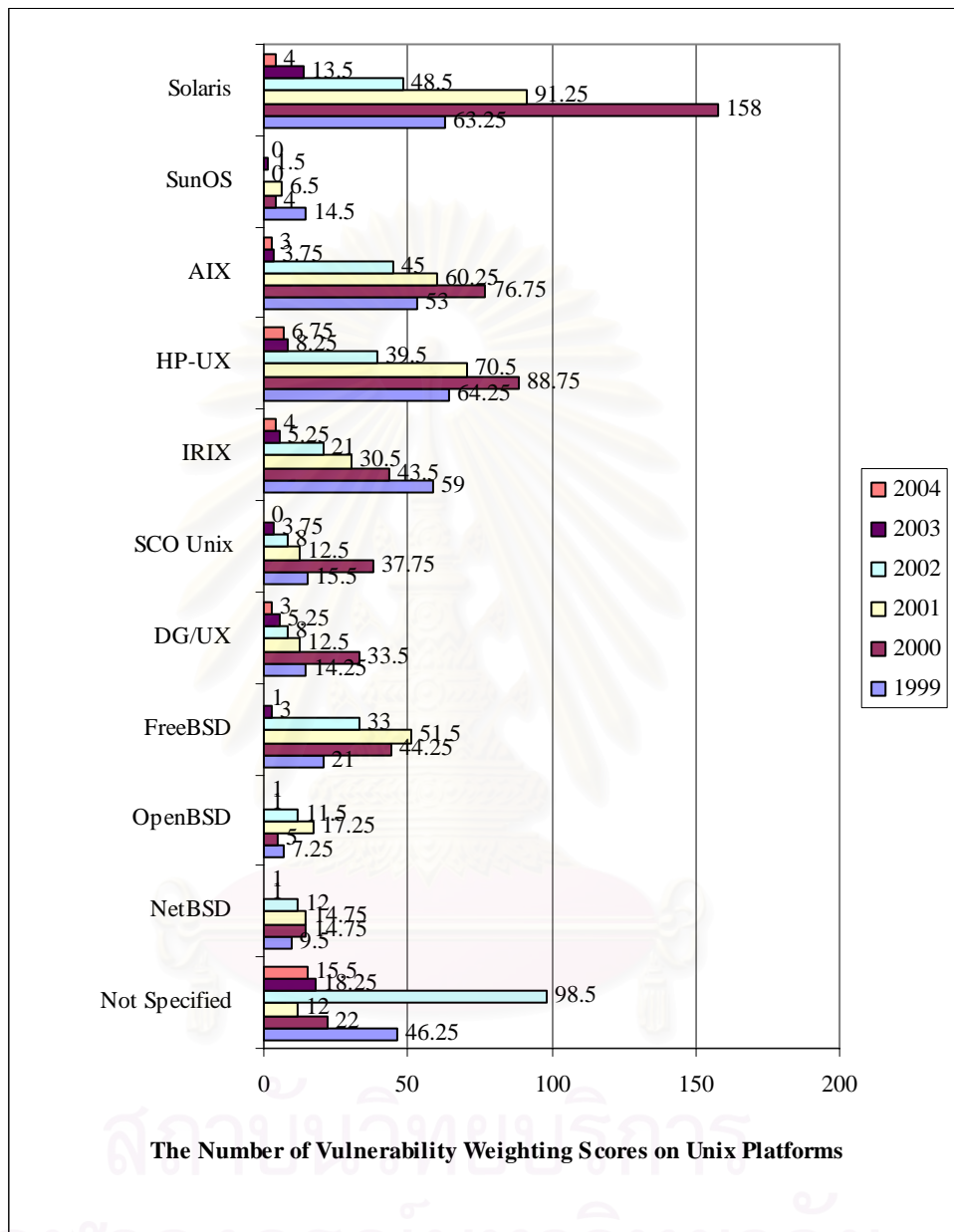

รูปที่ 5.41 กราฟแสดงคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์บนระบบปฏิบัติการวินโดวส์

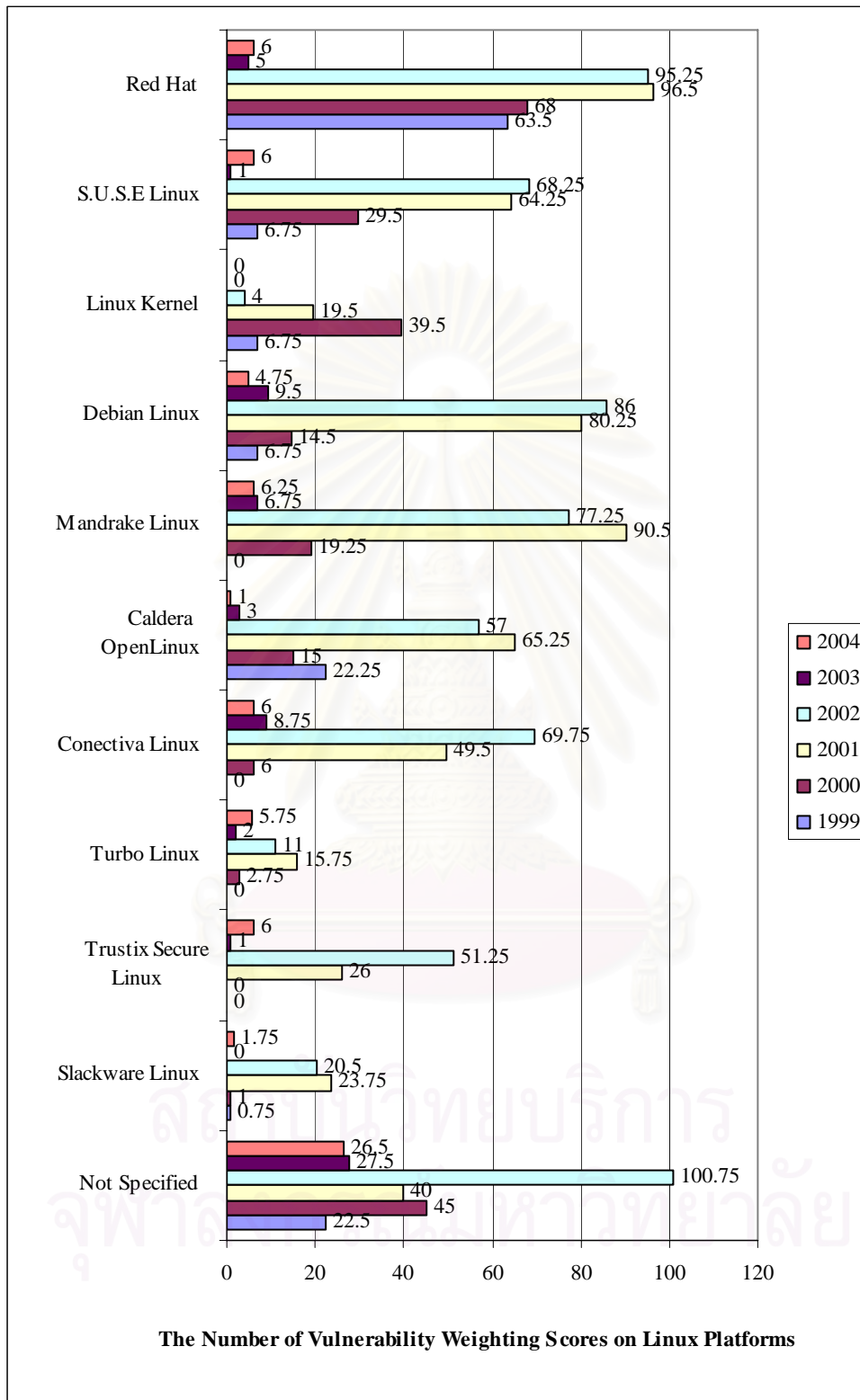

รูปที่ 5.42 กราฟแสดงคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์บนระบบปฏิบัติการอื่นๆ และที่ไม่มีการระบุไว้ในรายการอ้างอิง

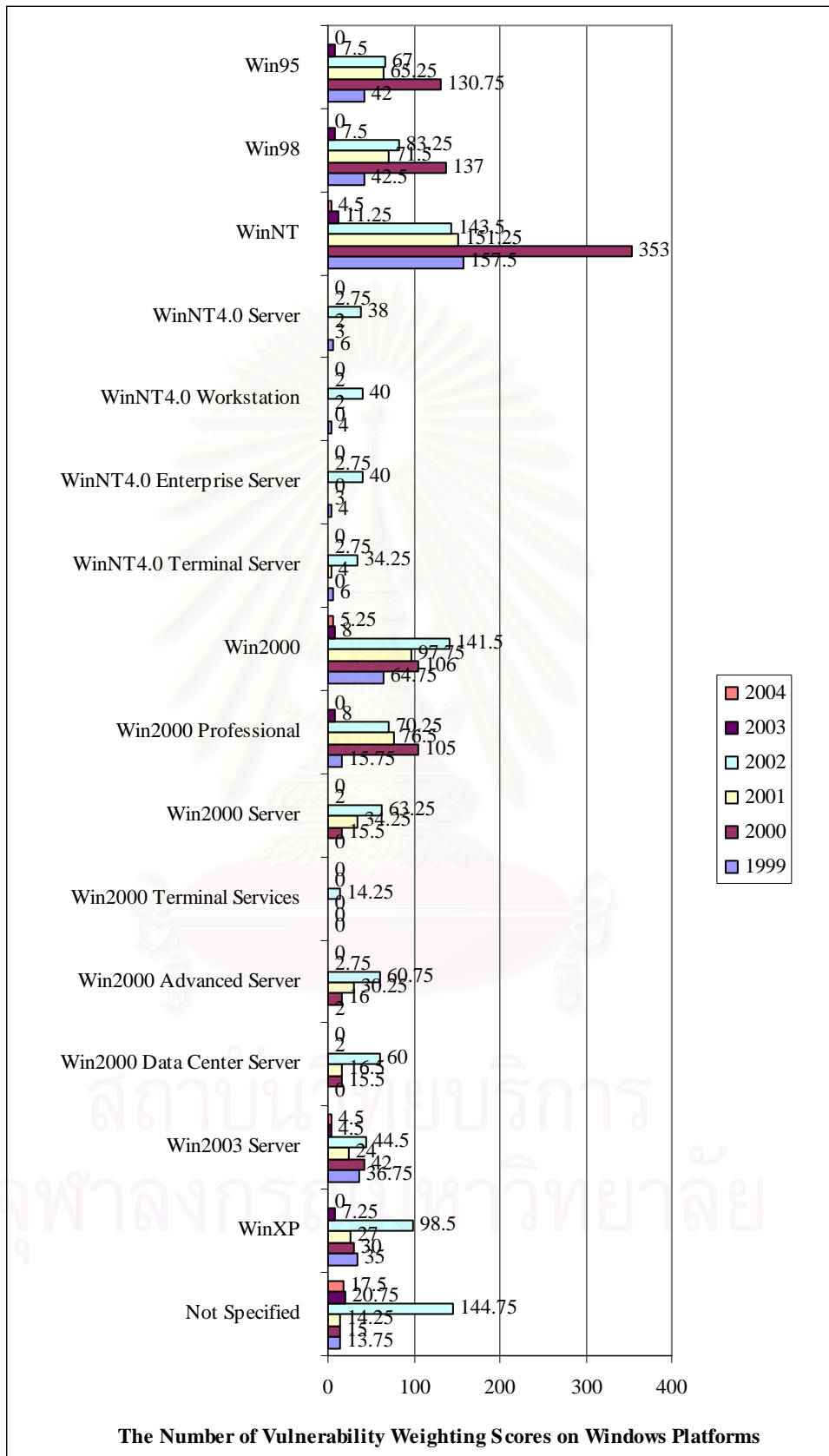
ในรูป 5.43 – 5.46 จะแสดงคะแนนความเปราะบางของระบบปฏิบัติการต่างๆ ในแต่ละปี เพื่อให้สามารถเปรียบเทียบข้อมูลได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น

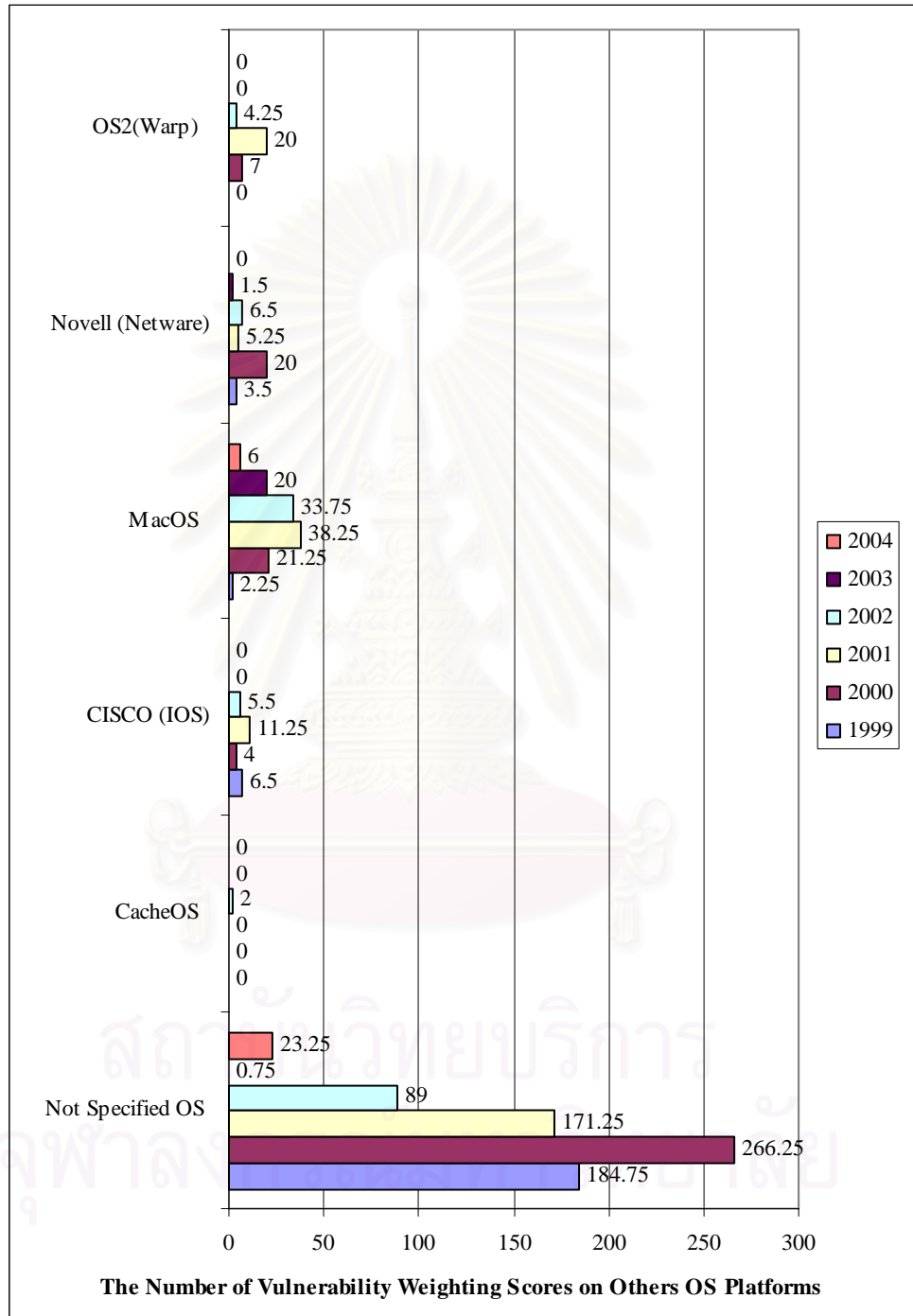
รูปที่ 5.43 กราฟแสดงคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์บนระบบปฏิบัติการยูนิกซ์แยกตามปีที่เกิดจุดอ่อน

รูปที่ 5.44 กราฟแสดงคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์บนระบบปฏิบัติการลินุกซ์แยกตามปีที่เกิดจุดอ่อน

รูปที่ 5.45 กราฟแสดงคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์บนระบบปฏิบัติการวินโดวส์ แยกตามปีที่เกิดจุดอ่อน

รูปที่ 5.46 กราฟแสดงคะแนนความเปราะบางของเซิร์ฟเวอร์บนระบบปฏิบัติการอื่นๆ แยกตามปีที่เกิดจุดอ่อน

ในบทที่ 5 ที่ผ่านมา เป็นผลของการดำเนินการวิจัย โดยผลที่ได้ทำให้เห็นแนวโน้มของการเกิดจุดอ่อนและจากการจัดกลุ่มของจุดอ่อนทำให้เห็นลักษณะของจุดอ่อนที่มักเกิดขึ้นในระบบคอมพิวเตอร์ ตำแหน่งที่มักเกิดจุดอ่อน ลักษณะความเสียหายที่เกิดขึ้น และระบบปฏิบัติการที่ได้รับผลกระทบจากจุดอ่อน อีกทั้งผลคะแนนความเปราะบางที่ได้ทำให้ทราบถึงความเปราะบางต่อการโจมตีบนเซิร์ฟเวอร์และบนระบบปฏิบัติการประเภทต่างๆ ในบทที่ 6 จะทำการสรุปผลการวิจัยที่ได้ พร้อมทั้งเสนอข้อเสนอนโยบายประการที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้ต่อไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

จากการวิเคราะห์จุดอ่อนที่เกิดขึ้นและความเปราะบางจากข้อมูลจุดอ่อนที่มีอยู่บนเซิร์ฟเวอร์ประเภทต่างๆโดยแยกการวิเคราะห์ออกตามระบบปฏิบัติการ ทำให้สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

6.1 สรุปผลการวิจัย

1. เซิร์ฟเวอร์กลุ่มที่พบว่ามีความเสี่ยงมากที่สุดได้แก่ เว็บแอปพลิเคชันเซิร์ฟเวอร์, เว็บเซิร์ฟเวอร์, เมล์เซิร์ฟเวอร์, แอปพลิเคชันเซิร์ฟเวอร์, เอฟทีพีเซิร์ฟเวอร์, ดาต้าเบสเซิร์ฟเวอร์ และพร็อกซีเซิร์ฟเวอร์ เนื่องจากเซิร์ฟเวอร์กลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่รองรับการให้บริการแก่ผู้ใช้เป็นจำนวนมากสามารถเข้าถึงได้โดยง่ายผ่านช่องทางอินเทอร์เน็ต ที่เปรียบเสมือนกับที่สาธารณะที่เป็นที่รู้จักของบุคคลทั่วไปรวมทั้งผู้ที่ไม่หวังดีต่อระบบ ซึ่งทำให้ผู้ที่ไม่หวังดีต่อระบบสามารถหาช่องทางการโจมตีเซิร์ฟเวอร์ดังกล่าวได้ง่าย ไม่ว่าผู้ที่ไม่หวังดีต่อระบบนั้นจะอยู่ที่ใดในโลกก็ตาม อีกทั้งการโจมตียังเซิร์ฟเวอร์ในกลุ่มดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อการใช้งานและบริการและการทำงานของผู้ใช้งานเป็นจำนวนมากได้อีกด้วย

2. ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนจุดอ่อนที่เกิดขึ้นและคะแนนความเปราะบางไม่ได้เป็นความสัมพันธ์แบบแปรผันตรงต่อกัน ซึ่งหมายความว่าเซิร์ฟเวอร์ที่มีปริมาณจุดอ่อนเป็นจำนวนน้อยอาจมีโอกาสเสี่ยงหรือความเปราะบางต่อการโจมตีมากกว่าเซิร์ฟเวอร์ที่มีปริมาณจุดอ่อนเป็นจำนวนมากก็ได้ เช่น เอฟทีพีเซิร์ฟเวอร์ มีปริมาณจุดอ่อนน้อยกว่าแอปพลิเคชันเซิร์ฟเวอร์ แต่กลับมีความเปราะบางต่อการโจมตีมากกว่า

3. ประเภทของจุดอ่อนที่พบมากที่สุดและเป็นช่องทางที่สำคัญสำหรับผู้ไม่หวังดีต่อระบบในการใช้ในการโจมตีได้แก่ จุดอ่อนที่เกิดจากความผิดพลาดในการตรวจสอบข้อมูลนำเข้า

4. จุดที่มักพบจุดอ่อนเกิดขึ้น ได้แก่ ส่วนโปรแกรมสนับสนุนการทำงานของระบบปฏิบัติการ แต่ก็ยังไม่สามารถชี้ชัดลงไปได้ว่าจุดอ่อนที่มีลักษณะเป็นอย่างไรจึงควรจะถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มของส่วนโปรแกรมสนับสนุนการทำงานของระบบปฏิบัติการนี้ เนื่องจากการวิจัยนี้ได้จัดรวมเอาจุดอ่อนที่ไม่เข้าข่ายว่าเป็นจุดอ่อนที่เกิดขึ้นยังจุดที่เกิดจุดอ่อนอื่นใด ได้แก่ ส่วนการเริ่มต้นระบบ, ส่วนการจัดการหน่วยความจำ, ส่วนการจัดการการประมวลผล, ส่วนการจัดการอุปกรณ์, ส่วนการจัดการเพิ่มข้อมูล, ส่วนการพิสูจน์ตัวตน นำมาจัดรวมอยู่ในส่วนโปรแกรมสนับสนุนการทำงานของระบบปฏิบัติการนี้ โดยถือว่าจุดอ่อนที่ถูกจัดอยู่ในส่วนนี้จะมีความแตกต่างกับจุดอ่อนที่

เกิดขึ้นที่ส่วนโปรแกรมประยุกต์ คือ จุดอ่อนที่ถูกจัดอยู่ในส่วนโปรแกรมสนับสนุนการทำงานของระบบปฏิบัติการนี้มักจะเป็นจุดอ่อนที่เกิดขึ้นกับโปรแกรมหรือซอฟต์แวร์จำพวกที่มีองค์ประกอบที่มีเอกลักษณ์สูง และมักได้รับสิทธิ์พิเศษบางประการจากระบบปฏิบัติการ ทำให้สันนิษฐานได้ว่าผู้ไม่หวังดีต่อระบบมักจะโจมตีมายังจุดดังกล่าวเนื่องจากหากผู้โจมตีสามารถเจาะระบบเข้ามาในจุดดังกล่าวได้แล้วนั้น ก็อาจจะทำให้ผู้โจมตีสามารถใช้สิทธิ์พิเศษของโปรแกรมนั้น ในการสร้างความเสียหายหรือลวงละเมิดระบบในส่วนอื่นๆต่อไปได้ ซึ่งผู้ที่นำข้อมูลจุดอ่อนที่เกิดขึ้นในส่วนโปรแกรมสนับสนุนการทำงานของระบบปฏิบัติการนี้ไปใช้ อาจจำเป็นจะต้องค้นหาข้อมูลรายละเอียดเพิ่มเติมมากกว่าข้อมูลจุดอ่อนที่ผ่านการจัดกลุ่มคร่าวๆในงานวิจัยนี้

5. เมื่อเทียบความเปราะบางต่อการโจมตีของเซิร์ฟเวอร์โดยพิจารณาจากระบบปฏิบัติการต่างๆ จะสรุปได้ว่า เซิร์ฟเวอร์ที่ทำงานอยู่บนระบบปฏิบัติการวินโดวส์จะมีปริมาณจุดอ่อนและความเปราะบางสูงที่สุด อันจะมีผลทำให้มีโอกาสในการถูกโจมตีจากผู้ไม่หวังดีต่อระบบมากที่สุดเช่นกัน โดยแพลตฟอร์มที่พบว่ามีจุดอ่อนมากที่สุดได้แก่ วินโดวส์เอ็นที ซึ่งเป็นระบบปฏิบัติการที่มีผู้นิยมใช้งาน และเป็นระบบปฏิบัติการที่ออกแบบมาสำหรับเซิร์ฟเวอร์ที่ให้บริการแก่ผู้ใช้งานเป็นปริมาณมากๆ ทั้งนี้เนื่องจากระบบปฏิบัติการวินโดวส์เป็นระบบ ปฏิบัติการที่ได้รับความนิยมแก่ผู้ใช้เป็นจำนวนมาก ดังนั้นระบบปฏิบัติการวินโดวส์จึงน่าจะเป็นระบบปฏิบัติการที่ผู้ไม่หวังดีต่อระบบมักจะทำการเจาะระบบหรือหาช่องทางในการโจมตี เพราะสามารถหาข้อมูลเพื่อใช้ในการโจมตีได้ง่ายและสามารถสร้างความเสียหายให้แก่ผู้ใช้งานจำนวนมากได้เช่นกัน แต่เมื่อคำนวณเป็นคะแนนความเปราะบางกลับพบว่าแพลตฟอร์มของระบบปฏิบัติการที่มีคะแนนความเปราะบางมากที่สุดได้แก่ ระบบปฏิบัติการในตระกูลวินโดวส์ 2000

6. สำหรับระบบปฏิบัติการประเภทอื่นๆที่สำคัญ ได้แก่ ระบบปฏิบัติการยูนิกซ์และระบบปฏิบัติการลินุกซ์ จากผลงานวิจัยพบว่า ในระบบปฏิบัติการยูนิกซ์ แพลตฟอร์มที่พบว่ามีจุดอ่อนและความเปราะบางมากที่สุด ได้แก่ ระบบปฏิบัติการยูนิกซ์ในตระกูลโซลาริส และลินุกซ์เรดแฮท คือแพลตฟอร์มที่พบว่ามีจุดอ่อนและความเปราะบางมากที่สุดในระบบปฏิบัติการลินุกซ์

7. ผลที่ได้ในงานวิจัยนี้เป็นผลที่ได้จากจุดอ่อนที่เกิดขึ้นในปี 1999 – 2004 ดังนั้นจำนวนจุดอ่อนที่เกิดขึ้นหรือคะแนนความเปราะบางที่ได้ จึงเป็นคะแนนที่สะสมจากระยะเวลาทั้งสิ้น 6 ปี ซึ่งหากพิจารณาจากผลที่ได้ บางเซิร์ฟเวอร์หรือบางระบบปฏิบัติการที่ได้รับผลกระทบ อาจจะมีจำนวนจุดอ่อน หรือคะแนนความเปราะบางที่สูงกว่าเซิร์ฟเวอร์หรือระบบปฏิบัติการอื่น แต่หากมองดูจุดอ่อนที่เกิดขึ้นในปีหลังๆเช่น 2003 – 2004 จะพบว่าเซิร์ฟเวอร์ที่มีปริมาณจุดอ่อนต่างกันนี้อาจมีปริมาณจุดอ่อนที่เกิดขึ้นใกล้เคียงกันหรืออาจไม่มีเลยก็ได้

6.2 ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยรวมทั้งสรุปผลที่ได้ มีข้อเสนอแนะบางประการดังนี้

1. ผลจากงานวิจัยที่ได้สรุปผลออกมาในรูปแบบของกราฟต่างๆ ในงานวิจัยนี้เป็นเพียงการวิเคราะห์มุมมองเพียงส่วนหนึ่งของข้อมูลที่จัดเก็บไว้เท่านั้น หากต้องการวิเคราะห์ข้อมูลให้มีความแม่นยำมากยิ่งขึ้น อาจจะต้องอาศัยมุมมองการวิเคราะห์ข้อมูลในมุมมองอื่นที่แตกต่างจากในงานวิจัยนี้ร่วมด้วยเพื่อให้เห็นลักษณะการเกิดจุดอ่อนที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

2. การพิจารณาเลือกใช้เซิร์ฟเวอร์ในองค์กร การวิเคราะห์ข้อมูลจากจำนวนจุดอ่อนหรือคะแนนความเปราะบางที่ได้เพียงอย่างเดียวอาจจะไม่เพียงพอ เพราะผลลัพธ์ที่ได้อาจจะไม่ใช่ทางเลือกหรือคำตอบที่ดีที่สุดก็เป็นได้หากผู้ที่ทำการวิเคราะห์นั้นขาดความรู้หรือประสบการณ์ที่มากพอ ดังนั้นหากมีผู้ที่มีความรู้ความสามารถหรือผู้ที่มีประสบการณ์ความชำนาญ ช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูลก็จะยิ่งช่วยให้สามารถวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นทางเลือกที่ดีที่สุดได้มากยิ่งขึ้น

3. ติดตามผลของจุดอ่อนตามรายการซีวีอีที่เกิดขึ้นในปี ค.ศ. 2005

4. ลดการคำนวณความเปราะบางลงให้เหลือแต่เพียงปีท้ายๆ เพื่อเปรียบเทียบและเป็นการให้โอกาสกับแพลตฟอร์มที่มีการปรับปรุงแก้ไขตัวเอง หรืออาจจะมีการให้ค่าถ่วงน้ำหนักที่มากขึ้นสำหรับจุดอ่อนที่เกิดขึ้นในปีท้ายๆ

5. มีรายการจุดอ่อนอยู่เป็นจำนวนมากเช่นกันที่ไม่สามารถระบุได้ว่า จุดอ่อนรายการนั้นๆส่งผลกระทบต่อระบบปฏิบัติการบนแพลตฟอร์มอะไร หรือส่งผลกระทบต่อระบบปฏิบัติการใดบ้าง ซึ่งหากสามารถศึกษาหรือค้นคว้าเพิ่มเติมจนทำให้สามารถระบุถึงประเภทของระบบปฏิบัติการหรือแพลตฟอร์มที่ได้รับผลกระทบจากรายการจุดอ่อนที่เกิดขึ้นในกลุ่มนี้ได้ ก็จะช่วยทำให้จุดอ่อนที่จัดอยู่ในกลุ่มนี้มีจำนวนลดลง และทำให้ได้ข้อมูลระบบปฏิบัติการที่ได้รับผลกระทบจากจุดอ่อนนั้นๆมากขึ้น สามารถนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์และประเมินผลได้อย่างถูกต้องมากยิ่งขึ้น

6. แนวโน้มของการเกิดจุดอ่อนในรายการซีวีอีมีแนวโน้มที่ลดลง โดยเฉพาะในปี 2003 - 2004 มีจำนวนลดลงเป็นอย่างมาก แต่ถ้าดูจำนวนจุดอ่อนที่เกิดขึ้นในรายการแคนดิเดตของซีวีอีเวอร์ชันล่าสุดคือ 20040901 ซึ่งมีรายการจุดอ่อนอยู่ทั้งหมด 12,505 รายการ พบว่ารายการจุดอ่อนที่ปรากฏในรายการแคนดิเดตกลับไม่ได้มีจำนวนลดลงตามจำนวนรายการจุดอ่อนที่ปรากฏอยู่ในรายการซีวีอี ดังนั้นจึงยังไม่อาจจะปักใจเชื่อได้ว่าจำนวนจุดอ่อนที่เกิดขึ้นในระบบคอมพิวเตอร์มีจำนวนลดลง ซึ่งอาจจะต้องมีการศึกษาหาสาเหตุเพิ่มเติมต่อไปว่าทำไมจำนวนจุดอ่อนที่ปรากฏในรายการซีวีอีของปีหลังๆ เช่น ปี 2003 และปี 2004 ถึงได้มีจำนวนลดลงอย่างมาก และในการวิเคราะห์จุดอ่อนที่เกิดขึ้นในระบบคอมพิวเตอร์โดยใช้ข้อมูลจุดอ่อนที่ปรากฏอยู่ในรายการซีวีอีเพียงอย่างเดียวอาจจะทำให้เห็นภาพที่ไม่ชัดเจนต่อการวิเคราะห์ข้อมูล จึงอาจจำเป็น

ที่จะต้องมีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ข้อมูลจุดอ่อนที่ปรากฏในรายการแคตตาล็อกด้วย ซึ่งก็จะทำให้สามารถเห็นแนวโน้มของการเกิดจุดอ่อนในภาพรวมได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น

6.3 งานวิจัยในอนาคต

1. การเปรียบเทียบจุดอ่อนต่อการโจมตีโดยมุ่งเน้นที่ตัวระบบปฏิบัติการต่างๆ
2. การเปรียบเทียบและประเมินจุดอ่อนที่เกิดขึ้นกับโปรแกรมสำหรับเครื่องลูกข่าย (Client Software) และเครื่องแม่ข่าย (Server Software)
3. การเปรียบเทียบจุดอ่อนและการประเมินความสามารถในการป้องกันจุดอ่อนของระบบปฏิบัติการวินโดวส์ในเชิงลึก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

1. Landwehr, C.E., et al. A Taxonomy of Computer Program Security Flaws. ACM Computing Surveys (CSUR) 26(1994): 211 - 254.
2. Jiwnani, K. and Zelkowitz, M. Maintaining Software with a Security Perspective. Proceedings of IEEE International Conference on Software Maintenance (ICSM'02). 2002.
3. รัศมีทิพย์ วิดา. การประเมินและเปรียบเทียบการป้องกันจุดอ่อนของระบบลินุกซ์โดยการเพิ่มความแข็งแกร่งกับการใช้แอลเอสเอ็ม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, ภาควิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.
4. Get CVE. [Online]. Available from: <http://www.cve.mitre.org/cve/2004>, December 20]
5. CVE Reference Key. [Online]. Available from: <http://www.cve.mitre.org/cve/refs/refkey.html>[2004, December 23]
6. ICAT Metabase A CVE Based Vulnerability Database. [Online]. Available from: <http://icat.nist.gov/icat.cfm>[2004, December 23]
7. Internet Security Systems. [Online]. Available from: <http://xforce.iss.net>[2004, December 23]
8. Securityfocus. [Online]. Available from: <http://www.securityfocus.com>[2004, December 23]
9. OSVDB The Open Source Vulnerability Database. [Online]. Available from: <http://www.osvdb.org>[2005, February 10]
10. Common Vulnerabilities and Exposures. [Online]. Available from: <http://cve.mitre.org>[2004, December 15]
11. เกียรติ ภิรมย์โสภา. การประเมินความเสี่ยงเว็บไซต์โดยการจัดระดับผลกระทบของความเสียหาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, ภาควิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.
12. Alves-Foss, J. and Barbosa, S. Assessing computer security vulnerability. ACM SIGOPS Operating Systems Review 29(1995): 3 – 13.

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นาย ไกรสิทธิ์ อัญชนานนท์ เกิดเมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม พ.ศ. 2518 เรียนจบ การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียน สามเสนวิทยาลัย เข้ารับการศึกษต่อในระดับปริญญาบัณฑิตที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในคณะวิทยาศาสตร์ สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ ภาควิชาวิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์ และสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิตในปี พ.ศ. 2541

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย